

MUVAHHİD

MUVAHHİD

İÇİNDEKİLER:

1- İSLAM'A GİRİŞ "LA " REDDİYETİYLE BAŞLAR.....	3
2- İSLAM'A GİRMENİN ŞARTI.....	6
3- ALLAH'A İMAN ETMENİN İLK ŞARTI : TAĞUT'UN REDDEDİLMESİ8	
4- TAĞUT	11
5- GÜNÜMÜZ İNSANLARININ TAĞUTA MUHAKEME KONUSUNDA İLERİ SÜRDÜKLERİ İDDİA	17
6- BEN MÜSLÜMANIM DİYEN MÜSLÜMAN MIDIR ?	19
7- İSLAM'IN RUKUNLARI.....	21
8- KULUN RABBİNİ BİLMESİ	24
9- İSLAM	27
10- İMANIN ŞARTLARI.....	30
11 - İBADET	32
12 - ŞİRK VE ÇEŞİTLERİ	33

13 - TEVHİD KELİMESİ.....	58
14 - LA İLAHE İLLALLAH'IN ŞARTLARI	59
15- LA İLAHE İLLALLAH'IN MANASI	60
16- LA İLAHE İLLALLAH'I BOZACAK ŞEYLER	61
17- İLAH KELİMESİ VE BUNUNLA İLGİLİ ÖRNEKLER	64
18- KAFİRLERE VELA GÖSTERMEMEK VE ONLARI TEKFİR ETMEK... 65	
19- ÇAĞIN TAĞUTLARI , PUTLARI.....	69
20- TAĞUT'U NASIL İNKAR EDELİM ?	72
21- İSLAM'A DAVETTE ÖNCELİK : "LA İLAHE "	73
22- HALKIN DİNİ VE İLLALLAH	75
23- KULLUĞUMUZU REJİMLERİN SAYESİNDE YAPMIYORUZ.....	78
24- CAMİLERİN (MESCİDLERİN) VE EZANIN ROLÜ	81
25- CAMİ İMAMLARININ ARKASINDA NAMAZ KILMAK (Kılabilmek)	92
26- YAPTIRIMLARI KABULLENMEMİZ , REJİMLERİ KABULLENDİĞİMİZİ GÖSTERMEZ	108
27- MÜSLÜMANIN GÜNDEMİNİ KİM BELİRLER	110
28- MÜSLÜMAN KAFİRLERİN TÖRENLERİNE KATILAMAZ.....	115
29- MUNAFİK VE KÂFİRLERİN YÖNETİMDEKİ TAKİYYELERİ	118
30- "AMELLER NİYETE GÖREDİR " HADİSİYLE HER YANLIŞI AKLAYAMAZSIN.....	120
31- F. GÜLEN, SAİD NURSİ'Yİ SUİSTİMAL EDİLİYOR	125
32- VAHDET NEDİR ? NASIL GERÇEKLEŞİR ?	133

1- İSLAM'A GİRİŞ "LA " REDDİYETİYLE BAŞLAR

Allah (c.c.) göndermiş olduğu bütün Rasuller, nebiler kavimlerini , insanları hep bir kelimeye , LA İLAHE İLLALLAH'a çağırmışlardır. Ve her toplumda bu davete karşı çıkmıştır. Hatta çok azı müstesna olmak üzere pek azı kabul görmüş , ve kavimlerine İslam'ı hakim kılabilmişlerdir. Peygamberlerin çoğu asılmış, kesilmiş, taşlanmış vs. öldürülmüşler, dışlanmışlardır. Acaba bu kelime ne anlama geliyordu ki bütün ağababalar , düzeni elinde bulunduranlar, insanları sömürenler, mâkam sahibleri , zalimleri , sülükler, belamlar, ben bu toplumun melikiyim , rabbiyim diyenler şiddele karşı çıkmışlar ve ellerinden geleni yaparak, hatta saf , cahil halkı da kandırarak ikna ederek Rasullerine saldırtmışlardır. Bunun sebebi tek bir kelime idi , o da LA İLAHE İLLALLAH . Acaba bu kelimedenden ne anlıyorlardı ki ? Şimdi bu kelimeyi bir inceleyelim.

Bu düstur neden La ile başlıyor ve İlah'a neden la reddiyeti veriyor. İlah nedir ki onu reddediyor. Sonra da sadece ilah olan Allah'dır der. Niçin nefy (*olumsuzluk*) edatı "LA" Kelime-i Tevhid'in başına gelmiş. LA ile Tağut ve Tağut ahkamları inkar edilir. Peki kişi önce Allah ve Allah'ın ahkâmlarını tasdik etse de sonra tağut ve hükümlerini inkar etse olmaz mı? OLMAZ ! Çünkü Allah (c.c.) Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyuruyor :

"Sizin ilahınız tek ilah' (Allah)dır. O'ndan başka ilah yoktur ; O , Rahmandır Rahimdir." (Bakara 163)

Bu ayet-i kerimede de görüldüğü gibi nefy edatı LA önce gelmiştir.

Dinsiz ve düzemece düzenleri inkar edib reddetmekle, Allah'ın mutlak

hakimiyetine iman, etle kemik gibi birbirine bağılıdır. Çünkü nefysiz isbat , isbatsız da nefy olmaz. Bütün ilahları ayak altına almadan, tepelemeden Allah'a iman mümkün olmadığı gibi. Allah'a iman etmeden de diğer ilahları inkar mümkün değildir, daha doğrusu tüm dinsiz ve düzmece düzenlere ebedi bir red anlamına gelen LA İLAHE'nin bekasının teminatı ; Allah ve onun inzal ettiği düzene şeksiz ve mutlak evet anlamındaki İLLALLAH'tır. İLLALLAH'ın varlık teminatı da LA İLAHE ' dir .

Nefy edatı LA 'nın kelime-i tevhidin başına gelmesi ; İslam'ın açık , net, takiyyesiz , izzetli , insanları aldatmaktan uzak bir sistem , inanış biçimi olmasındandır. İslam, beşeri rejimleri , tağuti düzenleri inkar ettiğini, reddettiğini ve bunlara karşı ilani harb ettiğini daha kapının girişinde ilk şart olarak beyan ediyor .

Bugün insanları tevhide davet eden muvahhidler bu noktada çok dikkatli olmalıdırlar. “Kişi İslamı kabul ettiğini söylesin de bununla birlikte tabi olduğu beşeri rejimi de methu sena etsin önemi yoktur, ve yahud biz şimdi muhatabımızın tabi olduğu ideolojinin bir put olduğunu söylersek, muhatabımız bizden kaçabilir. Bu nedenle şimdilik bunları anlatmayalım. Kişi zamanla bu putlardan vaz geçer” mantığı kelime-i tevhidin başındaki LA İLAHE ilkesine aykırıdır . LA buna musaade etmez!

İslam'ın her türlü beşeri rejime karşı olduğunu, hiçbir beşeri ideolojiyi kabul etmediğini gizleyenler ve bunu islam'ın bir “sır”ı kabul edenler, tecdidi iman ile telafi edebilecekleri bir hata-i azimin içerisindeyler. Çünkü dinimizde hiçbir kimseden gizlenmesi gereken “sır” diye bir şey yoktur. Şer'i hükümleri bütün insanların bilmesi gerekir .

Kişi, LA İLAHE dediği andan itibaren İslam'a ters düşen her türlü kanunla ilişkisini kesmiş olmakla birlikte, aynı zamanda gayri islami kanunları ayaklar altına almış olur. Bundan dolayıdır ki İslam'a ters düşen her kanun ayaklar altında çiğnenmelidir. Kafalardan sökölüb mezara gömülmelidir. Allah'a imandan önce; Allah'ın ahkamlarına rağmen ihdas edilmiş kanunların kafalardan sökölüb mezara gömülmesi İslam'ın değişmez isteği olması nedeniyle kelime-i tevhidin başında önce LA gelmiştir

İslam kahramanlar yoludur, pısrıkların yolu değildir . İslam kendisine intisab edenlere ilk başta LA İLAHE ibaresiyle bunu öğretiyor. Yani islam tüm beşeri ideolojilere açıkça meydan okuyan bir dindir . Bu dine girmek isteyen, ya da “mirasen müslüman “ olanlar gerçek manada İslam’a girmeye niyet eden bir kimse ilk başta pısrıklığa kahramanlığı tercih edecek LA İLAHE demekle vahiy nizamına ters düşen her kanun ve rejimi ayaklar altına alacaktır. Bunu Bilal Habeşi (r.anh) bir köle olmasına rağmen bu kahramanlığı göstermiş ve geceleri Kur’an dersini almaya gitmeden önce gidip Ka’be’deki putların yüzüne tükürüb , daha sonra Rasulullah’ın yanına gizlice giderdi. Kişinin içinde yaşadığı mekan nasıl olursa olsun, tevhid itikadına girmek isteyince mutlaka ! putları, azmanları, heykelleri , mozaleleri, ideolojileri , felsefi kuruntuları ilk etapta inkar, red etmelidir .

Geçmişte olduğu gibi bugün de kişi ile Allah’ın ahkamları arasında sayısız engeller vardır. Tağutlar dini, atalar dini , cahiliyye zannı, putlar, şeytandan gelen umniye , heykeller, kuru kalabalıklar hurafeler, nassa ters düşen örf ve adetler, gelenekler ve görenekler , bid’atlar , tağutlaşan ene ve tabiat , insan uyduruğu kanunlar, ideolojiler, izm ‘ler, felsefi kuruntular ALLAH’a iman etmek isteyen bir kimsenin önündeki engellerdir . Bir kişinin İLLALLAH diyebilmesi için bu engellerin tümünün kalkması lazımdır. İşte kelime-i tevhidin başındaki LA İLAHE ibaresi bu tüm engelleri parçalayan “Rahmani” bir kılıçtır.

[Kitabın Başına Dön](#)

2- İSLAM'A GİRMENİN ŞARTI

İman eden bir kimse kelimeyi şehadeti getirirken önce “LA” der. Çünkü “LA İLAHE” demeden sadece “İLLALLAH” ile iman tahakkuku etmez. Yani beşer güçler, tağuti düzenler , şeytani kanunlar, “ LA ” ile inkar edilmeden “ikrar ” meydana gelmez. LA deyip geçemeyiz. LA devrimdir , inkılaptır, ihtilaldır ve safi bir inkardır. Her şeyde bir tertip vardır. Kelime-i Tevhiddeki tertip de LA İLAHE düsturunun önce gelmesidir. Yani bir kişi önce İLLALLAH sonra da LA İLAHE diyemez. LA İLAHE düsturunun önce gelmesi bir sünnetullah ve bir tefsiri Kelamullah’tır.

Allah (c.c.) değişmez hayat rehberimiz Kur’an ‘da şöyle buyuruyor :

“ Dinde zorlama yok. Hak batıldan tamamen ayrılmıştır. Kim “Tağutu” inkar eder de Allah’a iman ederse, O muhakkak ki kopması mümkün olmayan en sağlam kulpa tutunmuştur.” (Bakara 256)

Bu ayet LA İLAHE İLLALLAH ‘ın bir manasıdır. LA İLAHE İLLALLAH cümlesi de bu ayetin bir tefsiridir. Dikkat edilirse ayeti kerimede Tağut’u inkar etmek Allah’a iman etmekten önce gelir. Hiç kimse İLLALLAH ibaresini LA İLAHE ibaresinin önüne geçiremez. Geçirdiği takdirde iman

etmemiş olur.

Bakınız **Şibli** (Rh.a.) “Allah” der, “La ilahe” demezdi. Bunun sebebi sorulunca da şu cevabı verdi : “İnkâr kelimesinde yakalanıp, ikrar kelimesine ulaşmadan duraklayıp kalmaktan endişe ediyorum “.

Kurtubi (Rh.a.)der ki : “Şibli’nin bu görüşü, hakikatı olmayan çok dakik bir ilimdir ki kendisine mahsustur. Çünkü kendi kitabında Nefy ve isbat için belirtmiş ve LA İLAHE İLLALLAH diyenlere , büyük sevaplar vereceğini vaat etmiştir. Bu mükafatın vaadi Nebi (s.a.v.) lisanı üzere belirtilmiştir : Muvatta, Buhari , Müslim ve diğerleri bu konuda hadisleri ortaya çıkarmışlardır.

Rasulullah (s.a.v.) buyuruyor ki:

“Kimin son kelâmı LA İLAHE İLLALLAH olursa , o cennete girer.”

Bu hadisi **Muslim** rivayet etti.

Bundan maksat, kalb ile inanmaktır. O halde “LA İLAHE” dedikten sonra “İLLALLAH” demeğe vakit bulmadan ölen kimsenin amacı ALLAH’ın varlığını , birliğini dile getirmek olduğundan olumsuz kelime üzerimne kalmasına rağmen Ehl-i sünnet alimlerinin görüş birliğiyle o kimse cennet ehlindenir“

(el-Camiu Li Ahkam’ıl Kur’an (İmam-ı Kurtubi) : 2/ 191 , Mısır / 1967)

Fakat putları , beşeri ideolojileri , şeytani kanunları inkar etmeden sadece İLLALLAH deyip ve bu ahval içinde ölse ehli iman değildir. Çünkü beşeri sistemlere, şeytani kanunlara ve putlara muhabbetle birlikte ALLAH’ a iman olmaz.

Kelime-i Tevhid bir bütündür. Bu bütün evveli LA İLAHE , ortası İLLALLAH, sonu ise MUHAMMEDUR RASULULLAH ‘ dır.

İman etmeye kalkışan bir kimse şayet Tevhid’in ilk bölümü LA İLAHE’ yi yani , şeytani kanunları, putları , ideolojileri , izm’leri inkar etmeyi arka plana , sonraya bıraksa bu kişinin iman iddiası, abdestsiz namaz kılp da namazdan sonra abdest almaya kalkışan kişinin durumuna benzer.

Abdestsiz kılınan bir namazı sonra abdest sahipleştirmediği gibi ,

İLLALLAH 'dan sonra ki vakit ve zuhuru meçhul LA İLAHE 'de imanı sahicleştiremez. Bu nedenle diyoruz ki ; her çağ ve mekanda LA İLAHE düsturu İLLALLAH' dan önce gelir. Bu geliş, bu tetib boşuna değildir . Bu tertibin içinde dünyaların tebdili , nizamların tağıyiri , ideolojilerin kefene sarılması , putların devrilmesi, ruhların ve kalplerin arındırılması vardır. Tağutlara isyan etmek , tağutları reddetmek vardır . Esasen her şeyin şartları ve rükunleri vardır. Allah'a iman etmenin ilk şartı ve rüknu tağutlara isyandır. İşte bu inkar ve isyanın ebedi sembolü Kelime-i tevhid'in başındaki LA İLAHE 'dir.

[Kitabın Başına Dön](#)

3- ALLAH'A İMAN ETMENİN İLK ŞARTI : TAĞUT'UN REDDEDİLMESİ

İman ile Tağut zıt iki kavramdır. İman, Tağut'a düşman ; Tağut'ta imana düşmandır. Biri aydınlık diğeri ise karanlıktır. Yani iman aydınlık, Tağut ise serapa karanlıktır. Karanlık kaybolmadan aydınlık zuhur etmez . Yani Tağut reddedilmeden iman tahakkuk etmez. Zaten imanın ilk anlamı, tağut'u redd ve inkar etmektir.

Allah(c.c.) değişmez hayat mektebimiz Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyuruyor:
“**Kim TAĞUT'u inkar edib de Allah'a iman ederse, şubhesiz kopmayan sağlam bir kulba yapışmıştır. Allah işitendir, bilendir**” (Bakara 256)

Göröldüğü gibi Tağut'a isyan etmek, Allah'a iman etmekten önce gelmiştir. Kur'an, Allah'a iman etmek isteyen Tağut'a isyan etmeyi, Tağut'u inkar etmeyi emrediyor.

Bu ayetin tefisinde müfessirin ulemadan **Fahreddini Razi** (R.h.) şöyle diyor:

“**Kâfir bir kimse için önce küfürden tevbe edib sonra Allah'a iman etmesi gerekir**” (*Tefsir-i Kebir -Fahreddin Razi : 2/ 320 , İst / 1308*)

Yani herhangi bir küfür çeşit ve nizamından islam nizamına girmek isteyen bir kimse önce üzerinde bulunduğu küfür çeşidini ve diğer küfür kapsamına giren her çeşit küfrü reddetmesi, veto etmesi gerekir. şeytâni kanunları, felsefi kuruntuları, ideolojileri, tüm ihdas edilmiş ve edilecek izm'leri veto etmeden, elinin tersi ile geri çevirmeden Allah'a iman edilmez.

Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır şöyle diyor :

“**Mûmin ; Muvahhid olmak için, Allah'a imandan evvel kufre tevbe etmek şarttır ve bu tevbenin şartı da tağutları asla tanımamağa azmeylemektir. Bu suretle Kim Tağutu inkar edib de Allah'a iman ederse ayeti LÂ İLÂHE İLLALLAH kelime-i tevhidinin bir tefsiri demektir**” (*Hak Dini Kur'an Dili (M.Hamdi Yazır: 2/ 871,İst/ 1971)*)

Demek oluyor ki kişi LA İLAHE dediğı zaman yeryüzündeki ALLAH düzeniyle çatışan tüm Tağuti idareleri, şeytani kanunları, beşer uyduruğu ahkamları bir anda hatır gönöl dinlemeden , beklemeden inkar etmektir , tepelemektedir. Bu nedenle Allah'a iman etmek isteyen bir kimsenin önündeki en büyük engel tağuttur. Bu büyük engel LA İLAHE düsturu ile devriliyor. Bunun için kişi Allah'a iman etmeden önce yorulacak, LA kazmasıyla küfrün ve Tağuti hükümlerin kökünü kazıyacaktır.

LA İLAHE düsturu dil ucu ile telaafuz edilen düstur değıldir. şâyet böyle olsaydı Ebu cehiller zorluk çekmeden LA İLAHE derlerdi. Amma onlar biliyorlardı ki , LA İLAHE düsturu dünyaları değıştirir , putları devirir ve Allah'ın ahkamlarına (*hükümlerine*) rağmen ihdas (*konulmuş*) edilmiş ahkamları ayaklar altında çiğnetir.

“Tağutları tasdik etmekle birlikte Allah’a iman ettiklerini iddia edenler, iman muessesesine iftira ediyorlar. Böyleleri namaz kılarlar, hatta nafile namaz bile kılarlar . Fakat böyleleri bütün taatleriyle (namazlarıyla, hacıyla, zekatıyla, tesbihiyle vs) gelseler, Allah’ı (Allah’ın hakimiyetini beşerin hakimiyet gücüne tercih etmedikçe) tasdik etmedikleri muddetçe kafirdirler.” (Şerhu’l Emali : 44, İst. / 1014)

Beşeri sistemleri tasdik edenler dilleriyle Allah’a ve ahirat gününe iman etseler bile mûmin olamazlar. Allah (c.c.) buyuruyor ki :

“İnsanlardan bazıları “ Allah’a ve ahirat gününe iman ettik “ diyorlar. Halbuki onlar mü’min değillerdir. ”(Bakara 8)

Fahreddin Razi (R.h.) şöyle der :

“Şubhesiz iman mutlak tasdikten ibaret değildir. Şayet iman mutlak tasdikten ibaret olsaydı Cibet ve tağut’a iman edenin mûmin olarak isimlendirilmesi gerekirdi” (Tefsiri kebir: 1/ 174 , İst./ 1308)

Bu nedenle tağuti güçleri inkar etmeyen ve beşeri düzenleri tasdik edenler ne kadar müslüman olduklarını iddia ederlerse etsinler mûmin olamazlar.

Tağuta iman eden ve onun iktidarını meşru sayan bir kimse ; velev ki alnını secdeden kaldırmasa bile, ibadet etmiş sayılmaz ! Çünkü ibadetin kabulü için Allah’a iman lazımdır ! Allah’a iman içinde tağut’u inkar lazımdır ! TAĞUT’U İNKAR TEVHİDİN RUKNUDUR! Yani Tağut inkar edilmeden Tevhid meydana gelmez .

TAĞUTUN PRATİKTE REDDEDİLİŞİ -VIDEO

[Kitabın Başına Dön](#)

4- TAĞUT

O halde tağut nedir?

Tağut; arabca bir kelime olup “tağa” (*haddini aştı*) kökünden türemiştir ve “haddini aşan mahluk” demektir. **Azgın, sapık, kötülük ve sapıklık önderi, zorba, şeytan, put, puthane, kâhin, sihirbaz. Allah'ın hükümlerine sırt çeviren kişi ve kuruluşların tümü.** Arabca "Teğa" kökünden türetilmiş olup kelimenin masdarı olan "Tuğyan" Allah Teâlâ'ya isyan etmek anlamına gelmektedir. Allah'ın indirdiği hükümlere muhalif olan ve onların yerine geçmek üzere hükümler icad eden her varlık tağuttur.

Tağut, Allah (c.c)'a karşı isyan etmekle beraber O'nun kullarını kendisine kul edinmek gayretinde olandır. Bu ise şeytan, papaz, dinî veya siyasî lider veyahut da kral olabilir. Bu sebebden bir insanın hakiki mûmin olabilmesi

için tağutu reddetmesi gerekmektedir.

Anlamının sınırları konusunda selevin görüşleri farklıdır.

Ömer (r.anh) "Tağut şeytandır" demiştir. Cabir (r.anh), şeytan kılığındaki kahinlerdir, demiştir.

Mâlik'e göre ise, tağut; Allah'tan başka ibadet edilen her şeydir. Bu görüşler, bazı tağut tipleri hakkında belirtilmiştir. Ancak, bütün çeşitlerine hasredilemez.

İbn-i Kayyımın (r.h.) tağut hakkında söylediği en güzel sözdür: "**Tağut, kulun haddini aşarak, ibadet ettiği, tabi olduğu, itaat ettiği her şeydir.** Her kavmin tağutu, Allah ve Rasûlu'nu bırakarak, muhakeme olmak istedikleri, Allah'tan başkasına ibadet ettikleri, Allah'tan bir delil olmaksızın izinden gittikleri, Allah'a itaat etmeleri gereken yerde, itaat ettikleri şeydir. Bunlar dünyanın tağutlarıdır. Onları ve onlarla birlikte insanların durumunu düşündüğün zaman, çoğunun Allah'a ibadetten uzak ve tağutlara ibadet etmekte olduklarını, Peygambere (s.a.v.) itaattan uzak, tağut ve izleyicilerine itaat ettiklerim görürsün."

Şer'i manası ise; Allah'ın koyduğu ölçüler dışında ölçüler koyan, insanı Allah'a ibadetten alıkoyan, Allah ve Rasulüne tabi olmayı engelleyendir. Bu insi ve cinni şeytan, nefis, hayvan, ağaç, para, taş, kadın, mezar olabileceği gibi; Allah'ın hükümleri dışında hükümler koyan zalim bir diktatör, halkın seçtiği seçkin bir zumre, bir meclis, bir grup bilim adamı veya Allah'ın kitabından kaynaklanmayan adet alışkanlık ve düşünce (ideoloji) de olabilir.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

"Allah hüküm koymada kendisine ortak kabul etmez." (Kehf: 26)

"Hüküm vermek yalnızca Allah'a aittir."(Yusuf: 40)

TAĞUT'A ÖRNEKLER

Tağutu daha iyi anlayabilmek için şöyle örnekler verebiliriz:

1) Allah (c.c) hırsızlık hakkında şöyle buyuruyor:

“Hırsızlık yapan erkek ve kadının Allah’tan bir ceza olmak üzere yaptıklarına karşılık olarak ellerini kesin.” (Maide 38)

Allah (c.c) bu ayette hırsızlık yapanın elinin kesilmesi için emir veriyor. Bir kişi çıkar da: *“Hırsızlık yapan kişinin elinin kesilmesi doğru değildir. Hapse atılması gerekir.”* Veya *“boynunun kesilmesi lazım.”* derse bu kişi açık bir şekilde: **“Ben Allah’ın koyduğu kanunları kabul etmiyorum, beğenmiyorum”** demese bile Allah’ın kanunlarından başka kanunlar çıkardığı için sadece ve sadece Allah’a ait olan hüküm koyma yetkisini kendisine vermiş, ilahlık taslamış ve böylece tağut olmuş olur.

Her kim buna itaat ederse, desteklerse veya tekfir etmezse veya buna itaat edib destekleyenleri tekfir etmezse kâfir olur. Bu kişi müslüman olduğunu söylese, namaz kılsa, oruç tutsa, hacca gitse yine de kâfirdir. Çünkü bu kişi Allah katında imanın geçerli olması için gerekli olan tağutu inkar şartını yerine getirmemiştir.

2) Allah (c.c) faiz hakkında:

“Allah alış-verişi helal faizi haram kıldı.” (Bakara 275)

buyurarak faizi kesin olarak haram (*yasak*) kıldığını bildiriyor. Bir kişi çıkar da Allah’ın yasakladığı faizi serbest bırakırsa, faizle çalışan bankaların açılması için kanun koyarsa bu kişi açık bir şekilde: **“faiz helal”** demese bile

Allah'ın haram kıldığı faizi helalleştirmiş olur. Bu kişi kendisinde bu yetkiyi gördüğü için: “Ben ilahım” demese bile ilahlık taslamış ve tağut olmuş olur.

Kim buna itaat ederse, desteklerse veya tekfir etmezse veya buna itaat edib destekleyenleri reddetmeyib tekfir etmezse veya onları tekfir etmeyenleri tekfir etmezse kâfir olur. Bu kişinin kafir oluşunun nedeni tağutu inkar etmemesinden dolayıdır.

3) Allah (c.c) başörtüsü hakkında:

“(Ey Muhammed!) Mûmin kadınlara söyle! Baş örtülerini omuzlarına ve göğüslerinin üzerine indirsınlar.” (Nur 31)

buyurarak mü'min kadınların örtünmeleri için emir veriyor.

Bir kişi çıkar da: **“Bu şekilde giyinmek şart değildir, isteyen istediği gibi giyinebilir”** diyerek bir kanun koyarsa bu kişi Allah'ın koyduğu ölçüler dışında bir ölçü koyduğu ve yalnızca Allah'a aid olan bir sıfatı, yetkiyi kendisine verdiği için ilahlık taslamıştır. Bu kişi açık bir şekilde “ben ilahım” demese bile, bende müslümanım dese, namaz kılsa, oruç tutsa, hacca gitse yine de tağut olmuş olur. Çünkü Allah'ın (c.c.) kesin, muhkem hükmünü inkar ederek , küçümseyerek ,beğenmeyerek kendine ve sistemlere uydurarak fetva verdiği için, Allah'ın (c.c.) **“el Hakim”**, yani hüküm koyucu sıfatını kendinde gördüğünden şirk koşarak kafir olmuştur .

Kafirin küfründe tereddüt göstermek, ya da kafiye mu'min demek insanı dinden çıkarır. Kim buna itaat ederse, desteklerse veya tekfir etmezse veya buna itaat edib destekleyenleri reddetmeyib tekfir etmezse veya onları tekfir etmeyenleri tekfir etmezse kafir olur. Bu gibi kişiler müslüman olduğunu söyleseler, namaz kılsalar, oruç tutsalar, hacca gitseler bile yine de kafirdirler. Çünkü bunlar; Allah katında imanın geçerli olması için gerekli olan tağutu inkar şartını yerine getirmemişlerdir.

4) Allah (c.c) gayb hakkında şöyle buyuruyor:

“Gaybın anahtarları O'nun katındadır. O'ndan başkası onu bilemez. Karada ve denizde olanı yalnız O bilir.” (En'am 59)

Yine bu konuyla ilgili bir başka ayette Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“Görölmeyeni bilen Allah görölmeyeni kimseye muttali kılmaz (göstermez). Ancak elçileri (nebi ve rasulleri) içinde radı olduğu, seçtiğı kimseler mustesna. Çünkü O, bunların önüne ve arkasına izleyiciler (gözetleyiciler) dizer.” (Cin: 26-27)

Allah (c.c) bu ayetlerde gaybı ve gayb ile ilgili tüm gerçekleri sadece kendisinin bildiğine ve bu konuda hiç kimsenin söz sahibi olamayacağına işaret ediyor. Ancak bazı gaybi bilgileri de seçmiş olduğu rasullerine sürekli olmamak suretiyle vahiyle bildirmiştir. Ve onlara inen vahiy de şeytanın etkisinden korumuştur. Yani rasullere gelen vahiy ve onlara bildirilen birtakım gaybi olayların gerçekliği muhakkaktır. Çünkü o, bizzat Allah tarafından bildirilmedir.

Öyleyse günümüzde her kim kalkıp da gaybi bir takım gerçekleri örneğın; kalblerden geçeni bilebildiğini ve yahud ileride olacak birtakım olayları bilebileceğini öne sürerse işte bu kimse (*kendisine vahiy geldiğini iddia etmiş olacağından*) her ne kadar: **“Ben ilahım”** demese de Allah’a ait olan bir sıfatı kendisinde gördüğü için ilahlık taslamış ve dolayısıyla tağut olmuş olur.

Çünkü bu kişi Kur’an’ın vahyin kesildiğine dair haberini yalanlamakla kalmamış, aynı zamanda da Allah’a ait olan gaybı bilme yetkisini kendisinde görmekle Allah’a asi olmuş ve böylece kendisini ilah konumuna getirmek suretiyle tağutlaşmıştır.

İşte bu kişiler her ne kadar müslüman olduklarını söyleseler, namaz kılsalar, oruç tutsalar, hacca gitseler, zekat verseler de Allah’a karşı iftira atmak suretiyle tağutlaşmış ve dolayısıyla kafir olmuşlardır. Kim bunlara itaat ederse, desteklerse veya tekfir etmezse veya bunlara itaat edib destekleyenleri reddetmeyib tekfir etmezse veya onları tekfir etmeyenleri tekfir etmezse o da kafir olmuş olur. **Bu şekilde inanmayıb amel etmeyen kişi de müslüman olduğunu söylese, namaz kılsa, oruç tutsa, hacca gitse yine de kâfirdir.** Çünkü bu kişi Allah katında imanın geçerli olması için gerekli olan tağutu inkar şartını yerine getirmemiştir.

Yukarıdaki örneklerde bir mûminin Allah’ın koyduğu ölçüleri değiştiremeyeceğini ve bu ölçüleri değiştirenlere de mûmin diyemeyeceğini

net bir şekilde gördük.

Allah (c.c) mûmini bir başka ayette şöyle tarif ediyor:

“Hayır! Rabbine andolsun ki aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem tayin etmedikçe ve sonra haklarında verdiği hükümden dolayı kalblerinde hiçbir sıkıntı bulunmadan teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar.” (Nisa: 65)

Allah (c.c) kendi nefesine yemin ederek diyor ki: *“Bir kişi herhangi bir konuda Rasulullah’ın getirdiği hükümlere başvurmazsa hatta başvurduğu halde verilen hükümden dolayı kalbinde bir sıkıntı duyarsa bu kişi mûmin değildir. İnsanın mûmin ve muslüman olabilmesi için insanlar arasında vuku bulan ihtilaflarda Kur’an ve sünnetin hükmüne başvurması ve o hükümlere zahiren ve bâtinen tam bir teslimiyet göstermesi gerekir.”*

TAĞÛT VIDEO

izle : <https://www.youtube.com/watch?v=PYl6EIKX2rw>

indir 1: <https://archive.org/download/tagut/TAGUT.mpg>

indir 2: https://archive.org/download/tagut/TAGUT_512kb.mp4

[Kitabın Başına Dön](#)

5- GÜNÜMÜZ İNSANLARININ TAĞUTA MUHAKEME KONUSUNDA İLERİ SÜRDÜKLERİ İDDİA

Günümüzdeki bazı kişiler şöyle diyebilirler:

“Bizim yaşadığımız devlette şeriat hakim değildir. Eğer tağutun mahkemesine başvurmazsak hakkımızı alamayız. Hakkımızı almak için de tağutun mahkemesine başvurabiliriz.”

Bu gibi kişilere şöyle denilir: “Birisi sizden hakkınızı alsa ve: **“Bana namaz kılmadan hakkınızı alamazsınız”** dese, siz bu hakkınızı almak için ona namaz kıalarsanız ALLAH katında Müslüman kalabilir misiniz?”

Elbette: **“Müslüman kalamayız. Çünkü; namaz ibadettir ve ibadetler de yalnızca ALLAH’a yapılır. Başkasına namaz kıldığımızda onu ilah seviyesine çıkarmış oluruz”** dersiniz. O halde düşünmez misiniz ki acaba ALLAH tağutun mahkemesine başvurulduğunda kâfir olunacağına dair niçin hüküm vermiştir?

Tağutun mahkemesine başvurulduğunda sadece ALLAH’a ait olan hüküm verme yetkisinin ALLAH’tan başkasına verilmesi söz konusudur. Çünkü hüküm vermek yalnızca ALLAH’a aittir. ALLAH (c.c) sadece kendi hükmüne itaat edilmesini emretmiştir. Kendi hükmünden başkasına itaat edenlerin kimin hükmüne itaat ediyorlarsa ona ibadet ettiklerini apaçık bir şekilde:

“Hüküm vermek yalnız ALLAH’a aittir. Kendisinden başkasına değil yalnız O’na kulluk etmenizi emretti.” (Yusuf:40) ayetinde apaçık bir şekilde bildirmiştir.

Öyleyse her ne kadar kalben tağutu sevmediğinizi ona düşman olduğunuzu iddia etseniz bile hareketiniz bunu yalanlamaktadır. Zira

gerçekten tağuta düşman olmuş ve onu kalbinizle inkar etmiş olsaydınız ister hakkınız gitsin ister gitmesin tağutun mahkemesine başvurmazdınız. Mesele hak-hukuk meselesi değil, mesele yalnız ALLAH’a ait olan hüküm verme yetkisinin ALLAH’ tan başkasına veril mesidir. Bu ise şirkin ta kendisidir. ALLAH (c.c) Nisa suresinin 60. ayetinde tağuta muhakeme olmayı isteyenlerin iman iddialarının geçersiz olduğunu ve şeytanın bunları: “Tağuta muhakeme olmayı istediğiniz halde müslüman, mûmin kalabilirsiniz” diye vesvese vermek suretiyle derin bir sapıklığa saptırdığını bildiriyor.

Bu söylediğimiz şeyler şu ayetler dikkatlice okunduğunda iyice anlaşılmış olacaktır.

ALLAH (c.c) şöyle buyuruyor:

“Kendilerine doğru yol açıkca belli olduktan sonra murted olub tekrar küfre dönenlerin yaptıklarını şeytan kendilerine hoş göstermiştir. Çünkü onlar ALLAH’ın indirdiklerini hoş karşılamayanlara:

“Biz size ileride bazı hususlarda itaat edeceğiz” dediler.

Halbuki ALLAH onların gizlediklerini biliyor. Ya melekler yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını alırken halleri nice olacak?

“Çünkü onlar ALLAH’ı gazablandıracak şeylere uydular ve O’nun rıdasını hoş karşılamadılar. Bunun üzerine ALLAH da onların amellerini boşa çıkarıverdi.” (Muhammed: 25-28)

ALLAH (c.c) şöyle buyuruyor:

“Sana ve senden öncekilere indirilenlere inandıklarını iddia edenleri görmüyor musun? Reddetmeleri emr olunmuşken tağuta muhakeme olmak istiyorlar. Şeytan onları derin bir sapıklığa düşürmek istiyor.”
(Nisa: 60)

İslam’a girmek için birinci şart olan “tağutu red” konusunu net bir şekilde açıkladık. Şimdi de ikinci şart olan ALLAH’a iman nasıl olacağını açıklamaya çalışalım. Bunun için bir sonraki konuya bakınız

[Kitabın Başına Dön](#)

6- BEN MÜSLÜMANIM DİYEN MÜSLÜMAN MIDIR ?

“Allah’a ibadet ediyorum” diyen her kişinin ibadetini Allah acaba kabul eder mi?

Nuh (a.s)’dan Rasulullah’a kadar insanların çoğu Allah’a inandıklarını ve O’na ibadet ettiklerini iddia etmişlerdir. Fakat Allah onların ne ibadetlerini ne de imanlarını kabul etmiştir. Onların yaptıkları ibadetleri geçersiz saymış ve onlara gerçek imanı ve ibadeti öğretmek için rasuller göndermiştir. İnsanların Allah katındaki değeri ibadetlerinin çokluğuyla değil de yaptıkları ibadetlerin Allah’ın razı olduğu ve istediği şekilde olmasıyla ölçülür. Nitekim Rasulullah (s.a.v.) zamanındaki ehli kitap Allah’a (c.c) çokça ibadet etmelerine ve O’na iman ettiklerini iddia etmelerine rağmen Allah (c.c) onların ne imanını ne de ibadetini kabul etti. Hatta onları müşrik ve kafir olarak isimlendirdi.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“De ki: “Ey kitab ehli! Siz Tevrat’ı, İncil’i ve Rabbinizden size indirileni (Kur’an’ı) uygulamadıkça bir esas üzerinde değilsiniz.” (Maide: 68)

Gerek Rasulullah (s.a.v.) zamanındaki müşrikler, gerek Rasulullah’tan önceki müşrikler Allah’ın yaratıcı olduğunu, her şeyi yoktan var ettiğini ve

rızık verici olduğunu kabul ediyorlardı. Fakat Allah (c.c) onların bu inançlarına rağmen müslüman olmadıklarını, bilakis müşrik olduklarını ve sonsuza kadar da cehennemde kalacaklarını bildirmiştir.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“Ey Muhammed! De ki: Eğer biliyorsanız söyleyin bakalım yeryüzü ve oradakiler kimindir?”

“Allah’ındır” diyecekler. **“O halde hiç düşünmez misiniz?”** de.

“Yedi göğün Rabbi ve yüce arşın Rabbi kimdir? ” de.

“Allah’dır” diyecekler. **“O halde hiç sakınmaz mısınız (korkmaz mısınız)?”** de.

“Öyleyse herşeyin hakimiyet ve mülkiyeti elinde olan, dilediğini koruyan fakat kendisinden hiçbir şey korunmayan kimdir? Biliyorsanız söyleyin” de.

“Allah’dır” diyecekler. **“O halde nasıl aldanıyorsunuz?”** de.

“Doğrusu biz onlara hakkı getirdik. Fakat onlar yalancıdırlar.” (Mûminun: 84-90)

Allah (cc) ancak istediği şekilde olan iman, istediği şekilde olan İslamı, istediği şekilde olan ibadeti kabul eder. O halde Allah’ın istediği şekildeki iman, İslam, ibadet nedir ve nasıl olmalıdır? Allah bunları bize bildirmiş midir? Bildirdiyse nerede bildirmiştir ? Bunları nereden öğrenebiliriz?

ÖLÇÜ

Bunları ancak Kur’an ve sünnetten öğrenebiliriz.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“Rabbinizden size indirilene uyun. Ondan başka dostlar edinerek onlara uymayın. Pek az öğüt dinliyorsunuz.” (Âraf: 3)

Yani; Allah’ın Rasulullah’a indirdiği Kur’an ve sünnete uyun, demektir.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“İhtilafa düştüğünüz her meselede hüküm verecek olan Allah’tır.” (Şûra: 10)

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“Allah ve Rasulü bir şeye hükmettiği zaman inanan erkek ve kadına artık işlerinde başka yolu seçme hakkı yoktur. Allah’a ve Rasulüne başkaldıran şubhesiz apaçık bir şekilde sapmış olur” (Ahzab: 36)

Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyuruyor:

“Kim bizim emrimize uymayan bir iş işlerse onun ameli geçersizdir.”

(Buhari; Muslim; Ebu Davud (Tac: C.1 Kitap ve sünnete sarılmak bah.) (Nevevi kırk hadis)

Rasulullah Veda hutbesinde şöyle buyuruyor:

“Size iki şey bırakıyorum. Onlara sarıldığınız muddetçe asla sapıtmazsınız. Bunlar da Allah’ın kitabı (Kur’an) ve benim sünnetimdir.”

(Buhari; Muslim (Cem’ul Fevaid: c.1 Kitap ve Sünnete sarılma bah)

Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyuruyor:

“Arzusu benim getirdiğime tabi olmadıkça hiçbiriniz iman etmiş olmaz.”

(Muslim; Beyhaki)

O halde Allah’ın kitabı, Rasulullah’ın sünnetine göre iman nedir, küfür nedir, İslam nedir, müslüman kimdir, müşrik ve kafir kimdir, Allah’ın kabul ettiği ibadet nedir? Şimdi bunları inceleyelim. Bunlar için diğer konulara bakınız.

[Kitabın Başına Dön](#)

7- İSLAM'IN RUKUNLARI

1- Kelime-i Şehadet getirmektir. Yani ALLAH'tan başka hakkı ile gerektiği gibi ibadet edilecek hiçbir mabud, ilah yoktur ve Muhammed (s.a.v.) onun

elçisidir demektir.

2- Namaz kılmak

3- Zekat vermek

4- Oruç tutmak

5- Hacca gitmek (*ALLAH'ın evini hacetmek*)

Kelime-i Şehadetin delili ise Yüce ALLAH'ın şu sözüdür:

"ALLAH O'ndan başka hakkı ile ibadet edilecek hiç bir ilah olmadığına şahidlik etmiştir. (Öylede) Melekler ve ilim ehli olanlar dosdoğru ve adaletli olarak buna şahidlik etmişlerdir. O izzet ve hüküm sahibinden başka hakkı ile ibadet edilecek bir ilah yoktur." (Ali İmran Suresi 18. ayet)

(Şehâdetin) **manası ise:** ALLAH'tan başka hakkı ile gerektiği gibi ibadet edilecek başka bir ilah yoktur demektir. "Başka bir ilah yoktur" sözü; ALLAH'ın dışındaki bütün ibadet edilen her şeyi iptal eder(*hükümünü kaldırır*). "ALLAH'dan başka" sözü; bütün ibadet çeşitlerinin yalnızca, tek olarak ALLAH'a ait olması demektir. O'nun ibadetlerde kendisinin bir ortağı olmadığı gibi mulkünde de bir ortağı yoktur. Bu şehâdetin açıklaması ve tefsiri Yüce ALLAH'ın şu sözleridir.

"Hani İbrahim babasına ve kavmine beni yaratan ALLAH hariç sizin ibadet ettiklerinizden beriyim. Muhakkak ki O, beni doğruya iletecektir. (ALLAH) İbrahim'in bu sözünü kendisinden sonra gelecek olanlar belki hakka, doğruya yönelirler, dönerler diye baki kılmıştır." (Zuhruf Suresi 26-28. ayetler)

Ve şöyle buyurmuştur:

"De ki: Ey kitab ehli! (Yahudiler ve Hristiyanlar) sizinle bizim aramızda ortak olan kelimeye geliniz.(O kelime ki) ALLAH'dan başkasına ibadet etmeyeceğimiz, ona herhangi bir şeyi ortak koşmayacağımız, ALLAH'ın dışında birbirimizi Rabb'ler edinmeyeceğimiz (Kelime-i tevhiddir). Eğer yüz çevirir, gerisin geriye dönerlerse (onlara) şâhid olun! Biz Müslüman

olanlarız deyin" (Ali İmran Suresi 64. ayet)

Muhammed (*sallALLAHu aleyhi ve sellem*)'in ALLAH'ın Rasulu, elçisi olduğuna delil ise, Yüce ALLAH'ın şu sözüdür:

"Muhakkak ki size kendinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki; sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O size çok düşkün, mûminlere karşı çok şefkatli, merhametlidir." (Tevbe Suresi 128. ayet)

"Muhammed ALLAH'ın Rasulu" şehâdetinin manası ise şudur: Emrettiği şeyleri yerine getirmek, haber verdiği şeyleri doğrulamak, yasakladığı ve nehyettiği şeylerden kaçınmak, ALLAH'a onun getirdiğinden başka bir şeyle ibadet etmemek demektir.

Namazın, zekatın ve tevhidin tefsirine delil ise, Yüce ALLAH'ın şu sözüdür:

"Onlar yalnızca ALLAH'a ibadet etmek ve dini (*ibadeti*) sadece ona halis kılmak, batıldan hakka meyleden kişiler olmak, Namazı dosdoğru kılmak, zekatı vermekten başka bir şeyle emrolunmamışlardır. Zira dosdoğru inanç ve din işte bu dindir." (Beyyine Suresi 5.ayet)

Oruç ibadetinin farziyetine delil ise, Yüce ALLAH'ın şu sözüdür:

"Ey İman edenler! Sizden öncekilere yazıldığı (*farz kılındığı*) gibi size de oruç yazılmıştır. Umulur ki (*ALLAH'ın azabından*) korkarsınız, sakınırsınız." (Bakara Suresi 183. ayet)

Hac ibadetinin farziyetine delil ise, Yüce ALLAH'ın şu sözüdür:

"ALLAH'ın kulları üzerinde evine gitmeye gücü yetenler için hac etmeleri bir hakkıdır. Eğer kim inkar eder, kufrederse muhakkak ki ALLAH bütün âlemlerden mustağnidir (*onlara ihtiyacı yoktur*)."(Âl-i İmran Suresi 97. ayet)

[Kitabın Başına Dön](#)

8- KULUN RABBİNİ BİLMESİ

Sana Rabb'in kim? diye sorulduğu zaman şöyle cevap ver : Benim Rabb'im Allah'dır. O ki beni ve bütün yaratılmışları (*âlemleri*) nimeti ile terbiye eden, yetiştiren Allah'dır. O benim kendisine ibadet ettiğim, O'ndan başka hiç bir ilahın olmadığı Allah'dır. Buna delil ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

"Hamdın her türlü alevlerin Rabbi olan Allah içindir. (Fatiha Suresi: 2)

Allah'ın dışındaki her şey (*yaratılmış*) bir alemdir. Bende bu alemden (*yaratılmışlardan*) biriyim.Sana Rabbini ne ile, nasıl tanıdın, bildin? diye sorulduğu zaman şöyle cevap ver: O'nu (*varlığına delalet eden*)eylemleriyle ve mahlukatlarıyla bildim. Gece, gündüz, güneş ve ay onun ayetlerindendir. Yedi kat gök ve yedi kat yer ve aralarındaki her şey onun mahlukatlarındandır. Buna delil ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

"Gece ile gündüz, güneş ile ay (Allah'ın varlığına delalet eden) onun ayetlerindendir. Güneş ve ayı(Rabb'ler edinib) secde etmeyin. Onları yaratan Allah'a secde edin. Eğer Allah'a ibadet ediyorsanız." (Fussilet Suresi 37. ayet)

Ve şöyle buyurmuştur:

"Muhakkak ki sizin Rabbiniz olan Allah, gökleri ve yeryüzünü altı günde yaratmış ve sonrada arşın (*tahtın*) üstüne yükselmiştir. Gündüzün aydınlığını, onu süratle takib eden gece ile örten, güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun eğdiren O'dur. Böyle de her şeyi yoktan var etmek ve yarattıkları üzerinde tasarruf ve hüküm sahibi olma hakkı (*yalnızca*) Allah'ındır. Âlemlerin Rabbi olan Yüce Allah hayrı bol olandır." (Araf Suresi 54. ayet)

Rab; ibadet edilendir. Buna delil ise yüce Allah'ın şu sözüdür:

"Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabb'inize ibadet edin. Umulur ki (*böylece Allah'ın azabından*) kurtulmuş olursunuz. O Rab ki sizin için yeryüzünü bir döşek, gökyüzünü de sağlam bir çatı yaptı. Gökyüzünden yağmuru indirib onunla sizin için çeşitli meyveleri rızık olarak çıkardı. Öyle ise siz bunları bildiğiniz halde Allah'a ortak koşmayın." (Bakara Suresi 21-22. ayetler)

(Büyük tefsir alimlerinden) İbn-i Kesir (Allah ona rahmet etsin) şöyle

buyurmuştur. İbadete mustahak olan bu kadar çeşitli mahlukatı yaratan, Allah'tır.

İbadet Çeşitleri: Allah'ın yapılmasını emrettiği; islamın şartları, imanın şartları ve ihsan gibi ibadetlerdir. Öyle ise dua, korku, ümit etmek, tevekkül etmek, isteyerek yönelmek, çekinerek korkmak, itaat ederek sakınmak, bilerek korkmak, yönelmek, yardım dilemek, sığınmak, imdat dilemek, kurban kesmek, adak adamak, yardımını beklemek hep ibadet çeşitlerindendir. Bunlar gibi Allah'ın emrettiği bütün ibadetler yalnızca Allah için yapılır. Bu ibadetlere deliller ise Yüce Allah'ın şu ayetleridir.

Dua: "**Muhakkak ki mescidler (ibadet yerleri) yalnızca Allah'a aittir. Dolayısıyla Allah'tan başka birine dua (ederek ibadet) etmeyin.**"(Cin Suresi: 18)

Kim Allah'tan başkasına dua eder yada duasında Allah'la beraber başkasını da ortak koşarsa, yada duasının bir kısmını başka bir şeye niyazda bulunmak için harcarsa şirke düşer, kafir olur. Buna delil ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

"Kim Allah'la beraber başka bir ilaha (mâbuda), ilahlığına hiç bir delili olmadığı halde dua edecek olursa, muhakkak ki onun cezası (hesabı) Rabbin katında olacaktır. Şubhesiz ki kafirler iflah olmayacaklardır." (Mûminun Suresi: 117)

Peygamber efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurmuştur: **"Dua ibadetin beyni (özü)'dür."**

Ve Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

"Sizin Rabb'iniz buyurdu ki; Bana dua edin de dualarınıza cevap vereyim, icâbet edeyim. Muhakkak ki bana ibadet etmekten kibirlenenler hakir ve küçük düşürülmüş olarak cehenneme gireceklerdir." (Gafir Suresi 60. ayet)

Korku: Bu ibadete delil ise Yüce Allah'ın şu ayetidir:

"Eğer iman eden kimseler iseniz, onlardan (kâfirlerden) değil benden korkun" (Ali İmran Suresi: 175. ayet)

Ümit Etmek: Bu (ibadetin) delili ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

"**Kim Rabbi ile karşılaşmayı ümit ederse salih amel işlesin ve Rabbine yapmış olduğu ibadetlerde ona kimseyi ortak koşmasın**" (Kehf Suresi 110. ayet)

Tevekkul Etmek: Bu ibadetin delili ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

"**Kim Allah'a tevekkül ederse Allah ona yeter**" (Talak Suresi 3. ayet)

İsteyerek Yönelmek, Çekinerek Korkmak, İtaat Ederek Sakınmak: Bu ibadetlere delil ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

"**Şubhesiz ki Onlar hayırlı işleri yapmada acele ederler, ve bize korku ve istekle dua ederler. Onlar bize karşı (emirlerimize) itaat ederek sakınırlar**" (Şûra 18)

Bilerek Korkmak: Bu (ibadete) delil ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

"**Onlardan değil, asıl benden bilerek (gerektiği gibi) korkun**" (Bakara Suresi:150. ayet)

(Allah'a) **Yönelmek:** Bu (ibadetin) delili ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

"(Her işinizde) **Rabbinize yönelin ve (nefislerinizle) O'nun (emirlerine, dinine) teslim olun.**" (Zumer Suresi 54. ayet)

Yardım Dilemek: Bu (ibadete) delil ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

"**Yalnız sana ibadet eder ve yalnızca senden yardım dileriz**" (Fatiha Suresi 5. ayet)

Peygamber efendimiz bir hadisinde şöyle buyurmuştur: "**Yardım dilediğin zaman Allah'tan yardım dile**"

Sığınmak: Bu (ibadetin) delili ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

"**De ki: İnsanların Rabbi ve Hükümranı olan Allah'a sığınırım**" (Nas Suresi 1-2. ayet)

İmdat Dilemek: Bu (ibadetin) delili ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

"**Rabbinizi imdada çağırdınız da (O da hemen akabinde) sizin bu çağrınıza cevap vermişti (karşılık vermişti).**" (Enfal Suresi 9. ayet)

Kurban Kesmek: Bu (ibadetin) delili ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

"De ki: Benim namazım, kestiğim kurban, hayatım ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah içindir. O'nun (bu ibadetlerde) hiç bir ortağı yoktur. Ben bununla (bu ibadetleri yapmakla) emrolundum ve ben ilk Müslüman olanım." (Enam Suresi 162-163. ayetler)

(Peygamber efendimiz) sünnetinde şöyle buyurmuştur: "**Allah kendinden başkası için kurban kesene lânet etmiştir.**"

Adak Adamak: Bu (ibadetin) delili ise Yüce Allah'ın şu sözüdür:

"Onlar adaklarını yerine getirirler ve şerri, kötülüğü yaygınlaştırmış olan (o) günden korkarlar" (İnsan Suresi 7. ayet)

Yaratılış Gayesi Tevhid

[Kitabın Başına Dön](#)

9- İSLAM

İslam; Allah'ın emirlerine boyun eğib kayıtsız şartsız itaat etmek, zahiren ve batînen bunlara teslim olmaktır.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

"De ki: 'Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah Gafur'dur, Rahim'dir. Allah'a ve rasulüne itaat edin' de. Şayet yüz çevirirlerse şubhesiz ki Allah kâfirleri sevmez."

(Al-i İmran 31 32)

Allah (c.c) kabul ettiği İslam'ı kitabında şöyle açıklıyor:

“Tağutu reddedib Allah’a inanan kimse kopmak bilmeyen sağlam bir kulpa sarılmıştır.” (Bakara: 256)

Ayette geçen: “Kopmak bilmeyen sağlam kulp” tan kasıt; Allah’ın radı olduğu İslam’ın ta kendisidir.

Bu ayetten anlaşılıyor ki kişinin kopmak bilmeyen sağlam kulpa sarılabilmesi yani müslüman olabilmesi için sadece Allah’a iman etmesi yeterli değildir. Bundan önce **“tağutu reddedib”** inkar etmesi gerekir.

Tağutu reddetmeden müslüman olmak mümkün değildir.

Allah (c.c) yukarıdaki ayette bizlere; İslam’ın geçerli olabilmesi için yani müslüman olabilmemiz için, kişi de özellikle bu iki şartın aynı anda bulunmasının gerekli olduğunu apaçık bir şekilde bildiriyor. Bu iki şarttan; **birincisi “tağutu inkar” ikincisi ise “Allah’a iman” dır.”**

Şubhesiz tağutu bilmeyen kişi tağutu reddedemez. Tağutu reddedemediği için müslüman da olamaz. İmanı da bilmeyen kişi iman edemez. Veleve ki iman ettiğini iddia etsin. Çünkü imanı bilmediğinden dolayı iman iddiası geçersizdir.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“Sana ve senden öncekilere indirilenlere inandıklarını iddia edenleri görmüyor musun? Reddetmeleri emir olunmuşken tağuta muhakeme olmak istiyorlar. Şeytan onları derin bir sapıklığa düşürmek istiyor.” (Nisa: 60)

Allah (c.c) bu ayette; müslümanlık iddiasında bulundukları halde müslüman olarak kabul etmediği bazı kimselerden bahsediyor. Onlar bütün rasullere indirilen kitablara ve Rasulullah’a (s.a.v) indirilen Kur’an’a inandıklarını söyledikleri halde tağuta muhakeme olmak istiyorlar.

Halbuki Allah (c.c) tağutu reddetmeden iman ve İslam iddiasında bulunan bir kimsenin iddiasının boş ve geçersiz bir iddia olduğunu belirtiyor. Aynı kalbde Allah’a iman ile tağuta muhakeme olma isteği bir arada bulunamaz. Çünkü ayette; *(Tağutu inkar etmekle emr olunmuşlardı.)* buyrulmuştur Fakat şeytan onları; tağuta muhakeme olmak istedikleri halde mûmin ve müslüman kalabileceklerine dair vesvese vermek suretiyle derin bir sapıklığa düşürmek istiyor. *(Şeytan onları derin bir sapıklığa düşürmek istiyor.)* ayetinin anlamı işte budur.

Allah (c.c) başka bir ayette şöyle buyuruyor:

“Tağuta kulluk etmekten kaçınıb Allah’a yönelenlere müjde vardır.”

(Zümer: 17)

Bu ayeti kerimede Allah (c.c); müjdelenecek bazı kimseleri bizlere tanıtıyor ve bunların; tağuta kulluk etmekten kaçınmak suretiyle sadece Allah’a yönelen kişiler olduğunu belirtiyor. Yine ayette; insanların kurtuluşa erebilmeleri için tağuta ibadetten kaçınmaları emrediliyor. İslam’ın Allah katında geçerli olabilmesi için öncelikle tağutun inkar edilmesinin gerekli olduğu şartını yine bu ayette açık bir şekilde görmekteyiz.

Yine Allah (c.c) bize bütün Rasullerin çağrısını şöyle bildiriyor:

“Muhakkak ki her topluluğa bir rasul gönderdik. Allah’a ibadet etmelerini tağuta kulluk etmekten kaçınmalarını emrettik.” (Nahl: 36)

Bu ayette; bütün rasuller ummetlerine Allah’a (cc) yapılan ibadetlerin geçerli olması için tağutu inkar edib ondan kaçınmalarını ve daha sonra Allah’ın istediği şekilde Allah’a iman ederek ibadet etmelerini emrediyorlar. O halde tağutu çok iyi bilmeliyiz ki reddedebilelim. Zira daha önce söylediğimiz gibi tağutu bilmeyen onu reddedemez. Tağutu reddetmeyen kişi ise her ne kadar iman ve İslam iddiasında bulunsa bile Allah o kişinin imanını ve İslamını asla kabul etmez.

CEHENNEME GÖTÜREN AMELLER

[Kitabın Başına Dön](#)

10- İMANIN ŞARTLARI

İmanın şartları altıdır. Kim bunlardan bir tanesine dahi Allah'ın istediği şekilde iman etmezse mü'min olamaz.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“Ey inananlar! Allah’a, rasulune, rasulune indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba inanmakta sebat gösterin. Kim Allah’ı, meleklerini, kitaplarını, rasullerini ve ahirat gününü inkar ederse şubhesiz derin bir sapıklığa sapmıştır.”(Nisa: 136)

Allah’a (c.c) imanın geçerli olabilmesi için de şu altı şarta eksiksiz olarak iman edilmesi gereklidir.

Bu şartlar ise:

1 - Allah'a İman: Allah vardır ve kemal sıfatlara sahibdir. Yarattıklarının hiçbirine benzemez. Hiçbir şey O'nun dengi ve benzeri değildir. Âlemlerde, yerde ve gökte yalnız O yasama (*kanun koyma*) hakkına sahibdir. Bütün ibadetler yalnızca O'na yapılır.

2 - Meleklerle İman: Meleklerle Allah'ın (c.c) Kur'an'da, Rasulullah'ın (s.a.v.) sahih hadislerinde onları vasfettiği şekilde iman etmek lâzımdır ve bu iman şöyle olmalıdır: Melekler Allah'ın kullarıdır. Onlarda dişilik ve erkeklik yoktur. Nurdan yaratılmışlardır. Bir an bile Allah'a karşı isyan etmez, günah işlemezler. Devamlı Allah'a ibadet ederler. Kur'an-ı Kerim'de ve sahih hadislerde isimleri zikredilenlere isimleriyle; (*Cebrail, Mikail, İsrail, Malik, Rıdvan gibi*) isimleri zikredilmeyenlerin de hepsine birden iman edilmesi gerekir.

3 - Kitaplara İman: Allah katından gelen kitaplara Kur'an-ı Kerim'de ve sahih hadislerde ismi zikredilenlere ismiyle; (*Kur'an, Tevrat, İncil, Zebur*) zikredilmeyenlere ise genel olarak iman etmek gerekir. Kur'an'ın dışındaki diğer kitaplar tahrif edilmiş olduğu için onlara Allah (c.c) katından geldiği şekliyle iman edilmesi gerekir. Kur'an ise Allah tarafından korunmak suretiyle kıyamete kadar baki kalacak ve yalnızca O'na bağlananlar kıyamet gününde kurtuluşa ereceklerdir.

4 - Nebi ve Rasullere İman: Kur'an-ı Kerim ve sahih hadislerde ismi zikredilenlere ismiyle, ismi zikredilmeyenlerin ise hepsine birden iman edilmesi gerekir.

5 - Ahiret gününe İman: Ölüm, berzah (*ölümden kıyamete kadar olan olaylar*), hesap, mizan, cennet, cehennem, kabirde azab veya mukâfat göreceklerin acı ve lezzeti beden ve ruhlarıyla duyacaklarına ve en önemlisi öldükten sonra dirilmeye iman edilmesi gerekir.

6 - Kaderin Hayır ve Şerrin Allah'tan olduğuna İman.

Kadere imanın geçerli olabilmesi için şu dört şeye mutlaka inanılması gerekir:

Birincisi: Allah'ın ezeli ve kadim ilmine iman etmek. Allah (c.c) ezeli ve kadim olan ilmiyle ne olacağını bildi ve bu ezeli ilmiyle bildiği şeyleri

yazdı.

İkincisi: Allah'ın olmasını dilediği şeyin mutlaka olacağına, olmamasını dilediği şeyin mutlaka olmayacağına gökte ve yerde meydana gelen bütün hareketlerin ve sessizliklerin Allah'ın izniyle olduğuna iman etmek.

Üçüncüsü: Allah'ın bütün mahlukatı yarattığına ve kainatın içindeki herşeyin Allah'ın yaratmasıyla ve takdiriyle meydana geldiğine iman etmek.

Dördüncüsü: Hayır ve şer ancak Allah'ın takdiri ileler. Dolayısıyla kendisine isabet eden şerri başkasına isabet edebileceği halde kendisine isabet ettiğini zannetmemek, kendisine isabet eden hayrın bir tesadüf sonucu kendisine isabet ettiğine inanmamak.

Allah (c.c) kader hakkında şöyle buyuruyor:

“Şubhesiz ki Biz, herşeyi (önceden tesbit edilmiş) bir kaderle yarattık.”
(Kamer: 49)

Herşey Allah'ın takdiri ileler. İnsanların yaptığı işleri de Allah yaratır. Yalnız insanlar yaptıkları işleri kendileri yapmış olmaları sebebiyle yaptıklarından sorumlu tutulurlar. Çünkü Allah her insana iyiyi kötünden ayırabilme kabiliyeti vermiş ve hayrı emredib şerri yasaklamıştır.

Allah (c.c) kıyamete kadar olacak herşeyi ve bütün insanların yapacakları şeyleri Levhi'l mahfuzda yazdı. Allah için zaman kavramı olmadığı için bütün bunları ilmiyle yazdı. İnsanları yaptıkları amellerde zorlamadı. Allah'ın (c.c) bütün bunları yazması ezeli ilminden dolayıdır. Buraya kadar mûmin ve müslüman olabilmek için ne gibi şartların gerekli olduğunu öğrendik. Şimdi de imanımızı koruyabilmek için ne yapmamız gerektiğini inceleyelim.

[Kitabın Başına Dön](#)

11 - İBADET

Allah (c.c) bizi niçin yarattığını şöyle bildiriyor:

“Ben insanları ve cinleri sadece bana ibadet etsinler diye yarattım.”
(Zariyat: 56)

Allah (c.c) ayette bizi yaratma gayesinin yalnız kendisine ibadet etmemiz olduğunu belirtiyor. O halde Allah'ın bizden istediği ibadet nedir?

İbadet: Boyun eğmek, itaat etmek, küçüklüğünü kabul etmek demektir.

Şer'i manası ise; Allah'ın sevdiği, emrettiği, kabul ettiği ve razı olduğu bütün gizli ve açık ameller ve sözlerdir. Allah (c.c) nelerin ibadet olduğunun tesbitini bizlere bırakmamıştır. Bunları kitabında ve Rasulullah'ın sünnetinde apaçık bir şekilde bildirmiştir. Bütün ibadetler yalnızca Allah'a yapılmalıdır. İbadetlerin herhangi biri Allah' tan başkasına yapıldığında veya Allah'la beraber bir başkasına yapıldığında Allah'a şirk koşulmuş olur.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“Allah'a ibadet edin. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın.” (Nisa: 36)

Bu ayette Allah (c.c) ibadetlerin yalnız kendisine yapılmasını ve hiçbir şekilde şirk koşulmamasını emrediyor. Allah (c.c) başka ayetler de ise; şirk koşulması ve tevbe etmeden bu hal üzere ölünmesi halinde, bunu asla bağışlamayacağını şöyle bildiriyor:

“Allah kendisine şirk koşulmasını asla bağışlamaz. Bundan başkasını dilediğine bağışlar.” (Nisa: 116)

“Kim Allah'a şirk koşarsa muhakkak ki Allah ona cenneti haram eder. Varacağı yer ateştir. Zulmedenlerin yardımcıları yoktur.” (Maide: 72)

“Eğer Allah'a şirk koşsalardı yaptıkları boşa giderdi.” (En'am: 88)

[Kitabın Başına Dön](#)

12 - ŞİRK VE ÇEŞİTLERİ

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“Allah’a ibadet edin. O’na hiçbir şeyi ortak koşmayın.” (Nisa: 36)

Bu ayette Allah (c.c) ibadetlerin yalnız kendisine yapılmasını ve hiçbir şekilde şirk koşulmamasını emrediyor. Allah (c.c) başka ayetler de ise; şirk koşulması ve tevbe etmeden bu hal üzere ölünmesi halinde, bunu asla bağışlamayacağını şöyle bildiriyor:

“Allah kendisine şirk koşulmasını asla bağışlamaz. Bundan başkasını dilediğine bağışlar.” (Nisa: 116)

“Kim Allah’a şirk koşarsa muhakkak ki Allah ona cenneti haram eder. Varacağı yer ateştir. Zulmedenlerin yardımcıları yoktur.” (Maide: 72)

“Eğer Allah’a şirk koşsalardı yaptıkları boşa giderdi.” (En'am: 88)

Bu ayetlerde Allah’ın asla avf etmeyeceği, amelleri boşa çıkarıcı ve sahibini ebedi cehenneme götürecek bir şeyden bahsediliyor; şirk... O halde nedir bu şirk? Onu bilmemiz gerekir ki bilmeyerek dahi olsa amellerimizi boşa çıkarıp bizi ebedi cehenneme sürüklemesinden korunabilelim. Zira şirki bilmeyen kişi her an şirke düşebilir.

Şirk: Kur’an ve sünnette ibadet olarak bildirilen şeylerin Allah’tan başkasına veya Allah’la beraber bir başkasına yapılmasıdır.

Allah (c.c) Kur’an ve sünnette şirki çok net ve açık bir şekilde açıklamış ve bu konudaki bilmemeyi mâzeret olarak kabul etmemiştir.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“Onların çoğu ortak koşmadan Allah’a inanmazlar.” (Yusuf: 106)

Allah (c.c) bu ayette içinde şirkin bulunduğu imanı kabul etmeyeceğini ve insanların çoğunun da bu şekilde ibâdetlerine şirk karıştırarak iman ettiklerini bildiriyor. Fakat Allah insanların çoğunun bunu yapmasını mazeret olarak kabul etmemiş, onları müslüman olarak isimlendirmeyib müşrik olarak isimlendirmiştir. Çünkü Allah ancak kendisine şirksiz olarak yapılacak iman ve ibadeti kabul eder.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“Allah’a ortak koşanlar, nefislerinin küfrünü göre göre Allah’ın mescidlerini onaramazlar. Onların yaptıkları boşa çıkmıştır. Ve onlar, ateşte ebedi kalacaklardır.” (Tevbe: 17)

“De ki: ‘Allah’tan başkasına ibadet etmemi mi bana emrediyorsunuz ey cahiller?” Sana ve senden öncekilere şöyle vahyedildi: “Andolsun ki eğer (Allah’a) ortak koşarsan amelin boşa çıkar ve ziyana uğrayanlardan olursun’.” (Zümer: 64-65)

“Muhsin olarak (iyilik yaparak) yüzünü Allah’a çeviren kimse muhakkak, sapasağlam bir kulpa sarılmıştır. Bütün işlerin sonu Allah’a döner.” (Lukman: 22)

Ayette geçen “muhsin olarak” kelimesi “şirk koşturmak” anlamındadır. İbadetler, Allah’tan başkasına Allah’la beraber dahi olsa yapıldığında Allah’a şirk koşulmuş olur. İnsanların çoğu; “ibadet nedir?” diye sorulduğunda “namaz, oruç, hac, zekat, kurban kesmek” gibi ibadetleri sayarlar ve bunların Allah’tan başkasına yapılmasının şirk olacağını söylerler. Fakat Allah (c.c) bunların dışında da bazı ibadetlerin olduğunu ve bunları insanların çoğunun bilmediğini bildiriyor. Bu meselenin daha iyi anlaşılması için birkaç örnek verelim:

1) Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“Hüküm vermek yalnız Allah’a aittir. Allah, kendisinden başkasına değil yalnız O’na ibadet etmenizi emretmiştir. Dosdoğru din işte budur. Fakat insanların çoğu bilmezler.” (Yusuf: 40)

Allah (c.c) bu ayeti kerimede bize hüküm vermenin “yalnız kendisine ait” olduğunu ve yalnızca kendisinin hükmüne itaat edilmesi gerektiğini emrettikten sonra, “hükümlerine itaatin de bir ibadet olduğunu” bu nedenle kendisinden başkasının hükmüne itaat etmenin şirk olduğunu bildiriyor. Ayetin devamında ise bunun- *yani yalnız Allah’ın hükümlerine itaatin-* ibadet olduğunu da insanların çoğunun bilmediğini belirtiyor. Allah katında geçerli olan dinin de ancak hükmün tamamen Allah’a tanındığında mümkün olacağını “dosdoğru din budur” sözüyle ifade ediyor. Hüküm ancak gerçek ilahlık sıfatına sahip olan Allah’a aittir. Çünkü bu hak Allah’tan başkasına verildiğinde o kişiye ibadet edilmiş olunur. Halbuki Allah ayette yalnız kendisine ibadet edilmesini emrediyor. “Yalnız O’na ibadet etmenizi emretti.”

Allah’ın hakkı olan hüküm verme yetkisi; ister Allah’la beraber başka birisine, isterse sadece Allah’ın dışındaki birisine verilsin, bu hak her kime tanınırsa ona ilahlık sıfatı verilmiş olur. Velez ki ona: “Sen

ilahımızsın” denmese bile. Çünkü bu hak her kime verilirse ona ibadet edilmiş olunur. İnsanların çoğu Allah’tan başka bir varlığa namaz kılındığında, onun için oruç tutulduğunda veya onun için hacc edildiğinde bu varlığa ibadet edilmiş olunacağını kabul ediyorlar. Fakat bunlar gibi bir ibadet olan hüküm verme yetkisinin Allah’tan başkasına verilmesinin ona ibadet olduğunu anlamıyorlar. Allah (c.c) bu ayette işte bu gerçeğe işaret ediyor ve “İnsanların çoğu bilmezler.” buyuruyor. Yani; insanların çoğu hüküm verme yetkisini tanıdığı kişi ya da kişilere ibadet ettiklerini bilmiyorlar. Fakat Allah (c.c) onların dosdoğru din üzerinde olmadıklarını bildiriyor.

Dosdoğru din üzere olmak ise; ancak bütün hüküm verme yetkisinin yalnız Allah’a verilmesiyle sağlanabilir. İşte ayette geçen “dosdoğru din”in manası budur. Bazı kimseler yeryüzüne İslamı hakim kılmak için, küfür düzeninin dar’un-nedveleri olan meclislerde parti kurub, bunu bir araç olarak kullanabileceklerini iddia ediyorlar. Bunu iddia edenler ya İslam’dan habersiz, ya hiç kafası çalışmayan kimseler, ya da Allah’ın istediği İslamı planlı bir şekilde ortadan kaldırmak için çalışan kimselerdir. Zira parti kurarak iktidara adaylık koymak tağutluk talebinde bulunmaktan başka birşey değildir. Çünkü Allah’ın hükümleri dışında hükümler koyan ve Allah’ın hükümlerinden başka hükümlerle hükmeden bir kişi veya meclis yalnız Allah’ın hakkı olan hüküm verme yetkisini kendi üzerine almış, haddini aşmış ve tağut olmuş olur. Bu iş Allah’ın rıdasını kazanmak ve onun dinini hakim kılmak amacıyla yapılsa dahi, her kim oylarıyla veya başka bir yolla bu partilere yardım eder ve onları desteklerse yalnız Allah’a tanınması gereken hüküm verme yetkisini Allah’tan başka bir varlığa tanıdığı için ona ibadet etmiş ve kafir olmuş olur. İslam yalnız Allah’a kulluğu emretmektedir. Yaratılana kulluğu değil. Yaratılana kul olunarak İslam hakim kılınamaz. İnsanları önce yaratılana kulluk ettirib daha sonra Allah’a kulluk ettirmekten daha sapık ve daha cahil bir düşünce olabilir mi? Allah’ın haram kıldığı (*yasak dediği*) haram, helal kıldığı (*serbest dediği*) helaldir. Allah’ın helal kıldığı şeyi yasaklayan veya haram kıldığı şeyi serbest bırakan kişi ya da kişilere tabi olanlar ve itaat edenler, onlara ibadet etmiş olurlar.

2) Allah (c.c) Kur’an’da şöyle buyuruyor:

“Yalnızca sana ibadet eder, yalnızca senden yardım dileriz.” (Fatiha: 4)

“Rabbinizi yardıma çağırıyordunuz. O, ‘ben size birbiri peşinden bin meleklerle yardım ederim’ diye cevap vermişti.” (Enfal: 9)

Allah (c.c) bu ayetlerde yardım istemeyi ve yardıma çağırmayı överek bunların ibadet olduğunu bildiriyor. İnsanın sıkıntı durumunda yalnız Allah’a dua ederek yardım istemesi Allah’a yapılması gereken bir ibadettir. Fakat sıkıntıya düşen bir kişi ölü olan veya kendisini duyamayacak durumda olan birinden yardım ister veya onu yardıma çağırırsa yalnız Allah’ın elinde olan bir şeyi Allah’tan başkasından istediği için şirk koşmuş olur. Böyle yapan bir kişi diğer ibadetleri Allah’a yapsa bile yardım isteme ibadetini Allah’tan başkasına yaptığı için Allah bütün amellerini boşa çıkarır.

3) Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“Allah’ı bırakıp da kıyamet gününe kadar cevap veremeyecek olan, kendisine yapılan dualardan habersiz kalan şeylere ibadet edenlerden daha sapık kim olabilir?” (Ahkaf: 5)

“Allah’ı bırakıp da sana ne fayda ne de zarar veremeyecek şeylere ibadet etme. Eğer bunu yaparsan sen de zalimlerden olursun. Allah seni bir zarara uğratırsa onu senden kaldıracak ancak O’dur. Sana bir iyilik dilediği takdirde O’nun nîmetini engelleyecek bir kuvvet de yoktur. O, bunu kullarından dilediğine eriştirir. O, Gafur’dur, Rahim’dir.” (Yusuf: 106-107)

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“İyi bilinmelidir ki halis din Allah’ındır. Allah’ı bırakıp O’ndan başka dostlar edinenler: “Biz onlara ancak bizi daha çok Allah’a yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz” derler. Muhakkak ki Allah aralarında ihtilaf ettikleri hususlarda hüküm verecektir. Şubhesiz ki Allah yalancı ve kafir olan kimseyi hidayete erdirmez.” (Zümer: 3)

Bu ayetlerde: “Allah’a yaklaşmak niyetiyle bile olsa ibadetleri Allah’tan başkasına yapan kişinin kafir olduğu bildirilmiştir.

Şirkin Çeşitleri

Şirk iki çeşittir: Büyük şirk, küçük şirk.

Büyük şirk, Allah’ın affetmediği, sahibinin kesinlikle cennete giremeyeceği

şirk'tir. Küçük şirk ise, eğer Allah'ın rahmeti olmaz ve insan ölümünden önce tevbe etmezse, kendisine yaklaşan ve üzerinde ısrar edenin kafir olarak ölmesinden korkulan büyük günahlardır. Büyük Şirk :

Büyük şirkte iki çeşittir: açık ve görünür ile kapalı ve örtülü.

Açık büyük şirk, Allah'la birlikte bir ilaha -ki bu güneş ve ay gibi bir gök cismi, put ve taş gibi cansız bir varlık, buzağı ve inek gibi bir hayvan, kendilerinin tanrı olduğunu iddia eden veya onlar için bu tür iddiada bulunulan ve bazı insanların da tasdik ettiği -*Firavun gibi*- ibadet etmektir. Mesih, Meryem oğlu İsa'ya, bizce bilinmeyen cin, şeytan ve melek gibi mahlukata ibadet edenler de bu cümledendir. Çeşitli milletlerde onlara tapan kullar buluna gelmiştir.

Gizli büyük şirk: Bunu çoğu insan bilmez. Ölülere ve makamat sahibi kabirlere dua etmek, onlardan yardım dilemek, hastalara şifa, zorlukların giderilmesi, darda kalanlara yardım elinin uzatılması, düşmana karşı yardım gibi ihtiyaçların giderilmesini onlardan istemektir. Ki bunlara; ancak Allah'ın gücü yeter. Onların zarar ve yarar verdiklerine inanmaları da böyledir. İbnu'l-Kayyim'in dediği gibi dünya şirkinin aslı budur. Bu şirkin gizli olmasının iki nedeni vardır:

a- İnsanlar yaptıkları bu duayı, yardım dilemeyi ibadet olarak isimlendirmiyorlar. İbadeti sadece rukuya, secdeye, namaz ve oruca hasrediyorlar. Gerçek olan şu ki, daha önce de açıkladığımız üzere, ibadetin ruhu duadır. Bir hadiste şöyle buyrulur: Dua ibadettir.

b- Onlar, bizim kendilerine dua ettiklerimizin, yardım dilediklerimizin bir ilah ya da rab olduklarına inanmıyoruz, diyorlar. Tersine, bizim gibi yaratık olduklarına inanıyoruz, ancak onlar, bizimle Allah arasında aracılırlar, katında bize şefaate edicidirler, diyorlar.

Bu, Allah'ı (c.c.) bilmemekten dolayıdır. O'nu zorba bir hükümdar, mustebid bir yönetici gibi kendisine ancak aracı ve şefaathçılarla ulaşabileceğini sanmalarından dolayıdır. Bu, eskiden müşriklerin de kapıldığı bir vehimdir. Tanrı ve putları hakkında şöyle diyorlardı: "**Onlara, bizi Allah'a yaklaştırsın diye ibadet ediyoruz**" (Zümer, 3)

"Onlar, Allah'ı bırakarak kendilerine fayda da zarar da vermeyen putlara ibadet ederler; bunlar Allah katında bizim şefaathçılarımızdır

derler."(Yunus, 18)

Hiç bir zaman tanrılarının ve putlarının yarattığına, rızık verdiğine, dirilttiğine, öldürdüğüne inanmadılar.

Allah şöyle buyurur: "**Ey Muhammed! And olsun ki, onlara, gökleri ve yeri kim yarattı, diye sorsan, onları güçlü olan, her şeyi bilen yaratmıştır, derler."** (Zuhruf, 9)

"De ki, gökten ve yerden size rızık veren kimdir? Kulak ve gözlerin sahibi kimdir? Diriyi ölüden çıkaran, ölüyü de diriden çıkaran kimdir? Her işi düzenleyen kimdir? Allah'tır, diyecekler. O zaman O'na karşı gelmekten sakınmaz mısınız? de. (Yunus, 31)

Allah katındaki bu inançlarıyla, Allah'ın göklerin ve yerin yaratıcısı, rızık veren, her şeyi yöneten, diriltten ve öldüren olduğu; putların ise sadece Allah katından şefaathçi ve aracı oldukları inancıyla birlikte; Kur'an onları şirkle nitelendirmiş, müşrik olarak isimlendirmiştir. Şirkten dönünceye, Lailahe illallah deyinceye kadar, öldürölmelerini emretmiştir. Kim bunu derse, İslâm'ın hakkı dışında kanı ve malı korunmuş olur. Allah Teâlâ, aracı ve şefaathçiden mustağnidir. O, kuluna şah damarından daha yakındır. Şöyle buyurmaktadır:

"Kullarım, sana beni sorarlarsa; bilsinler ki, ben onlara yakınım."(Bakara, 186)

"Rabbimiz, bana kulluk edin ki, size karşılığını vereyim, buyurmuştur. " (Mûmin, 60)

Girmek isteyen herkese Allah'ın kapısı açıktır. Ne kapıcısı vardır ne de örtüsü.

Allah'tan Başkasını Kanun Koyucu Olarak Kabul Etmek

Çoğu insana gizli kalan, bilinmeyen büyük şirkin başka bir çeşidi de, Allah'tan başkasını kanun koyucu olarak ve hakem olarak kabul etmektir. Diğer bir deyişle, bazı insanlara, fert veya grup olarak, kendileri veya başka birilerine kesin bir kanun koyma hakkı vermektir. Onlar dilediklerini helal, dilediklerini de haram kılarlar. Onlar, Allah'ın izin vermediği ve onun şeriatına zıt olan yöntem ve düşünce koyarlar. Diğerleri de onların koydukları bu yasalara, sanki isyan edilmeyib itaat edilen bir ilahi yasa, bir semavî hüküm imiş gibi itaat ederler.

Şubhesiz ki yaratıklar hakkında yasamada bulunmak sadece Allah'ın hakkıdır. Onları yaratan, rızıklandıran, her türlü nimeti onlara bahşeden O'dur. Onları sorumlu kılmak, emretmek, nehy etmek, helal ve haramı belirlemek te O'nun hakkıdır. Çünkü O insanların rabbi, meliki, ilahıdır. O'ndan başkasının rububiyet, mülkiyyet ve uluhiyyet hakkı yok ki, hüküm ve teşrii hakkı bulunsun. Dünya O'nun mülküdür. Allah'ın mülkündeki insanlar, onun kullarıdır. O, bu ülkenin efendisi ve hakimidir, hükmetmek, yasa koymak helal ve haram kılmak O'na, dinlemek ve itaat etmek ise kullarına düşer. Bu ülke vatandaşlarından biri, bu ülkenin efendisinin izni olmaksızın orada bazılarının emir ve nehiy, helal ve haram kılmak, hükmetmek ve yasa koyma hakkının bulunduğunu iddia ederse; Hakimin kullarının bazıları O'nun mülkünde O'na ortak koşmuş, yalnızca O'na ait olan yönetim ve yasama konusunda, O'nunla çatışmış olur. Bundan, Kur'an, ehl-i kitabın şirk içinde olduğuna hükmetmiştir. onları, müşrikler olarak adlandırmıştır. Çünkü onlar yasama hakkını, haham ve rahiplere vermişler, onların belirledikleri haram ve helallere itaat etmişler. Kur'an bunu, Meryem oğlu Mesih'e yapılan ibadete denk saymıştır. Allah şöyle buyurur:

"Onlar Allah'ı bırakıp hahamları, papazlarını ve Meryem oğlu Mesih'i rableri olarak kabul ettiler. Oysa, tek tanrıdan başkasına ibadet etmemekle emr olunmuşlardı. Ondan başka tanrı yoktur. Allah koştukları eşlerden munezzehtir." (Tevbe, 31)

Nebi (a.s.) bu ayeti, cahiliye günlerinde hristiyan olan Adiy b. Hatem et-Taî'ye şöyle tefsir etmiştir:

Müslüman olub Peygamberin yanına gelen Adiy'e, Efendimiz bu ayeti okudu. Adiy diyor ki; **"hristiyanların onlara (hahamlara) ibadet etmediklerini söyledim"**.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.): **"Elbette, onların haram kıldıklarını haram, helal kıldıklarını da helal kabul ettiler ve onlara tabi oldular. Bu onların, onlara ibadetidir."** (Ahmed, Tirmizi)

Bu ayet ve Rasûlullah'ın hadisinin bunu tefsiri, kim Allah'tan başkasına kötülükte itaat eder, ya da Allah'ın izin vermediği bir konuda ittiba ederse; onu bir rabb ve mabud edinmiş, Allah'a ortak koşmuş olur. Bu da Allah'ın dini olan tevhide terstir. İhlas kelimesinin, Lailahe illallah'ın delalet ettiği; ilahın, kendisine ibadet edilen olduğudur. Allah, onların haham ve papazlarına olan itaatini, ibadet olarak isimlendirmektedir. Ve onları,

erbab, yani ibadette Allah'ın ortakları olarak adlandırmaktadır. İşte bu, büyük şirktir.

Bir mahluka itaat eden, Allah ve Rasûlü'nün koyduğu hükümden başkasına tabi olan herkes, onu böylece adlandırmaya bile, onu bir rab ve mabud edinmiştir. Bir ayette Allah şöyle buyurur:

"Eğer onlara itaat ederseniz, müşrik olursunuz." (Enam, 121)

Aynı anlamda başka bir ayet ise şöyledir: **"Yoksa, Allah'ın dinde izin vermediği bir şeyi onlara meşru kılacak ortakları mı vardır?"** (Şu'ra, 21)

Kur'an ve sünnetin, Allah'tan başkasını kanun koyucu olarak kabul edip Allah'ın izni olmadığı konularda tabi olan hakkında hükmü buysa; kendisini Allah'a denk tutan, uluhiyyetin özelliklerinden olan hükmetme, kanun koyma, helal ve haram kılma hakkını ona veren hakkındaki hükmü nasıl olur?

Küçük Şirkin Çeşitleri

Büyük şirkin dışında şirkin başka tür ve çeşitleri de vardır. Küçük şirk olarak adlandırılan bu şeyler, büyük günahlardandır. Belki de, Allah katında diğer büyük günahlardan daha büyüktür. Bunlardan bazıları:

Allah 'tan başkası adına yemin etmek Bu, küçük şirktir. Peygamber adına, Kâbe-i şerif adına, evliyadan biri adına, büyüklerden biri adına, vatan adına, baba, dede, vs.. mahlakat adına yemin etmektir. Bunların hepsi şirktir.

Hadis'te şöyle buyrulur:

"Kim Allah'tan başkası adına yemin ederse kâfir olur, ya da müşrik olur." (Tirmizi)

Bu, yeminde, yemin edilene tazimin bulunmasından dolayıdır. Oysa; tazim ve takdise layık olan sadece Allah'tır. Bundan dolayı, başkası adına yemin nehy edilmiştir. Peygamberimiz şöyle buyurmaktadır:

"Babalarınıza adına yemin etmeyin." "Kim yemin ederse, Allah adına yemin etsin veya terk etsin."

İbn-i Mesud (r.anh) şöyle rivayet etmiştir:

Allah adına yalan yere yemin etmek, başkası adına doğru yere yemin etmekten daha iyidir. Dindeki bilinen gerçeklerden biri de, Allah adına yalan yere yemin etmek büyük günahdır. Ancak, şirkin hem büyüğü, hem küçüğü sahabenin fakihlerine göre; en büyük günahdır.

(Allah'tan başkası adına yemin edene, ne bunu yerine getirmesi gerekir, ne de bunun bir kefareti vardır. Çünkü bu, şirktir. Ve şirkin, bir değeri yoktur. Ona düşen ancak şudur: Allah'tan istiğfar dilemesi, Rasulullah'ın (s.a.v.) dediğini demesidir:

"Kim Lat ve Uzza adına yemin ederse, Lailahe illallah desin." (Buhari)

Bu hadisin belirttiğine göre; şirkin kefareti yedirmek içirmek değil, tevhide yenilemektir.)

Halka ve ip Takmak:

Tevhid, Allah'ın kainatta koyduğu sebeplere sarılmaya karşı çıkmaz. Açlığı gidermek için yemek, susuzluğa karşı su, tedavi için ilaç, savunma için silah gereklidir. İnsan hastalığında doktora gider. Doktor da ona bir ilaç verir ya da ameliyat veya başka bir şeyi uygun görür. O da bunlara kulak verir, yerine getirir. Bu, tevhidden dışarı çıkmak değildir. Tevhidin karşı çıktığı, meydana gelen veya meydana geleceği sanılan bir belayı defetmek için, Allah'ın meşru kılmadığı gizli sebeplere sarılmaktır. Madeni halkalar takmak, kollara ip bağlamak bu türdendir.

İmam Ahmed, İmran b. Husayn'den şöyle rivayet etmiştir: Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir adamın kolunda halka gördü. Sende tunçtan bir şey görüyorum, yazıklar olsun, nedir bu, dedi. Zayıflıktan deyince, o, senin ancak zayıflığını artırır, çıkar onu, üzerinde iken ölürsen, kesinlikle kurtuluşa eremezsin, buyurdu. Peygamber (s.a.v.)'in, bunun üzerinde bu derecede durmasının nedeni, şirkin türlerinden sakınmak, sahabeye bu kapının tamamen kapatılmasını öğretmek içindir. Bundan dolayı, Huzeyfe b. Yemame ziyaretine gittiği bir hastanın yanına girdiğinde kolunda sıtmayı önlediği söylenen bir ip görünce; onun kesilmesini istedi ve şu ayeti okudu:

"Onların çoğu, ortak koşmadan Allah'a inanmazlar." (Yusuf, 106)

Nazar Boncuğu, Muska Takmak:

Bu da, şirkin bir çeşitidir. Arabların, özellikle çocuklara taktığı bir boncuk ve muskadır. Bunun onları, cinlerden koruduğu, nazar değmesini önlediğini sanıyorlardı. İslâm bunu ortadan kaldırdı, koruyucu ve engelleyici olmadığını öğretti.

Ahmed, Ukbe b. Amir'den merfu olarak rivayet etmiştir:

"Kim boncuk asarsa, Allah onun işini bitirmez: Kim katır boncuğu takarsa Allah onu korumaz."

Diğer bir rivayette ise, "**Boncuk takan şirk koşmuş olur.**"

Boncuk takmanın anlamı, bunun bir hayrı celb ettiğine veya bir şerri defettiğine kalbin inanmasıdır. Bu, kesinlikle şirktir. Çünkü, bu işte, Allah'tan başkasından zararın defedilmesini istemek vardır.

Allah şöyle buyurur:

"Allah sana bir sıkıntı verirse; O'ndan başkası gideremez. Sana bir iyilik verirse başkası onu engelleyemez. O, her şeye gücü yetendir." (Enam, 17)

Bu boncuk türleri, camia, haraz, hicab olarak adlandırılan eşyalardır. Bunları kullanmak büyük günahlardandır. Gücü yeten herkesin, bunu yok etmesi vacibtir. Sâid b. Cubeyr'den rivayet edilmiştir:

"Kim bir insanın boncuk ve muska takmasını engellerse, bir köle azad etmiş gibi sevaba girer."

Eğer bu muska, Kur'an ayetlerinden bir ayet veya Allah'ın isim ve sıfatlarından biri olursa, bu durumda bunu kullanmak nehy kapsamına girer mi? Yoksa; istisna edilip takılması câiz olur mu? Selef bu hususta ihtilaf etmiştir. Bazıları ruhsat vermiş, bazıları ise menetmiştir. Şu delillerden dolayı, Kur'an'dan bile olsa; her türlü muskanın kullanılmasının caiz olmadığı görüşünü tercih ediyoruz:

1-Muska,boncuk konusundaki nehyin genel olması.Bu konudaki hadisler,hiçbir istisnaî durum belirtmemektedir.

2-Seddu'z zeria (*Şerre giden yolun kapatılması*). Kur'an'dan olan muskanın takılmasına ruhsat verildiğinde başka şeylerin takılmasına kapı aralanmış olur. Şer kapısı açıldığında, bir daha kapanmaz.

3-Bu, Kur'an'ın pisliklerle karşı karşıya gelmesine neden olur. Çünkü, bunu takan defi hacet, cunubuk v.b. durumlarda bunu üzerinde bulundurur.

4-Bu işte, Kur'an'ı hafife alma, getirdiklerine muhalif bir tavır sergileme vardır. Dosdoğru olan bu kitabı Allah, insanlara hidayet rehberi olsun, karanlıklardan nura çıkarsın diye indirmiştir, kadınlara ve çocuklara muska ve boncuk olsun diye değil.

Üfürükçülük

Bu da tevhide zıt olan şeylerdendir. Üfürükçülük, cahiliye arablarının

kendilerinden afetleri koruduğu inancıyla; cinlerden yardım dileyerek söyledikleri bazı yabancı ve anlamsız ifadelerdir. İslâm gelince bunu kaldırmıştır. Bir hadis şöyledir: "**Üfürükçülük, muska, boncuk ve sihir şirktir.**"

"Sahabeden şöyle rivayet edilmiştir:

Abdullah b. Mesud (r.anh) hanımının boynunda bir ip görünce bunun ne olduğunu sordu.

Beni sıtmadan koruyan okunmuş bir iptir, cevabını verdi. Çekib kopardı ve attı. Sonra şöyle dedi: "**Abdullah'ın ailesi şirkten uzaktır.** Rasulullah'ın şöyle dediğini işittim: **Üfürükçülük, muskacılık ve sihir şirktir.**"

Kadın "**gözüm seyriyordu, falan yahudiye gittim, üfürünce geçti**" dedi.

Abdullah, **bu şeytanın işidir**, karşılığını verdi. **Şeytan bunu eliyle yapıyor.**

Okuyup üflediğinde şunu söyleseydin sana yeterdi: "Ey insanların Rabbi! Bu darlığı kaldır, şifa ver, şifa veren sensin. Şifan öyle bir şifadır ki, ondan başka şifa yoktur. Ve o hiçbir hastalığın izini bırakmaz."

Haram olan okuyub üfleme, içinde Allah'tan başkasından yardım isteme bulunan veya küfür ya da şirk bulunan, arab dilinden başka bir dilde yapılmış olanıdır. Bunun dışındaki okuyub üflemenin bir zararı yoktur. Sahih-i Muslim'de, Avf b. Malik'in şöyle dediği rivayet edilmiştir:

"Cahiliyyede üfürükçülük yapıyorduk. Rasulullah'a, bunun hakkında ne diyorsun, dedik. **Yaptığınızı bana gösterin, şirk bulunmayan okuyub üflemede bir beis yoktur.**"

Suyutî diyor ki, **şu üç şart bulunursa, okuyub üflemenin câiz olduğu hususunda ulemanın ittifakı vardır:**

- 1, Allah'ın kelamı, isimleri veya sıfatlarıyla olması.
- 2, Arabca ve anlaşılır bir şekilde olması.
- 3, Gerçekte bunun bir etkisinin bulunmadığına, bunun Allah'ın takdiriyle olduğuna inanılması.

Hadiste zikredilen sihir, erkeğin kadını, kadının da erkeği sevmesi için yapılan sihirdir.

Büyücülük:

İslâm'ın yasakladığı şirkin başka bir çeşidi de büyüdür. Büyü, hayal ve vehmin bir türüdür. Büyü, üfürükçülük, düğüm bağlama bu türdendir.

Allah'ı bırakıp, cin, şeytan ve yıldızlardan yardım dileme bulunduğundan dolayı şirkdir.

Hadiste şöyle buyuruluyor:

"Kim bir düğüm bağlar ve üfürürse; sihir yapmıştır. Kim de sihir yaparsa, şirk koşmuş olur."

Bu İslâm'da ve diğer semavî dinlerde büyük günahlardandır. Musa'nın (a.s.) diliyle Kur'an'da şöyle denilmektedir:

"Sihirbaz nereden gelirse gelsin başarı kazanamaz."(Taha, 69)"

"Yaptığınız sihirdir. Ancak Allah onu boşa çıkaracaktır. Allah fesad edenlerin işini elbette düzeltmez."(Yunus, 81)

Peygamber Efendimiz bunu, şirkten sonra, helak edici yedi şeyden biri olarak saymıştır. Kur'an bize, sihrin ve onu yapanların şerrinden Allah'a sığınmayı öğretmektedir:

"Düğümlere nefes eden büyücülerin şerrinden (Allah'a sığınırım)."(Felak, 4)

Büyücüler, büyü yapmak istedikleri zaman ip bağlarlar, her düğüme üflerler, ki istedikleri olsun. Selef imamların çoğu, büyü yapanın kafir, büyüünün de küfür olduğu görüşündedir. Malik, Ebu Hanife, Ahmed bu görüşte olanlardır. Birçok sahabeden rivayet edildiğine göre; büyücünün cezası kılıçla öldürülmeştir.

Buhari'de, Bical b. Abde'nin şöyle dediği rivayet edilmiştir:

"Ömer b. Hattab, büyücü kadın ve erkeklerin öldürölmelerini emretti. Biz de üç tanesini öldürdük."

Mûminlerin annesi Hafsa (r.anha) ve sahabeden Cendeb (r.aanh) den büyücünün öldürölmesi hakkında sahih rivâyet vardır. Sihrin kendisinin haram olduğı gibi, bunu tasdik eden, bu işte çalışan ve katkısı bulunan bu günaha ortaktır.

Efendimiz (s.a.v.) buyurmuştur: **"Üç kişi cennete girmeyecektir: Sürekli içki içen, sihri teyid eden, sılayı rahmi kesen. "** (Ahmed ve İbn-i Hibban)

Muneccimlik:

Büyünün bir çeşidi de muneccimlik diye bilinen şeydir. Burada kastedilen ve bunu yapanların da zannettikleri şey, gelecekte meydana gelecek, özel

ve genel olayları yıldız aracılığıyla, onlara bakarak haber vermektir. Bu büyü'nün bir çeşitidir. Hadiste şöyle buyurulmuştur:

"Kim yıldızlarla haber vermeye çalışırsa, büyüyle haber vermiş olur" (Ebu Davud)

Bu hadis, astronomi ilmi, yıldızların uzaklığını, yerlerini, yörüngelerini, gözlem ve araçlarla inceleyen ilim, hakkında değildir. Bu, ilm-i felek (*astronomi*)tir. Bu, ilkeleri, kuralları ve araçları olan bir ilimdir. Ancak bu hadis, bu ilmi küfre götürecek şekilde, gaybı bildiğini iddiasıyla *-ki, gayb bilgisine sadece Allah'ın sahip olmasından dolayı şirke düşülmüş olmaktadır- öğrenen* hakkındadır.

Tivele, Büyü ve Şirkir:

Bu, eskiden büyücüler arasında yaygın olan bir büyü türüdür. Harf, kelime v.b. bazı şeyleri yorumlamaktan ibarettir. Bununla kadının erkeği, erkeğin de kadını sevdirmesi hedeflenmektedir. Daha önce şöyle bir hadis zikretmiştik: "Okuyub üfleme, muska ve sihir şirkir."

Kâhin ve Falcılar:

Kâhin ve falcı, muneccim gibidir. Kâhin gelecekte olacak ve insanın içindekilerden haber veren kişidir. Falcı da, kâhin, muneccim ve rammel gibi gaybı bildiğini iddia eden kimsedir. İster gelecek için kehanette bulunsun, isterse insanın içindekiler için..İsterse de cinlerle ilişki kurarak, bakarak, kumu çiziktirerek, fincana bakarak..

Muslim, Sahihinde Nebi'nin (s.a.v.) şöyle dediğini rivayet etmektedir:

"Kim bir falcıya gidib bir şey sorar ve ona inanırsa, kırk namazı kabul olmaz."

Ebu Davud'un rivayet ettiği bir hadiste ise; **"kim bir kahine gider ve onun söylediklerini tasdik ederse, Muhammed'e indirileni inkar etmiş olur."** Bunun nedeni, Muhammed (s.a.v.)'e indirildiğine göre; gaybı Allah'tan başkasının bilemeyeceğidir.

Allah şöyle buyurur:

"Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka bilen yoktur, de." (Neml, 65)

"Gaybın anahtarları O'nun katındadır. Onları ancak O bilir." (Enam, 59)

"Gaybı bilen Allah, gayba kimseyi muttali kılmaz. Ancak

peygamberlerden, bildirmek istediği bunun dışındadır. (Cin, 26-27)

O kadar ki; Peygamber Efendimiz, vahiy aracılığıyla, Allah'ın kendisine bildirdiğinin dışında, gaybı bilmiyordu. Bundan dolayı, ona şöyle hitab etmektedir:

"De ki: Allah'ın dilemesi dışında ben kendime bir fayda ve zarar verecek durumda değilim. Gaybı bilseydim daha çok iyilik yapardım ve bana kötülük de gelmezdi. Ben sadece, inanan bir milleti uyaran ve müjdeleyen bir peygamberim." (A'raf, 188)

Büyücü ve kâhinlerin yardım istedikleri cinler, gayb bilgisini elde etmeye güçleri yetmez. Kur'an, Süleyman'ın (a.s.) ölümünü, cinlerin bilmediklerini zikretmektedir:

"O, ölü olarak yere düşünce, ortaya çıktı ki, şayet cinler gaybı bilmiş olsalardı, alçak düşüren bir azab içinde kalmazlardı.-" (Sebe, 14)

Kahin ve falcıları, gaybı bildikleri zannıyla tasdik etmek, Allah'ın açık ayetlerle indirdiğini inkardır. Onlara gitmenin, din adına yaptıkları fecaati tasdik etmenin hükmü bu ise; kâhin ve falcıların kendi durumları ne olur? Din onlardan uzak olduğu gibi, onlar da dinden uzaktır.

Bir hadis şöyledir:

"Uğursuzluk yapan, uğursuzluğa yol açan, kâhinlik yapan ve buna neden olan, büyü yapan ve büyüye yol açan bizden değildir." (Bezzar.)

Allah'tan Başkasına Adakta Bulunmak:

Bu da bir şirktir. Kabir ve ölümlere adakta bulunmak gibi. Bu, adağın ibadet ve kurbet (*yakınlık*) olmasından dolayıdır İbadetin ise, Allah'tan başkasına yapılması caiz değildir. Allah şöyle buyurur:

"Sarfettiğiniz harcı ve adadığınız adağı şubhesiz Allah bilir. Zâlimlerin hiçbir yardımcısı yoktur." (Bakara, 270.)

Ayetteki zalimlerden maksad, müşriklerdir. Şirk, büyük bir zulumdür. Allah'tan başkasına ibadete yönelen kesinlikle şirke düşmüş olur.

Bazı âlimler şöyle diyor:

Çoğu avamda gördüğümüz adak, kaybolan bir insan, bir hasta veya bir ihtiyaç içinde olanın bazı salih insanların kabirlerine gitmesi şeklinde yapılan adaktır.

Orada şöyle der:

"Ey falan efendi! Eğer Allah kaybolanı geri döndürürse veya hastam şifa bulursa ya da ihtiyacım giderilirse, sana bu kadar altın veya bu kadar yiyecek ya da şu kadar mum ve yağ!.."

Şu delillerden dolayı bu adak batıldır:

1- Çünkü bu, bir mahlûka yapılan adaktır. Bu ise; câiz değildir. Bu ibadettir. İbadet mahluka yapılmaz.

2- Adakta bulunulan ölüdür. Ölü'nün yapabileceği bir şey yoktur.

3- Bunu yapan, Allah'tan başkasının, ölü'nün, hayata yaptırımını olduğunu zannetmektedir. Bu inanç küfürdür.

Görüldüğü gibi, para, mum, yağ v.b. şeyler alıp bunları evliyanın mezarlarına yakınlık olsun diye götürmek müslümanların icmasıyla haramdır. Bu tür adak, haram olduğuna göre, bunun yerine getirilmesi gerekmez. Üstelik, şu üç delilden dolayı câiz olmaz:

1- Yapılan bu iş, Peygamberimizin emrine muhaliftir. Şöyle buyurur:

"Kim, bizde olmayan bir iş yaparsa, bu merduddur (reddedilir)." (Muslim)

2- Allah'tan başkasına adakta bulunmak şirktir. Şirkin bir değeri yoktur. Bu, yaratıklar adına yemin etmek gibidir. Yerine getirilmesi gerekmez. Keffareti de yoktur. Şeyhu'l-İslâm İbn-i Teymiyye'nin dediği gibi, ancak istiğfar gerekir.

3-Temeline günah bulunan bir adaktır. Sünnetin belirttiğine göre, içinde günah ve şirk bulunan adağın yerine getirilmesi gerekmez. Tersine yerine getirilmemesi gerekir.

Sahih-i Buhari de Aişe'den (r.anha) merfu olarak rivayet edilmiştir:

"Kim Allah'a itaat etmek için adakta bulunmuşsa, itaat etsin, kim de Allah'a isyan etmek için adakta bulunmuşsa, isyan etmesin."

Sabit b. Dahhak'tan rivayet edilmiştir:

Bir adam, Buvane'de bir deve kesmeyi adamıştı. Bunu, Efendimize sordu. Şöyle dedi: **"Orada ibadet edilen bir cahiliye putu var mı?"**

Hayır, dediler.

"Orada, bayram yapıyorlar mı?" diye sorduğunda, yine hayır, dediler.

O zaman, Peygamber (s.a.v.) buyurdu: **"Adağını yerine getir. Allah'a isyanda ve hiçbir şeye güç yetiremeyen insanoğluna yapılan adak yerine"**

getirilemez".

Allah'tan Başkasına Kurban Kesmek:

Şirkin başka bir çeşidi de Allah'tan başkası için kurban kesmektir. Tanrılarına ve putlarına kurban kesmek bütün arap toplumunun adeti idi. İslâm, bunu kaldırdı. "**Allah'tan başkası adına kesilenler haram kılındı.**"(Mâide, 30)"

Yani, Allah'ın ismi dışında put v.b. şeylerin ismi anılarak kesilen hayvanlar, ibadet, tazim ve kutsamak için taş, ağaç v.b. putlara kesilen hayvanlar haramdır. Çünkü kesme işi ancak Allah için olur. Bundan dolayı Allah, Rasûlune namazını Allah için kılmasını, kurbanı da yine Allah için kesmesini emreder: "**Allah için namaz kıl ve kurban kes.**"(Kevser, 2) Aynı şekilde, O'nun yolunun namazında ve ibadetinde, onlarınkine zıt olduğunu müşriklere ilan etmesini emreder:

"De ki namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm alemlerin Rabbi içindir. O'nun hiç bir ortağı yoktur, böyle emrolundum." (Enam, 162-163) Buradaki ibadet, yakınlık niyeti ile kurban kesmektir.

Ali'den rivayet edilmiştir:

"Rasulullah (s.a.v.) bana dört şey söyledi:

"Allah'tan başkasına kurban kesene Allah lânet etsin, anne babasına lânet edene Allah lânet etsin, bir suçlu saklayıp koruyana Allah lânet etsin, tarla, arsa v.b. şeylerin sınırını değiştirene de Allah lanet etsin." (Muslim)

Tarik b. Şihab'dan rivayet edilmiştir. Allah Rasûlu (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Bir insan cennete bir sinekten dolayı girdi. Başka biri de cehenneme, sinekten dolayı girdi".

"Bu nasıl olur, ey Allah'ın Rasûlu" dediler.

"İki adam, putu bulunan bir millete uğradılar. Bu puta bir şeyin kurban edilmesi gerekiyordu. Biri diğerine, benim keseceğim bir şey yok, dedi. Ona sinek bile olsa bir şey kes dediler. O da tuttu bir sinek kesti. Cehennemlik oldu. Diğerine de, bir kurban kes, dediler. Ben Allah'tan başkasına kurban kesmem, dedi. Başım vurdular. Ve cennetlik oldu." (Ahmed, Tirmizi)

Peygamber (s.a.v.), bu mümin kişiyi övdü. Cennete girdiğini haber verdi.

Çünkü o, ölüme sabretmiş, Allah'tan başkasına kurban kesmeye razı olmamıştı. Çünkü sorun, çok boyutluydu. Bugün Allah'tan başkasına sineği kurban eden, yarın da deveyi kurban edebilirdi. İslâm tevhide ve şirkten kaçınmaya o kadar önem vermiştir ki; Allah'tan başkasına kurban kesilen bir yerde, Allah (c.c.) için kurban kesilmesini yasaklamıştır. Sabit b. Dahhak'ın Buvane'de bir deve kesmeyi adayan adam hakkında rivayet ettiği hadis bunu göstermektedir.

Uğursuzluğa İnanma Şirktir:

Şirkin bir başka çeşidi de uğursuzluğa inanmaktır. Bu, duyulan ve görülen bazı şeyleri uğursuz saymaktır. Niyet ettiği yolculuk, evlenme, ticaret v.b. şeylerden, bundan dolayı vazgeçmektir.

İhlasla Allah'a (c.c.) tevekkül etmediği, O'ndan başkasına yöneldiği ve kalbinde uğursuzluğa itikad bulunduğundan dolayı şirke düşmüş olur. İmam Ahmed, Peygamber'in (s.a.v.) şöyle dediğini rivayet etmiştir:

Kim, uğursuzluğa inandığından dolayı, işinden vazgeçerse, şirk koşmuş olur.

Bunun kefareti nedir? dediklerinde, şöyle söylemendir buyurdu:

"Allah'ım! Senin hayrından başka hayır yoktur. Senin uğursuzluk olarak bildirdiğinden başka da uğursuzluk yoktur. Senden başka ilahda yoktur."

İnsanın nefsindeki bazı tedirginlik ve tereddutlerin bir zararı yoktur.

Allah'a tevekkül ederek onun yolunda yürürse; uğursuzluk onu, niyet ve amacından alıkoyamaz. Ebu Davud ve Tirmizi, İbn-i Mesud'dan (r.anh) merfu olarak rivayet etmişlerdir.

Uğursuzluk şirktir, uğursuzluk şirktir. Bizden değildir. Bunu ancak Allah'a tevekkül yok edebilir."

"Bizden değildir, ancak"ın anlamı, beşerî zayıflığın gereği olarak kalbinde bir şey kalırsa, bu istisnadır. Allah, kendisine yapılan tevekkülden dolayı, bunları onun kalbinden söküp alır. **"Allah'a tevekkül eden kimseye, O yeter."** (Talak, 3)

Uğursuzluğun karşıtı, fe'l uğura inanmaktır. İnsanın duyduğu bir söze, gördüğü bir şeye binaen, hayırlı bir şeyin olacağını sanmasıdır.

Efendimiz (s.a.v.) güzel uğuru severdi. Şöyle buyurdu:

Uğur (fe'l) hoşuma gidiyor. O nedir, diye sorulduğunda, güzel sözdür,

karşılığını verdi.

Buna bir örnek verelim:

Hasta bir adamın, başka birini şöyle derken duymasıdır: Ey sağlam kişi. Bundan dolayı, bu insan bir hayır umar. Bu, güzel bir şeydir. Çünkü geniş emel ve Allah hakkında hüsnü zan beslemeye çağrıdır. Uğursuzluk ise, Allah (c.c.) hakkında suizan ve boşu boşuna başkasından bir şey beklemektir.

İSLAM ŞİRKE GİDEN YOLLARI KAPAR

İslâm, halis bir tevhid getirmiştir. Şirkin, büyük ve küçüğüyle savaşıdır. Şiddetle, ondan sakındırmıştır. Bunun için çeşitli araçlar ortaya koymuştur. Şirk rüzgarlarının girdiği bütün kapılan kapamıştır. Bunlardan bazıları şunlardır:

Peygamber'e Tâ'zimde Aşırılık:

Peygamber (s.a.v.) kendisine aşırı derecede ta'zimde bulunulmasını, saygı gösterilmesini nehy etmiştir. Şöyle buyurur:

"Hristiyanların Meryem oğlu İsa'yı övdükleri gibi, beni övmeyin. Ben, bir kulum. Allah'ın kulu ve Rasûlüdür, deyin." (*Muttekun aleyh*)

Kur'an, O'nun kulluğunu, bu anlamı destekleyerek, O'nun yüce makamı olarak övmüştür: **"Kuluna, içinde hiçbir eğrilik bulunmayan kitabı indiren Allah'a hamd olsun."** (Kehf, 1)

Diğer bir ayette; **"Geceleyin kulunu (Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksa'ya) yürütenin şânı yücedir."** (İsra, 3)

Başka bir ayet: **"Allah, kuluna vahy edeceğini vahy etti."** (Necm, 4)

Efendimiz (s.a.v.), kendi şahsında bu tür aşırılığa gidenleri gördüğü ve duyduğu zaman, bunu söyleyeni veya yapanı men eder, hak ve doğru olanı gösterirdi. İyi bir senedle Ebu Davud, Abdullah b. Şehiyr (r.a.)'den rivayet etmiştir.

Beni Amir heyetiyle Peygamber'e (s.a.v.) gelmiştim. **Sen Efendimizsin,** dedik.

Efendi, Allah'tır, buyurdu.

Enes (r.anh) rivayet etmiştir:

Bazı insanlar şöyle dedi: **Ey Allah'ın elçisi, ey hayırlımız, ey hayırlımızın**

oğlu, ey efendimiz, ey efendimizin oğlu!

Şöyle buyurdu: **Ey insanlar! Sözlerinize dikkat edin. Şeytan sizi aldatmasın. Ben, Allah'ın kulu ve Rasûluyüm. Allah'ın bana verdiği makamın üzerine çıkarılmayı sevmem. (Nesai)**

Bir adam, **O'na, Allah ve sen dilerse (dilediğinde)** deyince,
Beni, Allah'a ortak mı koşuyorsun? Sadece, Allah dilerse de." (Nesai)

Salih İnsanlar Hakkında Aşırılık:

İslâm'ın nehy ettiği, sakındırdığı şeylerden biri de salihler hakkında aşın gitmektir. Mesih (a.s.) hakkında bazıları o kadar aşırı gittiler ki; O'nu Allah'ın oğlu, üçün üçüncüsü yaptılar. Bazıları ise, Allah, Meryem oğlu İsa'dır, dediler. Bazıları da, bilginleri ve din adamları hakkında aşırılığa gittiler. Allah'ı bırakıp onları rab edindiler. Bundan dolayı, Allah ehl-i kitabı aşırılıktan sakındırdı, takbih etti:

"Ey kitab ehli! Dininizde aşırılık etmeyin. Allah hakkında sadece gerçeği söyleyin."(Nisa, 171)

"Ey kitab ehli! Haksız yere dininizde aşırılık etmeyin. Daha önce sapıtan, çoğunu saptıran ve doğru yoldan ayrılan bir milletin heveslerine uymayın, de."(Maide, 77)

Yeryüzünde ilk şirke düşen millet, Nuh (a.s.)'un milletidir. Bunun nedeni, salih insanlara olan aşın saygı ve sevgileridir.

Sahih-i Buhari'de, tanrıları Ved, Suva, Yağus, Yeuk ve Nesr ile ilgili **İbn-i Abbas**'tan şöyle rivayet edilmiştir:

Bunlar, Nuh (a.s.)'un milletinden bazı salihlerin isimleridir.

Öldüklerinde şeytan onlara şöyle dedi: Onların oturdukları yerlere, onların putlarını ve heykellerini yapın. İsimleriyle isimlendirin. Ve böyle yaptılar. Fakat ibâdet edilmedi. Ne zamanki onlar öldü ve bu unutuldu. Sonraki nesiller onlara ibadet etmeye başladı. Seleften bazıları şöyle demiştir: Öldükleri zaman halk, kâbirlerini terk etmedi. Heykellerini yaptılar. Belki bir zaman sonra da ibadet etmeye başladılar.

Buradan anlıyoruz ki, bazı müslümanların Allah'ın salih ve veli kullarına, özellikle türbe ve kabirleri bulunanlar hakkındaki aşırılıkları onları şirke götürebilir. Onlara adakta bulunmak, onlar için kurban kesmek, onlardan

yardım dilemek, Allah'tan başkası adına yemin v.b. şeyler, bu babtandır. Onların evrende, sebeblerin ardında, doğa kanunlarında bir gücü ve etkisi olduğuna inanmak ise, insanı büyük şirke götürür. Allah'ın dışında veya Allah'la birlikte bir şeye dua etmek büyük bir günah, derin bir sapıklıktır.

Kabirlere Tazim: İslâm'ın kesin bir şekilde sakındırdığı şeylerden biri de başta peygamber ve salihlerin kabirleri olmak üzere; kâbirlere tâzimde bulunmaktır. Bundan dolayı kabirlerde tâzime yol açan bazı şeyler yasaklanmıştır.

Onları Mescid Edinmek:

Muslim'in Sahih'inde rivayet ettiğine göre, Efendimiz (s.a.v.) ölmeden beş gün önce, şöyle buyurmuştur: **Dikkat edin! sizden öncekiler, peygamberlerinin kabirlerini mescid ediniyorlardı. Dikkat edin! Kabirleri mescid edinmeyin. Sizi bundan nehy ediyorum.**

Aişe ve İbn-i Abbas'tan rivayet edilmiştir:

Peygamber (s.a.v.) son anlarında yüzüne bir kumaş parçası koyuyordu. Sıkılınca bunu bıraktı. Şöyle buyurdu: "**Yahudi ve hristiyanlara lânet olsun! Peygamberlerin kabirlerini mescid edindiler.**(Onların yaptıklarından sakındırıyordu)" *(Muttefekun aleyh)*

Kâbirlere Doğru Namaz Kılmak:

Bir hadiste şöyle buyrulur: "**Kâbirlerin üzerine oturmayın. Onlara doğru namaz kılmayın.**" *(Muslim)*

Yani, kabirleri kible yönünde yapmayın.

Kâbirlerin ışıklandırılması, Kandil Yakılması:

Hadis:

Kabirleri ziyaret edenlere, üzerlerine mescid inşa edenlere, kandil yakanlara Allah lânet etsin.

Kabirlere Kubbe Yapılması, Kireçlenmesi:

Muslim, Cabir'den (r.anh) rivayet etmiştir: Efendimiz (s.a.v.) kabirlerin kireçlenmesini, üzerinde oturulmasını, bina yapılmasını yasaklamıştır.

Üzerine Yazı Yazmak:

Cabir'den (r.anh): Efendimiz (s.a.v.), kabirlerin kireçlenmesini üzerine yazı yazılmasını yasaklamıştır. *(Ebu Davud; Tirmizi)*

Yükseltilmesi:

Ali'den rivayet edilmiştir.

"Efendimiz (s.a.v.) O'na (Ali'ye) "**kabrin kendisinden başka, hiçbir yüksekliği bırakmamasını** (yani yükseklikleri yok etmesini)" emretti. "(Ebu Davud, Tirmizi.)

Ebu Davud'un Sünen'inde rivayet edildiğine göre, toprağın üzerine, taş, tuğla v.b. şeyler eklenmesini yasaklamıştır. Bundan dolayı, selef, kabirlerine tuğla konulmasını kerih görüyordu.

Kabirleri Bayram Yerine Çevirme:

Ebu Davud, Ebu Hurayra'den merfu olarak rivayet etmiştir.

"**Evlerinizi kabre, kabirlerinizi de bayram yerine çevirmeyin. Bana salât ve selâm getirin. Nerede olursanız olun, salâtınız bana ulaşır.**"

Ebu Ya'la senediyle, Ali b. el-Huseyn'den rivayet etmiştir:

Peygamberin (s.a.v.) kabrinin yakınındaki aralığa gelen bir adam gördü. Oraya girib dua ediyordu. Onu bundan nehyetti. Size **babamdan, onun da dedemden, onun da Rasulullah'tan duyduğu şeyi size haber vereyim mi?** dedi.

Şöyle buyurdu: Kabrimi bayram yerine, evlerinizi de kabre çevirmeyin. Nerede olursanız olun, selâmınız bana ulaşır.

"**Kabri bayram yerine çevirmenin**" anlamı, orada toplanmak ve oturmaktır. Rasulullah'ın (s.a.v.) kabri, yeryüzündeki kabirlerin en faziletlisidir. Eğer O, kabrini bayram yerine dönüştürmeyi yasaklıyorsa, kimin olursa olsun, diğer kabirlerin yasaklanması daha evladır, mantıklıdır. O'na salât ve selâmda bulunmak yeterlidir. İnsan nerede olursa olsun salât ve selâm O'na ulaşır.

Sakındırmadaki Hikmet:

İslâm'ın, kabirlere yapılan tazimi yasaklamasındaki hikmet, Nuh kavminde ve bugün de gördüğümüz, büyük ve küçük şirke giden yolları kapamaktır. Salihlerin kabirlerine aşırı ihtimamları, onları putlara tapmaya götürmüştür. Bundan dolayı, Efendimiz buyurmuştur:

"**Ey Allah'ım! Kabrimi ibadet edilen bir put haline getirme. Peygamberlerinin kabirlerini mescid edinen kavme Allah'ın gazabı artar.**" (Malik)

Dinine tutkun her müslümana üzüntü veren şey, Rasulullah'ın (s.a.v.)

sakındırdığı hususların bugün toplumun çoğu kesiminde bulunuyor olmasıdır. Salihlerin kabirlerini bayram yerine çevirdiler, onları yükselttiler, süslediler. Bunlara tâzim ve adakta bulundular, Kabe gibi çevresini tavaf ettiler, Hacer-i Esved gibi bunlara selâma durdular. Duvarlarını genişlettiler. Onların kimi secde etmekte, kimi de toprağına yüz sürmektedir. Korkuyla onlardan medet umarlar, onlardan borçlarının ödenmesini, zorluklarının giderilmesini, yardım elinin uzatılmasını isterler. Kimi isteklerini yazılı olarak ölüye sunar. Bu, apaçık şirktir. Vela havle vela kuvvete illa billah!

Ağaç, Taş vb. Şeylerden Hayır Ummak:

Peygamberin (s.a.v.) savaş açtığı şirk türlerinden biri de budur. Orayı tavaf edenin, dokunanın, ziyaret edenin, oturanın özel bir sır ve berekete ulaşacağına inanmaktır. Bu, devamlı yapıldığında insanı şirke götürecek bir şeydir. Arabların büyük putları, ya Lat gibi kayadan, ya Uzza gibi ağaçtan, ya da Menat gibi taşandı. Bunun için Nebi (s.a.v.) bundan sakındırdı veya uyardı.

Tirmizi, Ebu Vakıd Elleysi'nin şöyle dediğini rivayet etmiştir.

Rasûlullah'la (s.a.v.) Huneyn savaşına gitmiştik. Yeni müslümandık. Muşriklerin, Zat-ı Envat adı verilen çevresinde toplandıkları, silahlarını astıkları bir ağaçları vardı.

Bunun yanından geçerken; **Ey Allah'ın Rasûlü dedik, onlarınki gibi bize bir zat-ı envat yap.**

Allah Rasûlü buyurdu: **Allah'u Ekber! İşte bu, sünnetullahtır. Nefsimin elinde bulunduğu Allah'a yemin ederim ki, Benî İsrail'in Musa'ya dediğini dediniz: "Onların tanrıları gibi bize bir tanrı yap.Şubhesiz, sizden öncekilerin yolundan gideceksiniz."** (Tirmizi.)

Görünen o ki, onlar sadece, bu ağaçtan hayır ummayı ve silahlarını asmak istiyorlardı. Efendimiz'in (s.a.v.) onlara bu uyarısı, şirke giden yolu kapamak içindi. Esef verici olan şey, müslümanların çoğunun Allah Rasûlünün yolundan ayrılmış, kendilerinden öncekilerin yoluna uymuş olmalarıdır. Hayır umdukları putlar, heykeller edinmişlerdir. Onlara dokunmakta, onların yanında dua etmekte, onları vesile kılmakta, müşriklerin putlara olan sevgisi gibi bir sevgiyle onları sevmektedirler. Bugün müslümanların topraklarında, Efendimiz'in (s.a.v.) sakındırdığı zat-ı envatlar vardır. Müslümanlara, yöneticilere ve özellikle alimlere bu konuda üzerlerine düşen,kötülüğü ortadan kaldırmalarıdır.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) nasıl Ali'yi (r.anh) gönderip yüksek kabirleri yıkmasını, yerle bir etmesini emretmişse, bu yolu izleyerek ağaç, direk, kabir, odun, taş v.b. şeylerden mâmul putları yıkmaları ve yok etmeleri gerekmektedir.

Sahih-i Muslim'de, Ebu'l Hayyac el-Esedî'den rivayet edilmiştir. Bana, Ali (r.anh) şöyle dedi: "**Seni, beni Allah'ın Rasûlü'nün gönderdiği şeyle, bütün putları ve yüksek kabirleri düzleme emriyle, göndereyim mi?**"

İmam Ebu Bekir el-Tartusî der ki: **Ömer'e, insanların, sahabenin Rasûlullah'a biat ettiği ağacın altına gittiği, orada namaz kıldıkları haberi gelince, müslümanların fitneye düşeceği korkusuyla ağacı kestirdi.**

Ömer'in, Kur'an'da zikredilen ve sahabenin Rasûlullah'a (s.a.v.) altında biat ettiği ağaca uyguladığı hüküm buysa, bunun dışındaki fitneyi artıran, bela ve musibeti çoğaltan putlara uygulanacak hüküm ne olacaktır?

İmam Tartusi şöyle der: Bakın, Allah size rahmet etsin, nerede insanların gittikleri, tazimde bulundukları, şifa ve iyilik bekledikleri, çaput ve bez bağladıkları birini görürseniz, o zat-ı envattır, kesin.

Muberrir b. Suveyd'den: Şöyle diyor: Mekke'ye giderken, Ömer b. Hattab'la sabah namazını kıldım. Namazda Fil ve Kurayş surelerini okudu. Sonra insanların etrafa dağıldıklarını görünce, nereye gittiklerini sordu.

Ey mûminlerin emiri! Şurada, Allah Rasûlü'nün namaz kıldığı bir mescid var. Orada namaz kılıyorlar, denildi. **Sizden öncekiler, bu tür şeylerden dolayı helak oldular. Peygamberlerinden kalan şeylere sahip çıkıyorlardı. onları kilise ve havraya çevirdiler. Kim namaz vaktinde bu mescidlere kavuşursa namazını kılsın, namaz vakti girmemişse yoluna devam etsin, namaz kılmak için beklemesin."**

İşte bu Ömer'in fıkhdır, İslâm akidesine olan ihtimamından, aşırılığa ve sapıklığa düşecekleri korkusundandır.

Şirke Düşüren Lafızlar

Efendimiz'in (s.a.s.) sakındırdığı şeylerden biri de, içinde şirke düşme korkusu ve Allah'a karşı edebe zarar veren lafızlardır. Bu, tevhidi korumak içindir. O şöyle diyen gibi: Allah ve falan dilerse, Allah ve başkanın veya halkın adıyla. Nebi'nin (s.a.v.) kendisi için, bu tür şey söyleyenin inkar ettiğini daha önce gördük. Huzeyfe (r.anh) O'ndan şöyle rivayet etmiştir:

"Allah ve falan dilerse, demeyin. Şöyle deyin: Allah dilerse, sonra da

falan dilerse. (Ebu Davud)

Başka bir söz de şudur: Allah ve falan olmasaydı, veya Allah'a ve sana güveniyorum. İbn-i Abbas (r. anhuma) der ki: "**Allah'a eşler koşmayın**"- (Bakara, 22) ayetindeki "endad" şirktir. Bu, karanlık gecede, siyah kaya üzerindeki karıncanın yürüyüşünden daha gizlidir.

Bu tür sözlerden bazıları şunlardır:

Allah'a, ey falan hayatına ve hayatıma yemin olsun, onun köpekleri olmasaydı hırsızlar gelmişti. İnsanın arkadaşına, Allah ve sen dilerse, demesi; şu ve falan olmasaydı... Bütün bunlar şirktir. (İbn-Ebi Hatim)

Allah'ın (c.c.) isimleriyle veya ondan başkasının lâıyk olmadığı şeyle isimlendirmek:

Ebu Davud'un, Ebu Şurayh'tan rivayet ettiğine göre, onun Ebu'l-Hakem diye künyesi vardı. Peygamber (s.a.v.) ona şöyle dedi: Hakem yalnızca Allah'dır. Ve hüküm O'na aittir. Sonra, en büyük oğluyla, Şurayh ile künyelendi.

Sahih bir hadiste Ebu Hurayra'nın Peygamberden rivayet ettiğine göre: Allah katındaki en kötü insan meliku'l-emlak (*mulkların sahibi*) olarak adlandırılmıştır. Allah'tan (c.c.) başka melik yoktur. Sufyan b. Uyeyne, acemlerin kullandığı şehinşah da aynı konumdadır, demiştir. Çünkü, aynı anlama gelmektedir. Bir rivayette, kıyamet günü Allah katında en çok gazaba uğrayacak kişi, bu tür biridir. İnsanın, Allah'tan başka bir mâbudun adıyla isimlendirilmesidir.

Abdulkabe, Abdunnebi, Abdulhuseyn, Abdulmesih v.b. gibi. İbn-i Hazm, Abdulmuttalib'in dışında bu tür isimlendirmenin haram olduğunu nakletmiştir.

İnsanın başına gelen zorluk ve darlık anlarında zamana sövmektir. Zamana sövmek, bir tür Allah'a şikayette bulunmak, O'na kızmaktır. İşleri evirib çeviren O'dur. Geceyi, gündüzü düzenleyen O'dur. Evrende bütün olub biteni O yapar. Bundan dolayı, sahih bir hadiste şöyle denmektedir:

"Allah (c.c.) şöyle buyurur: "Adem oğlu zamana sövmekle bana eziyet eder. Çünkü zaman benim. Geceyi ve gündüzü ben düzenlerim."

Tevhid ve Şirk

[Kitabın Başına Dön](#)

13 - TEVHİD KELİMESİ

Tevhid kelimesi olan **LA İLAHE İLLALLAH...**

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“Biz senden önce hiçbir rasul göndermiş olmayalım ki ona: ‘Benden başka ibadete layık ilah yoktur, bana ibadet edin diye vahyetmiş olmayalım.’ (Enbiya: 25)

Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyuruyor:

“İnsanlarla La ilahe illallah deyinceye kadar savaşmakla emrolundum. La ilahe illallah derlerse mallarını ve canlarını Allah’ın hakkı dışında

benden korumuş olurlar. Bunun dışındaki hesapları ise Allah'a aittir."

(Buhari; Ebu Davud; Nesei; Kûtûbi Sitte ; Muhtasar Muslim: C.1 Sf: 331)

"Kim La ilahe illallah Muhammedu'r Rasulullah'a şehadet ederse Allah ona cehennemi haram kılar."

(Muslim; Tirmizi (Muhtasar Buhari: C.4 S.360 İstizan bahsi; Tac: C.1, S.34, Dinin faziletleri bahsi; Tergib ve Terhib: C.3 S.363, Lailaheillallah'ın fazileti)

O halde sahibini ebedi kurtuluşa erdirecek olan bu La ilahe illallah nedir?

Tevhid kelimesinin Allah katında geçerli olabilmesi, insanı cehennemden kurtarabilmesi için belli şartlar vardır. Bu şartlar gerçekleşmedikçe günde bin defa La ilahe illallah dense bile bu kelime kişiye hiçbir fayda sağlamayacaktır.

DIRİLİŞ

[Kitabın Başına Dön](#)

14 - LA İLAHE İLLALLAH'IN ŞARTLARI

Bu şartlar şunlardır:

Birincisi: Bu kelimeyi söyleyen kişinin manasını bilmesi gerekir.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“Bil ki! Allah’tan başka ibadete layık hiçbir ilah yoktur.” (Muhammed: 19)

“Allah’tan başkasına çağırınlar şefaate hak kazanamayacaklardır. Ancak kelime-i şehadetin manasını bilerek şehadet edenler bundan müstesnadır.” (Zuhruf: 86)

Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyuruyor:

“Kim La ilahe illallah’ın manasını bilerek ölürse cennete girer.” (Muslim İman bahsi)

[Kitabın Başına Dön](#)

15- LA İLAHE İLLALLAH’IN MANASI

La İlahe İllallah’ın Manası:

Allah’tan başka ibadet edilen şeyleri reddederek ibadeti sadece Allah’a yapmak ve sahte ilahlara tapanları reddedip onlardan uzak durmaktır. Ayrıca yalnız Allah’a ibadet edenleri sevib sadece onlarla dost olub, yalnız onlarla beraber olmaktır. Muhammedu’r Rasulullah ise Allah’a Rasulullah’ın gösterdiği şekilde ibadet etmek demektir.

İkincisi: Yaşantıyı bu kelimenin manasına uygun düşecek şekilde

düzenlemek. Yani yalnız Allah’a ibadet etmek ve O kendisine nasıl ibadet edilmesini emrettiyse o şekilde ibadet etmek ve Allah’ın şeriatının hakim olması için gücünün son damlasına kadar çalışmak, şirkten ve bu kelimeyi bozacak her çeşit inanç, söz ve amellerden uzak durmaktır.

Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: “**Kim “La ilahe illâAllah” derse ve Allah’tan başka tapılanları reddederse malı ve kanı haram olur. Onun hesabı Allah’a aittir.**”

(Muslim, İman bahsi ; Riyazu’s Salihin, Zahirî göre hüküm verme bahsi ; Kutubi Sitte, Kelime-i Şehadet bahsi; Cem’ul-Fevaid, İman bah)

[Kitabın Başına Dön](#)

16- LA İLAHE İLLALLAH’I BOZACAK ŞEYLER

Bu Kelimeyi Bozacak Şeyler:

1 - Allah’ın varlığını ve Rasulullah’ın risaletini inkar etmek.

2 - Reisler, liderler ve şeyhlere ibadet etmek. Bu, Allah’ın haram kıldığı şeyi helal, helal kıldığı şeyi haram kıldıklarında onlara itaat etmekle olur.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“Onlar Allah’ı bırakıp hahamlarını, rahiplerini (yani din adamlarını) ve Meryem oğlu Mesihî rab edindiler. Oysa tek olan Allah’dan başkasına ibadet etmemekle emrolunmuşlardı. O’ndan başka ibadete layık ilah yoktur. Allah koştukları eşlerden münezzehtir.” (Tevbe: 31)

Bu ayetin tefsirine bakıldığında görülecektir ki Rab edinmenin şeklini açıklayan bi zâtihi Rasulullah’ın kendisidir. !

“Tay kabilesi reisi olan **Adiyy bin hatem** şöyle der:

Mekke fethedildiği gün ben Hıristiyan olduğum için Mekke’den kaçtım .Bacım ise müslümanlara köle oldu . Zamanla rasulullah bacımı serbest bırakarak azad etti . Bacımda islamı tanıdığım için müslüman oldu . Bunun üzerine Mekke dışına çıkarak beni aradı ve akrabalarımın yanında beni buldu ve “müslüman olduğumu , İslam dininin çok güzel bir din olduğunu , islam’ı bize yanlış anlatmışlar, eğer Muhammed’den özür dileyib müslüman olursan senin için çok iyi olur. Hem mekke senin yurdun, kabile

reisi olman itibariyle bir sürü malında vardır. Tekrar söz sahibi olabilirsiniz” diyerek beni ikna etti. Bende geri geldim. Mescidde Rasulullah’ı etrafında sahabelere “**Onlar, Allah'dan başka bilginlerini ve rahiplerini de kendilerine Rabb edindiler,**” (Tevbe 31) ayetini okurken gördüm ve boynumda gümüşten bir Hac olduğu halde yanına geldim .

"Ey Allah'ın rasulu ; ben eskiden Hıristiyanım ve Hıristiyanlığı iyi bilirim. Biz hiç bir zaman alimleri , rahipleri rab edinmedik, onlara ibadet de etmedik dedim. Bu ayette Allah (c.c.) ne demek istemiş? dedim .

Bunun üzerine Muhammed (s.a.v.) : “**Ey Adıyy ! çıkar o boynundaki putu**” . (Bende çıkardım).

Daha sonra : “**Ettiniz Adıyy , ettiniz** ” dedi. “**O rahipleriniz , alimleriniz , okumuş insanların size Allah'ın kitabına muhalif olarak helal ve haram (yasak serbest) koymadılar mı ?**”

Bende: “**Evet ya Rasulullah ; onlar okumuş kimselerdi, böyle yaparlardı.**”

Bunun üzerine : “**İşte onların bu yaptıkları (Allah'ın kitabına muhalif) Rabb'liktir. Sizde onların dediklerini benimsemeniz, uymanız onlara ibadetinizdir**” dedi.

(İbn Kesir Tefsiri , C .7, sayfa 3456 ; İmam Ahmed ; Tirmizi , Hadis no : 3095, Bu hadisi El-Huseyin b. Yezid an Abdisselam an Zeyd b. Sellam an Ebi sellam ani'n Nu'man asl-i senedi ile tahrir etti; Cem'ul-Fevâid Tefsir bah. IV, 68 ve İbn Cerir)

3 - Allah'a, Rasulüne ve İslam dinine sövmek, Allah'ın ayetleri, kitapları, rasulleri ile alay etmek.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“İkiyüzlüler, kalblerinde olanı haber verecek bir surenin inmesinden çekiniyorlar. De ki: “Alay edin bakalım. Allah çekindiğiniz şeyi ortaya koyacaktır. Onlara soracak olursan: “Biz and olsun ki eğlenib oynuyorduk” diyecekler. De ki: “Allah'la, ayetleriyle, rasulüyle mi alay ediyordunuz? Özür beyan etmeyin. İnandıktan sonra küfre girdiniz. İcinizden bir topluluğu avfetsek bile, suçlarından ötürü bir topluluğa da azab ederiz.” (Tevbe: 64-66)

4 - Tağuta muhakeme olmak.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“Sana ve senden öncekilere indirilenlere inandıklarını iddia edenleri

görmüyor musun? Reddetmeleri emr olunmuşken tağuta muhakeme olmak istiyorlar. Şeytan onları derin bir sapıklığa düşürmek istiyor.”
(Nisa: 60)

5 - Allah’ın indirdikleriyle hükmetmemek.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“Allah’ın indirdikleriyle hükmetmeyenler kafirlerin ta kendileridir.”
(Maide: 44)

6 - Sihir yapmak ve öğrenmek.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“Şeytanların, Suleyman’ın hükümdarlığı hakkında söylediklerine uydular. Oysa Suleyman kafir değildi. Ama insanlara sihri öğreten şeytanlar kafir olmuşlardı. Babil’de Harut ve Marut denilen iki meleğe bir şey indirilmemiştir. Bu ikisi: “Biz sadece imtihan ediyoruz, sakın küfre girme” demedikçe kimseye bir şey öğretmezlerdi. Halbuki bu ikisinden koca ile karısının arasını ayıracak şeyler öğreniyorlardı. Oysa Allah’ın izni olmadıkça kimseye zarar veremezlerdi. Kendilerine zarar verecek faydalı olmayacak şeyler öğreniyorlardı. Andolsun ki onu satın alanın ahiretten bir nasibi olmadığını biliyorlardı. Kendilerini karşılığında sattıkları şeyin ne kötü olduğunu keşke bilselerdi.” (Bakara: 102)

7 - Kafirlerle dost olmak, onları sevmek, desteklemek, onların cemaatlerine, gruplarına, partilerine üye olmak.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“Mûminler mûminleri bırakıp da kafirleri dost edinmesinler. Kim böyle yaparsa Allah’tan bekleyebileceği hiçbir şey yoktur. Ancak onlardan sakınmanız hali (*takiyye*) mustesnadır. Sonunda dönüş ancak Allah’a’dır.” (Al-i İmran: 28)

Bir insan şahadeti bozacak bu şeylerden birisini yaparsa İslam’dan çıkar. İsteddiği kadar kelime-i şahadeti söylese hatta insanların en çok ibadet eden bile olsa bunların kendisine hiçbir faydası olmayacaktır.

17- İLAH KELİMESİ VE BUNUNLA İLGİLİ ÖRNEKLER

La ilahe İllallah:

Bütün sahte ilahları reddediyor ve ibadeti yalnız Allah'a has kılıyorum demektir. Yoksa: "Allah'tan başka ilah yoktur" demek değildir.

Bu kelime varolan bütün sahte ilahları reddediyor ve sadece gerçek ve hakiki ilahı kabul ediyorum demektir. **O halde sahte ilahlar nelerdir?** Bunlar bilinsin ki reddedilebilsin. **İlah kelimesinin neleri ifade ettiğini bilmeyen kişi sahte ilahları nasıl reddedebilir ki?**

İlah; arapça bir kelime olup "**ibadet edilen varlık**" demektir. İbadetin yalnız Allah'ın hakkı olduğunu daha önce de açıklamıştık. O halde yalnız Allah'ın hakkı olan ibadet edilme hakkını Allah'tan başkalarından alıp veya Allah'tan başkalarına vermeyip yalnız Allah'a verirsek sahte ilahları reddetmiş oluruz.

Misal olarak , Allah içkiyi haram kılmıştır. Bir kişi çıkar da içkinin satışını serbest bırakır, buna izin verir ve içki içilmesi, satılması serbesttir diye bir kanun çıkarırsa, bu kişi "**içki helaldir**" demese bile kendisini ilah olarak ilan etmiş ve **tağut** olmuş olur. Velez ki müslüman olduğunu iddia etmiş olsun sonuç değişmez. Kim de bu gibi kanunları kabul eder, uygulanması için yardım ederse bu kanunları koyan kişi veya kişilere ibadet etmiş olur. Bu kişi La ilahe illallah dese, namaz kılsa, oruç tutsa, hacca gitse, müslüman olduğunu iddia etse de Allah' tan başka ilah edinmiş ve kafir olmuş olur. Adıyy b. Hatem hadisi buna açık bir delildir. Şu halde kim bu kanunları koyanları reddedip tekfir etmezse, yine bu kanunları kabul eden ve uygulanmasına yardım eden kişileri tekfir etmezse veya onların hala müslüman kalabileceklerine inanırsa sahte ilahları reddetmemiş olacağından; La ilahe illallah'ı gerçekleştirmeyip müslüman olmamıştır. **Çünkü La ilahe illallah sadece Allah'a inanmakla gerçekleşmez. Bununla beraber ancak sahte ilahlar reddedildiği zaman gerçekleşir.** Allah ancak bütün ibadetlerin kendisine has kılındığı dini kabul eder.

Yine aynı şekilde bütün ibadetleri yalnız kendisine has kılanları müslüman olarak kabul eder. Zira Allah (c.c) Zümer:3 ayetinde bütün ibadetlerin kendisine has kılındığı dinin kendi dini olduğunu açıkça beyan ediyor.

Allah'a daha çok yaklaşmak için dahi yapılırsa bazı ibadetleri kendisinden başkasına yapan kimselerin müslümanlığını ise kabul etmiyor. Onları yalancı ve kafir olarak niteliyor.

Günümüzde La ilahe illallah kelimesi artık sadece kuru bir sözden ibaret hale gelmiştir. Minarelerden, radyo ve televizyonlardan söyleniyor.

Hatta **söyleyenlere tağutlar tarafından maaş veriliyor.**

Bu nasıl mümkün olabiliyor? Çünkü artık bu kelime sadece kuru bir söz olmaktan başka birşey ifade etmiyor. Söyleyenler manasını bilmiyor.

Söyleyenler de (*tağutlar*) insanların bu kelimenin manasını anlamadıklarını çok iyi bildikleri için söylenmesine izin veriyorlar. Bu kelimeyi bilmeden söyleyenler değil de bu kelimenin hakiki manasını bilip insanlara anlatanlarsa hapislerden çıkmıyorlar.

Niçin?! Örneğin bir adam minareye çıkıp da: "İbadet yalnız Allah'a yapılır.

Helal (*serbest*) ve haram (*yasak*) tayin etme yetkisi yalnız Allah'a aittir.

Allah'ın helal kıldığı helal, haram kıldığı haramdır. Kanun koymak yalnız Allah'a aittir. Kim Allah'ın yasakladığı şeyleri serbest bırakırsa veya Allah'ın serbest bıraktığı şeyleri yasaklarsa namaz da kılsa oruç da tutsa hacca da gitse tağut olmuş olur. Bu ister bir şahıs ister bir topluluk ister bir parti isterse de bir meclis olsun farketmez. Böyle yaptığı için ilahlık iddia etmiş ve tağut olmuş olur. Kişinin müslüman olabilmesi için bunları reddetmesi, onlara itaat etmemesi, onları tekfir etmesi, onlara itaat edenleri ve tekfir etmeyenleri tekfir etmesi gerekir. Kişinin müslüman olabilmesi için bu gibi sultaları yok etmeye çalışması gerekir." dese ve La ilahe illallah'ı bu şekilde açık olarak böylece anlatsa hiç tağutlar ona izin verir mi?! Kaldı ki maaş versinler.!

İşte La ilahe illallah'ın manası budur.

[Kitabın Başına Dön](#)

18- KAFİRLERE VELA GÖSTERMEMEK VE ONLARI TEKİR ETMEK

Kişinin müslüman olabilmesi için sadece sahte ilahları reddedip, bütün ibadetleri yalnız Allah'a yapmış olması yeterli değildir. Aynı zamanda tağutlara itaat edenleri tekfir etmesi, onları müslüman olarak kabul etmemesi, tağutlara ve onların uşakları olan diğer müşriklere sevgi ve dostluk göstermemesi, onlardan uzak olması, onlarla beraber hareket

etmemesi gerekir.

Allah (c.c) aşığıdaki ayette bunu açıkça belirtiyor:

“İbrahim ve beraberinde olanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Hani bir zaman onlar kavimlerine şöyle demişlerdi: “Biz sizden ve Allah’tan başka taptıklarınızdan uzağız. Sizi reddettik. Yalnız Allah’a iman etmenize kadar bizimle sizin aranızda ebedi bir düşmanlık ve kin ortaya çıkmıştır.”(Mumtahine: 4)

Allah (c.c) ayette: İbrahim ve beraberinde olanlarda bizim için uyulması gereken güzel bir tutum olduğunu bildiriyor. Ayette onların yalnız Allah’a iman edib, Allah’tan başka ibadet edilen ilah ve tağıutlardan ve tağıutlara ibadet eden kimselerden de uzak oldukları, kavimlerini müslüman olarak kabul etmedikleri, onlara karşı kalblerinde hiçbir sevgi duymayıb onlara kin duydukları ve bunu da onlara karşı düşmanlık ederek hareketleriyle gösterdikleri belirtiliyor. İşte La ilahe illâAllah’ın gerçek manası budur. Kişi bu kelimeyi bu şekilde kabul edib bu kelimeye uygun olarak yaşar ve bu kelimeyi bozacak hareketlerden kaçınırsa işte ancak o zaman müslüman olur. Allah (c.c) mûminlerin sıfatlarını belirtirken şöyle buyuruyor:

“Allah’a ve ahirat gününe inanan bir milletin babaları veya oğulları veya kardeşleri ya da akrabaları olsa bile Allah’a ve rasulüne karşı gelenlere sevgi beslediklerini göremezsın. İşte Allah imanını bunların kalblerine yazmış ve katından bir nur ile onları desteklemiştir. Onları altlarından ırmaklar akan içinde temelli kalacakları cennetlere koyar. Allah onlardan radı olmuştur. Onlar da Allah’tan radı olmuştur. İşte bunlar Allah’tan yana olanlardır. İyi bilin ki saadete erişecek olanlar Allah’tan yana olanlardır.” (Mucadele: 22)

Allah (c.c) bu ayette en yakın akraba dahi olsa kafirleri seven, kafirleri destekleyen, geçerli bir mazeret olmaksızın onlarla haşır-neşir olan kişinin iman iddiasının geçersiz olduğunu bildiriyor.

Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyuruyor:

“Mûminlerden başkasını dost edinme. Allah’tan korkanlardan başkasına da yemeğini yedirme.”

(Tirmizi; Ahmed; Hakim, İbni Hibban sahih senetle; Ebu Davud ,Hadis No:4832; Cem’ul-Fevaid, C.4, Adab bahsi, Salim b. Gaylan an’l-Velid b. Kaysan Ebu Said asl-i senedi ile tahrir ettiler; Tac, C.5, Sevgi bahsi)

“Kişi kimi severse onunla beraber haşrolunur.” “Din Allah için sevmek ve Allah için buğz etmekten ibarettir.”

(Buhari, Edep bahsi; Muslim, birr bahsi; Ebu Davud; Tirmizi; Taberani sahih senedle; Tac: C.5, Dinin temeli Allah ve Rasulunu sevmekten ibarettir bahsi)

İbni Abbas (r.anh) şöyle diyor:

“Sevdiğini Allah için seven, darıldığına Allah için darılan, dostuna Allah için dost olan, düşmanına Allah için düşman olan kimse; işte ancak bu tutumuydur ki Allah’ın sevgisine ve himayesine erişir. Kişi böyle yapmadıkça namazı ve orucu çok olsa bile imanın tadına varamaz. İnsanların dostlukları genellikle dünya ile ilgili konulara dayanır oldu. Bu da onlara birşey kazandırmayacaktır.”

(İbni Cerir-Taberi)

Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyuruyor:

“Kim müşriklerin topluluğuna girer ve aynı yerde yerleşirse o da onlar gibidir.”

(Ebu Davud, Siyer bahsi; Tirmizi, Siyer bahsi; Sahiha Camiu’s-Sağir, 6/279)

“Allah (c.c), müşrik olan bir kişinin müslüman olduğu zaman şirk topluluğunu bırakıp da İslam topluluğuna geçmedikçe hiçbir amelini kabul etmez.”

(İbni Mace, sahih senedle)

İmanı bozan kafirleri dost edinmekten maksat; İslam’a karşı olan, İslam’ı yoketmeye çalışan, tağutu destekleyen kişileri dost edinmektir. Bunlar en yakın akraba olsa bile mûmin, onlara dostluk göstermez. Fakat bunların dışındaki kişilere; onları İslam’a ısındırmak için iyi muamelede bulunmak İslam’ın yasaklamadığı bilakis tavsiye ettiği şeylerdir.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

“Allah, din uğrunda sizinle savaşmayan, sizi yurdunuzdan çıkarmayan kimselere iyilik yapmanızı ve onlara karşı adil davranmanızı yasak kılmaz. Doğrusu Allah adil olanları sever.” (Mumtahine: 8)

Esmâ binti Ebu Bekir şöyle dedi:

Rasulullah (s.a.v) zamanında müşrik olan annem ziyaret etmek için bana geldi. **“Anneme iyi davranabilir miyim?”** diye Rasulullah’a sordum.

Rasulullah: **“Evet”** dedi. Bunun üzerine Mumtahine: 8 ayeti indi.

(Buhari: hibe, 29/2, 3. 142 (edeb) 8/1, 7,71; Muslim, Zekat bahsi; Ebu Davud, 1668, Hişam b. Urvenin an ebihi an Esma asl-i senedi ile tahric ettiler; Tac: C.5, S.10, İyilik ve Ahlak bahsi; Cem'ul Fevaid: C.4, S.308, Sib-i Rahime iyilik bahsi)

Ömer b. Hattab (r.anh) mescidin yanında çok güzel bir ipek elbise gördü. Rasulullah (s.a.v.)'a şöyle dedi:

'Bu elbiseyi cuma günü ve heyetleri karşılamak üzere giymek için alsaydın.'

Rasulullah, Ömer'e şöyle dedi:

"Bu elbiseyi ancak kıyamet gününde hüsrana uğrayacak kişiler giyer."

Sonra Rasulullah'a bu elbiselerden ganimet olarak geldi. Rasulullah bir tanesini Ömer (r.anh)'e verince, Ömer (r.anh) şöyle dedi:

'Daha önce bu elbiseyi giyenler hakkında iyi şeyler söylemediğin halde bana niçin veriyorsun?

'Rasulullah (s.a.v.) Ömer 'e: **"Ben sana giymen için vermedim"** buyurdu. Ömer sonra bunu Mekke'de bulunan müşrik kardeşine hediye etti.

(Cem'ul-Fevaid: C. 3, Sf: 114, Elbise ve zinet bahsi; Muvatta: Libas bahsi, C. 18, Sf: 9, 17-8; Buhari: Cumua bahsi, 7.1, 214, ideyn I-II, 2 buyu, III, 16 hibe bahsi; Muslim, Libas bahsi, No 6-9, Sf: 1688-40; Ebu Davud, Hadis No: 4041-1; Nesei: Zinet bahsi, 84-86-97, VIII, 196-8; İbni Ömer an ömer senedi ile tahrir etti)

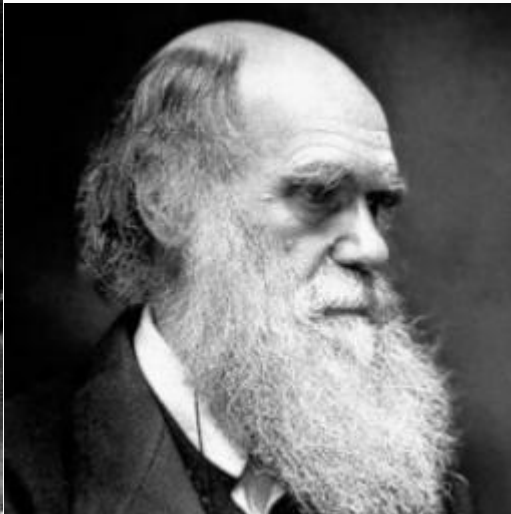
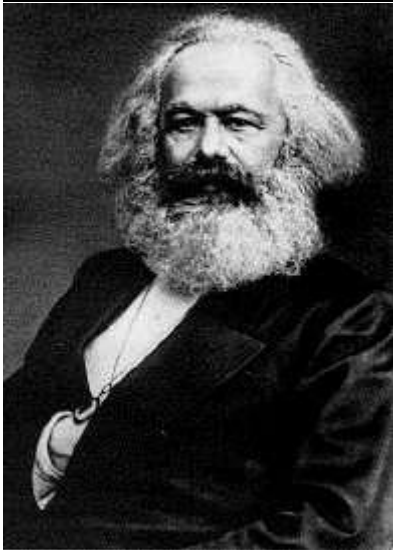
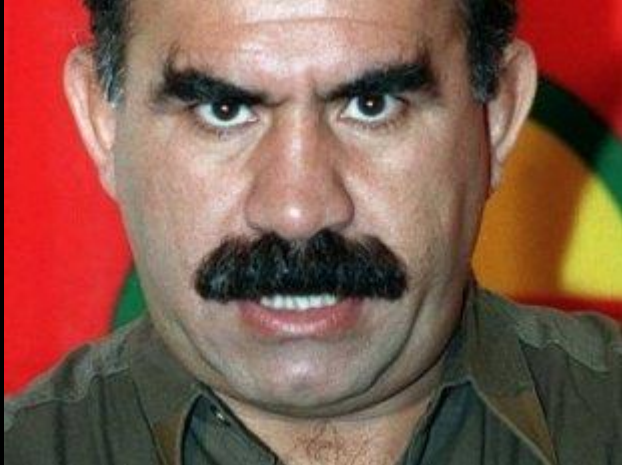
Bir kimsenin nasıl müslüman olacağı hususu Kur'an ve sünnetten delilleriyle anlatılmış oldu. Bu anlatılanlar hususunda ehli sünnet alimleri arasında da hiçbir ihtilaf yoktur. Artık bundan böyle inananlar bilerek inansınlar inkar edenler de bilerek inkar etsinler.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

"Mahvolan apaçık bir delilden ötürü mahvolsun, yaşayan da apaçık bir delilden ötürü yaşasın." (Enfal: 42)

[Kitabın Başına Dön](#)

19- ÇAĞIN TAĞUTLARI , PUTLARI

Herhangi bir zamanda idarecilerin ve kahinlerin adında konuştukları ve Allah'ın izni, musadesi olmaksızın hükümleri koydukları ve kanunlar va'z

ettikleri, hareket ve işlemler yaptıkları şeyler ortaya sürülecek olursa , işte bu ortaya sürülen şey tabiatı , mahiyeti ve vazifesi itibarıyla “putun” ta kendisidir.

Bir yerde bunlar arma olarak “ırkçılığı” mı seçiyorlar? Bir yerde arma olarak “vatan” mı çıkarmak istiyorlar? “Halk” mı kendilerine bayrak yapmak istiyorlar veya “bir sınıfı” mı kendilerine işaret olarak yükseltiyorlar? Sonra da insanların bu yükseltilen armalara, şiarlara, işaretlere ve bayraklara Allah’ı bırakıp kulluk etmek istiyorlar? Halkın bu kaldırılan alâmetler uğruna fedakarlığa katlanmasını mı istiyorlar, malını mülkünü, ahlakını, ırz ve namusunu bu uğurda harcanmasını mı murad ediyorlar? Ve her ne zaman bu işaretlerin , alametlerin ve armaların isteğiyle Allah’ın kanunları ve şeriat’ı çatışacak olsa hep Allah’ın şeriatını onların isteğine göre yontarak şekiller vermek mi istiyorlar? Ve Allah’ın emirlerini bırakıp o armaların ve işaretlerin veya daha doğru bir tabirle bu putların , o putların arkasına saklanmış olanların istek ve emirlerini mi yerine getiriyorlar? İşte orada “putçuluk” vardır! Allah’tan başkasına tapınma vardır.

Yoksa putun mutlaka bir ağaçtan dikilmiş veya bir taştan yontulmuş olması zaruri değildir. Put bir sistem olabilir, bir arma olabilir, bir ekol olabilir, bir meclis olabilir , bir parti olabilir , bir uluslar arası kuruluş olabilir.

Her çağın ve mekanın putları vardır . Ama hangi çağa ve mekana bakarsanız bakın putlardan ziyade “ruhlu putları” göreceksiniz. Artık Lat’lar , Menat’lar, Uzza’lar , ve Hubel’ler vardır. Taştan, tahtadan, madenden, odundan, hamurdan olan putlar, etten, kemikten, selamlayan, konuşan putlara dönüşmüşlerdir . İnsanlık alemi Allah’ın hükümlerine tabi olmak yerine , putlaşan insanların hükümlerine tabi oluyor.

Putlaşan şekil ve şemail cihetinde değişir. Fakat mana ve mahiyeti itibarıyla değişmezler. Şekil ve şemaili ne olursa olsun Allah’ın uluhiyetine ortak olmaya kalkışan otorite , devlet, lider , dernek, meclis , parti hasılı kelimeler maddi ve manevi her şey put sınıfına girer.

Kişi veya toplum hayatında Allah’tan önce kimi seviyor, Allah’tan çok kimden korkuyor, Allah’tan ziyade kime ilgi bağlıyor, rağbet ediyorsa ,işte put O’ dur. Bu bazen inek olur , bazen binek. Bindiği arabasını Allah’tan ziyade sevenin putu arabasıdır , bineğidir. Yine kişi Allah’tan ziyade üniformasına güveniyorsa bir put edinmiş demektir. **Allah’ın hükümlerini**

çirkin görerek kendi indinden hükümler ihdas edinen kimseye inanan insanlarla ; cahiliyye dönemindeki Lat, Menat , Uzza putlarına inanan müşrikler arasında herhangi bir fark yoktur!

Günümüzde putlar cahiliyye dönemindeki putlardan farklıdır. cahiliyye döneminde Lat , Uzza, Menat, Hubel , Vedd , Suva , Yegus , Yeuk gibi putlar vardı. Günümüzdeki putlar ; bilim , meslek , makam , spor, çarpılmış kavramlar – özgürlük , düşünür aydın olma , hatta amaç haline getirildiğinde yazarlık, gazetecilik , ilericilik , ekonomi , çağdaşlık , müzik , şehvet , azizleştirilmiş vasıta , para, çevre , moda, Allah’a baş kaldırmış akıl , Allah’a karşı dikilen aklın mahsulü. Komünizm, kapitalizm ,sosyalizm , maksizim , hümanizm , mistizim , teokrasi , hasılı kelam ihdas edilmiş veya kıyamete kadar Allah’ın değişmez nizamı islam’a rağmen ihdas edilecek bütün “izm”ler. Evet bu çağın putları bunlar. Bu putların Tağut’la yakından ilişkileri vardır.

Muhammed Hamdi Yazır şöyle diyor: “Putlar derecei taliyede tağutlardır. Bakılırsa zevil’ukul olmayan asnam-u evsan tağutlardan ma’bud bile olmamak lazım gelirdi. Zira bunlar kendileri Allah’a karşı sahib tuğyan olamazlar ve tuğyana rıza veremezler , fakat red de edemezler. Bu sebeble nihayet bir vesile-i tuğyan olabilirler . ve bu vesileyi de azgınlar bulurlar. Putlar esasen erkek veya dişi tağutların hayalleri ve azgınların azmanlarıdır. Gizli veya açık azgınlar bunlarla kendi tuğyanlarını ileri sürerler. Bu cihetle putlar asıl tağut değil , tağutların mümessilleridirler.”(Hak Dini Kur’an Dili : 2/870, İst / 1971)

Öyle ise Allah’a imandan önce Tağutla beraber Cibet ve Put mutlaka reddedilmelidir . Dikilen her putun arkasında mutlaka Tağut vardır. Tağut’un reddi demek ; putların devrilmesi , yıkılması ve yok olması demektir.

Beşeriyete zararlı olan bir ağacın dallarını kesmekle , zararlı ağaçtan kurtulmak mümkün değildir. zararlı ağaçtan kurtulmanın yolu ; ağacın dallarını değil kökünü kesmektir. Tıpkı bu ağaç misali gibi sahte ilahlardan kurtulmak içinde bir kaç putu kırmak kurtuluşu temin edemediğinden, islam putların kaynağı ve kökü olan tağutları reddetmeyi , onlarla savaşmayı emretmiştir. Tağut ve tağuti düzene son verilmeden , hayatı beşeriyeden putları temizlemek mümkün değildir. Tağut ve tağuti düzene karşı savaşmadan sadece tağuti düzenin mümessili bir kaç putu kırmak , yeni ve daha mükemmel putların dikilmesine vesile olmaktır.

20- TAĞUT'U NASIL İNKAR EDELİM ?

Allah (c.c.) ; Kur'an-ı Kerim'de Tağutu inkar etmeyi farz kılmıştır. Allah'a iman etmek nasıl farzsa , aynı bunun gibi tağutu inkar etmekte farzdır.

Mevdudi (Rh.a.) şöyle der:

“Allah'ın kanununu bırakıp da Tağut'a tabi olmak ve cemiyet sistemini bu Tağut kanunu ile yürütmek , imana muhalif ve munafidir. Allah'ın ve O ' nun kitabına iman etmenin iktizası şudur ki ; insan , adalet diye ortaya atılmak istenen Tağuti nizam ve kanunları temelinden reddetmesi gerekmektedir.

Kur'an-ı kerime göre de Allah'a iman etmekle, Tağutu reddetmek aynı kapıya çıkar . Yani tağut reddedilmedikçe Allah'a iman tamamlanmış olmaz . Bu ikisi hiçbir zaman bir arada bulunamaz . Allah'a inanmak ve iman etmek ; aynı zamanda tağuta tabi olmamak demektir. “

(İslam'da Hükümet – Mevdudi , 245, İst / 1976)

Demek ki kalben ve fiilen Tağuti kanunları reddetmek , Tağutu inkar etmenin ilk alametidir . Koydukları nizam ve hükümler kabul edildiği takdirde , onların yaratıcılıklarının kabul edilmemesi , tapınma şekillerinin onlara sunulmaması, Tağutların inkar edilmeleri için yeterli değildir.

Onların mutlak anlamda inkarlarından söz edilmesi için , bunlarla birlikte , Allah'ın emir ve hükümlerine aykırı olarak İslam'la bağdaşmayan , İslam'ın hükümlerine ters düşen kısmen ya da tamamen İslam'ı ya da herhangi bir hükmünü geçersiz kılmaya yönelik , yasama ya da uygulamayı da

reddetmek, kabul etmemek, tasdik etmemek te gerekir. Ancak o takdirde Tağut'un inkar edilmesinden söz edilebilir. Böyle bir inkar söz konusu olmadığı sürece , Allah'a iman da söz konusu olamaz .

Hayatın her safhasında kayıdsız şartsız İslam'ın ahkamlarına teslim olmak ve itiraz etmemek de Tağut'u inkar etmenin diğer bir şeklidir. Tağutun hükümlerine çağrıldığı zaman LA (hayır) diyen. Allah'ın hükümlerine çağrıldığı zaman ise **“işittim ve itaat ediyorum”** diyen bir kimse Tağut'u inkar etmiş oluyor.

Fakat Allah'ın hükümlerine göre hayatını düzenlemekten, meselelerini hal etmekten imtina edenler dilleriyle söylemeseler bile; Tağut'a iman ediyorlar. Çünkü Allah'ın hükümlerine göre hal edilmeyen meseleler Tağut'un kanunlarına göre hal olunacaklar da ondan.

“Bir meselede iki müslüman münakaşa etseler; biri diğerine gel hakimi “şeriat”a varalım. Diğer cevaben : “ben Şeriat bilmem” veya “benim Şeriatla bir işim yoktur” dese bu kimse , şeksiz kafir olur”
(Tefsir'ul Cemali ala Tenzil'ul_Celali ; 1/ 142, Bulak / Mısır/ 1294)

Demek oluyor ki ; **Şeriatı reddetmekle Tağut'a iman etmek aynı kapıya çıkar.** Her kim Şeriat'ı reddederse o kimse tağutu kabul ediyor ve tağuta iman ediyor demektir. Öyleyse Tağutu inkar etmenin yollarından birisi de ; Allah'ın Şeriatına itiraz etmemektir. Her kim Şeriat'a itiraz etmiyorsa Tağuta itiraz ediyor demektir. Tağuta ve merdut kanunlarına itiraz etmek , Tağutu inkar etmek demektir.

Şehid Abdulkadir Udeh (Rh.a) şöyle açıklıyor:

“İslam hukuku cezalarının tatbik edilmeyip, Allah'ın müsaade etmediği kanunları icad etmenin dinden dönme olduğu, murted olan yöneticiye karşı müslümanların isyan etmelerinin farz olduğu , isyanın en az derecesinin yöneticinin İslam'a ters düşen emir ve yasaklarını çiğnemek olduğu hakkında tam bir ittifak . Muctehidler ile İslam hukukçuları arasında meydana gelmiştir.”

(İslam ve Yürürlükteki Kanunlar : 74; İst / 1980)

[Kitabın Başına Dön](#)

21- İSLAM'A DAVETTE ÖNCELİK : “LA İLAHE “

Davetlerinin ilk maddesi LA İLAHE olmayan davetçiler , daima

enerjilerini boşa harcamış olurlar.

İşte bugün birçok İslam davetçisi enerjisini boşa harcamaktadır. **Kalbinde, beyninde ve hayatında moda putu, şehvet putu, spor putu , makam putu , komünizim putu, kapitalizm putu , parti putu , müzik putu, olan bir kişiye , bu putlar inkar ettirilmeden veya bu şahısa tabi olduğu , peşinde koştuğu putunun mahiyeti izah edilmeden namaza götürülmeye çalışılıyor. Hatta cemaata- tarikata soktum , namaza götürdüm, kıldırıdım , sebep oldum diye seviniliyor.**

Hatta böyle bir insana zekat vermesini, İslam’a ve müslümanlara hizmet etmesini anlatıyoruz. Diyelim ki yukarıda saydığımız putlara tabi olmakla birlikte kişi bütün servetini İslam’a ve müslümanlara hasr(*vakf, bağışlama*) etse yine o kişi müslüman olmaz. Ta ki tabi olduğu o putları terk etmedikçe; inkar etmedikçe.

“LA İLAHE” düsturunu davetin ilk maddesi yapamayan bir davetçi, çürük bir temel üzerine apartman yapmaya benzer. Bakarsınız bu bina bazen 10 kata kadar çıkıyor. Fakat bu bina tamam olduğu gün yıkılır. Çürük temeller üzerine yükseltelen binaların ömrü olmaz. Günde 3 kat bile çıksan temel bozuksa hiç bir şey kalmayacak, çökecektir. Ama temel sağlam olsa , İstenilen özellikte olsa idi senede 1 kat bile çıksan o artacaktı.

İşte putlarla birlikte tevhid tahakküm etmez. Kişinin taptığı komüzim, kapitalizm, faşizm, parti , mistizm, hümanizm, sosyalizm, moda, müzik, çağdaşçılık , spor putuna karışmadan , kişiye inkat ettirilmeden namaz kıldırıtmaya azmeden saf niyetli İslam davetçisi bu haliyle , tenekeyi altın suyu ile parlatana benzer . Altın suyu tenekeyi altın yapmaz. Ancak kendisine ümit bağlayanı bir süre aldatır.

Davetçi bir kişiyi İslam’a davet ederken onda makam putuna hürmet ve ihtiras olduğunu biliyor, fakat davetçi bu noktayı, illeti izah etmiyor. Makam putuna iman eden kişi de bu davetçinin vasıtasıyla müslümanların safına katılıyor. Gün geliyor Tağuti düzen makam putunun yüzünü gösteriyor. Birde bakıyorsunuz ki senelerce müslümanların safında yer alan bu kişi makam putuna İslam’ı ve müslümanları kurban edeni İslam adına tenkit etmeye çalışıyor. Halbuki asıl tenkide mustehak olan İslam davetçisidir. Zaten islam’ı ve müslümanları makam putuna kurban eden iman etmemişti. O makam putuna iman etmişti. Makam putuna ibadet etme fırsatı eline geçince ibadetini yapmaya başladı. Olan İslam davetçisine

olmuştur asıl İslam'ı anlatmayıb , kendi hevasından tebliğ metodu uydurduğu için .

[Kitabın Başına Dön](#)

22- HALKIN DİNİ VE İLLALLAH

Yeryüzünde her şeyin zıddı vardır. **Hakk dininin zıddı; “Halk’ın dini”dir.** Hakk’ın dini (*sistemi*); Muhammed (s.a.v)’ın Allah’ın katından getirip haber verdiği hükümlerin, yasaların tümüdür. Halk’ın dini (*sistemi*) ise ; Halkın heva ve heveslerini kanunlaştırmasıdır. Hakk’ın dini , Allah’a dayanır. halk’ın dini ise fani şahsiyetlere dayanır. Halkın dininde kanun yapmak , nizam belirlemek insanlara verilmiştir. Hakk’ın dininde ise ; kanun yapmak, sistemi tayin etmek sadece ve sadece Allah’a (c.c.) aittir .

Bir millet, Allah’ın göndermiş olduğu kanunlara ihtiyaç duymaz ve kendi kendini idare etmeye kalkışırsa ; Allah’ın dininden çıkmış ; Halk’ın dinine girmiş olur. Halk’ın dini ; milletin iradesini , Allah’ın iradesine tercih etmektir. Yani Allah’ın inzal etmiş olduğu kanunları reddedip bunların yerine insanların uydurduğu kanunları kabul etmektir. Bu durum İLLALLAH’ı iptal eder. Çünkü “İLLALLAH”; Allah’ın iradesinden üstün irade , Allah’ın kanunlarından yüce kanun yoktur anlamına gelmektedir. Kişi Allah’ın kanunundan daha yüce kanun tanıdığı andan itibaren HALK’ın dinine girmiş olur. Halk’ın dini, Allah’ın dininin anlaşılmasına daima engel teşkil etmiştir . Bunun içinde Allah (c.c.) Muhammed (s.a.v.) ‘i Halk’ın dinine karşı uyarmıştır.

Allah (c.c.) buyuruyor ki :

“Yeryüzündeki insanların çoğuna uyacak olursan seni Allah yolundan saptırırlar. Zira onlar , ancak zanna uyarlar ve yalnız yalan söyleyip dururlar “ (En’am 116)

Bu ayeti kerimeye göre Allah’ın dinine rağmen , malzemesi zann ve yalandan ibaret olan bir de Halk’ın dini vardır. Halkın dini bir çok batıl dine kaynaklık eder . Nitekim **Zemahşeri** bu ayetin açıklamasında şöyle diyor :

“İnsanların çoğu hevalarına tabi olurlar. Hevalarına tabi olan bu insanlar, Atalarının Hak üzere olduklarını hep zan ederler ve onları taklid ederler “ (*Tefsir-i Keşşaf (Zemahşeri): 2/60, Beyrut / 1947*)

Dikkat edilirse Halkın dini insanları atalar dinine sürüklüyor . Halkın kendi heva ve heveslerine dayanarak ihdas ettikleri dinin enva-i türlü isimleri vardır . Ancak halkın dinine, halkın nezdinde ve makbul ismi veren Yunanlı filozoflar, Hlakin dinine “Demokrasi” ismini vermişlerdir. Ve bu isim , bütün beşeri ideolojilerin üssü olmuştur. Yani bütün beşeri ideolojilerin asgari müşterek noktaları demokrasidir. Bugün dünyada

Kapitalist sistemler , Liberalist sistemler, Sosyalist sistemler hep demokrasiye sahip çıkıyorlar. Sağcısı da, solcusu da , liberalisti de , muhafazakarı da hep demokrasi diyorlar . Borazandan tek ses geliyor . O 'da demokrasidir.

Yazıktır ki müslümanım diye ortaya çıkan güruh ta bu akıma kaılımış , muhafazakar demokratım diyebiliyorlar !

Halk kendi kendini yönetir ; ilkesini savunan demokratik felsefe , şirk ve küfürden başkası değildir . Halkı yaratan Allah (c.c.) Halkı kanunsuz bırakmamıştır. Göndermiş olduğu Peygamberler vasıtasıyla hayat kanunlarını halka ulaştırmıştır . Bu kanunlardan habersizler cahil , aşanlar ise zalimlerdir .

Allah (c.c.) buyuruyor ki :

“And olsun ki, sana gelen ilimden sonra onların hevalarına tabii olursan muhakkak zalimlerden olursun ”(Bakara 145)

Hakk'ın dininin olduğu yerde Halkın dinine ihtiyaç yoktur. Bunun belirtisi ise kelime-i tevhidin başındaki LA İLAHE fermanıdır .

Hakk'ın dini, Kur'an'a, sünnete, İcma-i ümmete ve kıyası fukahaya dayanır. Yani bunlardan kaynaklanmayan ve bunlarla çatışan, zıtlaşan her şey Halkın dinindendir. Pek çok insan görürsünüz İllallah der. Kalıbları insanı aldatır. Ama söyledikleri , yaptıkları ve savundukları halkın istek ve arzularıdır. Vahyin istek ve arzuları , emirleri değildir. Hatta böyleleri zaman zaman halkın isteklerini ibadet niyetiyle yaparlar. Bu durum tamamen itikadi bir sapıklıktır. LA İLAHE demeden İLLALLAH demektir. Bu da insanı iman sahibi yapmaz . Kişinin iman sahibi olabilmesi için Allah'a iman etmesi lazımdır . Allah'a iman etmesi için de İLALLAH demesi gerekir. İLLALLAH demek için de şeksiz LA İLAHE demesi zorunludur.

Her din kendi ilkelerine uygun insan tipini ortaya çıkarır.Halkın dininin ortaya çıkardığı insan tipi de inkar edilemez. Bilhassa **“Çevre Putu”** halk dininin diktirdiği bir puttur.

Asrı saadete gidersek Muhammed'İN (s.a.v.) amcası Ebu Talib, Peygamberin , son çağrısına şöyle karşılık vermişti : **“Kurayş benim , bu sözümü (LA İLAHE İLLALLAH), ölüm korkusuyla söylediğimi zannetmeseydi, söylerdim.”**

Görüldüğü gibi Ebu Talib'in Allah'ın dinine girmesine Halkın kınaması, yani halkın dini engel olmuştur. Bugün de Ebu Talibin ileri sürdüğü sebebi ileri sürenler vardır. Nitekim Halk bize, elalem bize ne der mantığı gündemde zirvededir. Ve bu mantıkla Rabbani hakikatler sürekli olarak ketmedilmektedir. Ama kelime-i tevhidin başındaki LA tokadı bu mantığı parçalar. Kelime-i tevhidin başındaki LA İLAHE fermanı insanın kalbinden "HALK BİZE NE DER ?" ilkesini atıp bunun yerine "ALLAH BİZE NE DER " şuurunu yerleştirir.

Yunanlı filozofların ortaya atmış oldukları demokrasilerde Allah tercihinin , beşer tercihinin kurban edildiği, helal ve haram sınırlarının tahrib edildiği bir ortamdır. Halk tümüyle birleşerek faizi isteseler veya zina etmek için genelevi yapmak isteseler, bu arzuları demokraside gerçekleşir. İşte bu halkın dinidir. Halk ne dilerse onu yapar. Vele ki Allah'ın inzal ettiği hükümlere muhalif olsa bile. Fakat Allah'ın dininde durum tamamen bunun tersidir. Yani toplum istiyor diye zina evleri ve faiz şubeleri açılmaz. Çünkü Allah'ın dininde insanların ittifakı, hatta dünya toplansa bile HARAMI HELAL, HELALİ HARAM YAPAMAZ !

[Kitabın Başına Dön](#)

23- KULLUĞUMUZU REJİMLERİN SAYESİNDE YAPMIYORUZ

Tarih boyunca Allah'a kulluk edegelen bütün insanlar, bunu sadece Allah'ın müsadesi ve yarattığı meşru ortamda yerine getirmektedirler. Fakat köle ruhlu bir takım insanlar, kelepçeleri ruhlarına işlemiş kişiler, yaptıkları her ibadetten dolayı önce mevcut rejimlere hamd ve teşekkür etmeyi kendilerine bir vecibe saymışlar ve şirkin boyutlarından birisiyle kirlenmişlerdir .

Mabedlerinin açıklığından ve bir kısım ibadetlerini yapabilmekten dolayı kendilerine ses çıkarılmamasını hep teşekkürle ödemektedirler rejimlere. Zaten bu tür kişilerle onlara tahakküm eden rejimler arasında bir ahenk ve uyum söz konusudur . Birbirlerinden razıdırlar. Rejimler ve onların sahibi olan despotlar ise bu fırsatı değerlendirerek bunu durmadan baş kakıncı yapmaktadır.

Camileriniz Sonuna Kadar Açık :

Evet yıllar yılı inanan insanlara bu şekilde baş kakıncı yapıldı. Zulümden, baskıdan yakınan müslümanlara *“camileriniz sonuna kadar açık, var mı bir şey söyleyen”* denildi. B u söz çok önemli ve irdelenmeye değer bir söz. Aslında çok güzel bir kimlik ibrazı vardı bu sözde, fakat mümin bunu yakalayamadı yıllardır .

Birincisi; **“camileriniz ”**diyordu, **“camilerimiz”** demiyordu . **Müslüman bir yurdu işgal eden bir kafir komutan edasıyla söylenen bir sözdü bu.** İstila ve işgal kuvvetleri komutanının sözüdür bu.

İkincisi ; müminlerin camisi bunların sayesinde değil , müminlerin o günkü gücü ve varlığı sayesinde açıktı. Müminin kendi gücüyle açık bulunan camiisinden dolayı da kimseye minnet duyamazdı.

Aslında *“camileriniz sonuna kadar açık”* diyen politikacıya veya rejime müminin söyleyeceği bir şey vardı ; *“Yani şimdi camilerimiz sizin sayenizde mi açık? Siz istediğiniz için mi açık? O halde erkekseniz kapatında görelim. Öyle ya camilerimizin açıklığını kendi müsadeseyle olduğunu iddia edenler, camileri aynı zamanda kapatma gücünü de kendilerinde görüyorlar demektir. Aslında camiler sizin müsamahanız ve müsadeniz sayesinde değil , müminlerin mevcudiyetiyle ve güçleriyle açıktır. Buna benzer bir sözü de eskiden Kenan Evren (günümüzde de Necdet Sezer ve güruhu) tekrarlar dururdu.*

Okullarda ve resmi yerlerde başörtüsü takılamaz. Fakat sokakta ve dışarda takabilirler , biz sokakta başörtüsü takana bir şey diyor muyuz ? demişti. Bunlara şöyle denmeliydi : *Yani şimdi okullarda değil de dışarıda başlarını örtenler sizin müsadenizle ve tanıdığınız imkanla mı örtülüyorlar ? Sokakta başörtüsü takmaya engel olmadığınız için mi örtüyorlar? Haydin müsaade etmeyin de görelim.Okullarda yasakladığınız gibi sokakta da başörtüsünü yasaklayın da görelim . Aslında gücünüz yetmez . Fakat yasaklamaya gücümüz yetmiyor diyemezsiniz de “sokakta taksınlar “ dersiniz .*

Laikliği amentü edinen çağdaş! insanların savundukları din ; Allah'ın dini değildir, devletin dinidir.

İslam coğrafyasında Bel'amlar tarafından İslam dininin tağutların ilke ve inkılaplarına uygun şekilde tefsir ve te'vil edilmesi neticesinde devlet dini ortaya çıkmıştır.

Devlet dini ; insanları ahiret ile ilgili işlerde Allah'a, dünya ile ilgili işlerde Tağutlara havale eden bir dindir. Bundan dolayıdır ki devlet dinini kabul edenler , çok ilahlı olurlar. İslam topraklarında Bel'amların eliyle geliştirilen "Devler Dini" ,keyfiliği ve cebriliği ön plana çıkarmıştır.Yani "devlet dini"keyfi , küfri ve cebri güçlerin hayat sigortasıdır.Bu nedenle İslam elemindeki İslam düşmanlığına şaşmamak gerekir.

İslam'ı hayattan uzaklaştırmaya yönelik çeşitli çalışmalar belli bir kültürün ürünüdürler.Bu düşmanlığı sürdürenler , aldıkları kültüre göre de insanları yönlendirmeye çalışmaktadırlar.Bunlar batılı aydınlardan ! ders almış , müsteşriklerden beslenmiş, batılı üniversitelerden mezun olmuşlar ,kendi ülkelerine dönünce de halkı batı standartlarında düşünmeye ve yaşamaya teşvik etmişlerdir.Hatta bu çalışmalar çoğu zaman batılı ülkeler tarafından desteklenmiş , yönlendirilmiş ve organize edilmiştir ki böylece diğer ülkelerde hakimiyetlerini ve menfaatlerini kolayca sağlayabilsinler.

Bunların teorilerinden birisi şudur : *"İslam bitip tükenmiş , zamanını doldurmuş bir dindir.Liderlik bir tarafa, kendini devam ettirme selahiyetini bile yitirmiştir.O, son kurşunlarını da tüketen bir tüfek gibidir. Hiçbir etkinliği kalmamıştır.O, kul ile Rabbi arasında kalsın. Hayatın içine girmesin. Topluma mal olmasın."*

Batı kültürü , değer yargıları ve ilkeleri olmuştur adeta.Ruhlarına kadar sinmiş , kan ve iliklerine işlemiştir. Bunları batı kültüründen soyutlamak mümkün değildir.Ona kutsallık izafe edecek kadar ileri gitmişlerdir. Öyle büyük bir taasubla bağlanmışlardır ki , bu kültürün düştüğü sapıklıkları , acizlikleri ve rezillikleri göremeyecek kadar gözü kapalıdırlar.

Tağutların hakimiyetini , halkın da muhalefetini esas alarak hakkı inkar edip hukuku hafife almaya kalkışan devlet , başlı başına bir puttur. Bu putu sahiplenip savunmak ise ,ilkel insanın amentüsüdür. Batının karşısında psikolojik eziklik hissettiğinden bu durumlara düşmüştür. Bunların bu tavırları devam ettiği müddetçe ,İslam coğrafyasında keyfi , küfri, ve cebri uygulamalar devam edecektir.**Kısacası ilkel insanın amentüsü ; Allah'ın dini yerine devletin dinini zorunlu kılar. Devlet dini ise ; Allah'ın müsaade ettiği kadar değil ,devletin musaade ettiği kadar Müslüman**

olmayı şart koşar.

Dolayısıyla İslam coğrafyasındaki kavga; Allah'ın müsaade ettiği kadar Müslüman olmaya çalışanlar ile , Devletin müsaade ettiği kadar dindar olmayı kabul edenlerin ve ettirenlerin kavgasıdır.

[Kitabın Başına Dön](#)

24- CAMİLERİN (MESCIDLERİN) VE EZANIN ROLÜ

Kur'ân-ı Kerim, hadisler ve ilk İslâm kaynaklarında bugün câmi diye isimlendirilen ibâdet edilen yerler karşılığında mescid kelimesi geçmektedir. Secde yeri demek olan mescid, müslümanların cemaatle ibâdet ettikleri yer olduğu gibi, aynı zamanda, özellikle Rasûlullah devrinde, sosyal faâliyetlerin her çeşidinin odak noktası, çeşitli hizmetlerin görüldüğü ana merkezdir, üstür. Kavram olarak; içerisinde Allah'a ibâdet etmek üzere yapılan bütün yapılara verilen addır. Hicrî 4. Milâdî 10. yüzyılın başlarından bu güne "câmi" kelimesi, mescid anlamında kullanılmaya başlanmıştır.

Yeryüzünde ilk inşâ edilen mescid, **Mescid-i Haram**'dır. Peygamberimiz, daha Medine'ye gelmeden Kubâ Mescidini, Medine'ye gelince de ilk iş olarak Mescid-i Nebvî'yi yaptırdı. Medine mescidinden sonra Peygamberden örnek alan müslümanlar gittikleri her yere mescidler, câmiiler yapmışlardır. Onları din hayatının vazgeçilmez temeli olarak kabul etmişlerdir. Çünkü müslümanları eğiten mescidler olduğu gibi, dinlerini sağlıklı bir şekilde yaşamalarına yardımcı olan da oralarıdır. **"Allah'ın en çok sevdiği yerler mescidlerdir. Allah'ın en fazla nefret ettiği yerler de çarşı ve pazarlardır."** (*Muslim, Mesâcid 288, hadis no: 671*)

Mescidlerin süslenmesi, gösterişli olması önemli olmadığı gibi, doğru da değildir. Önemli olan, oralara temiz giyimli, takvâ ahlâkı üzere ve cemaat şuuruyla gidebilmek, mescidlerde dirilebilmektir. Günümüzde mescitlerin aşırı süslenmesi, buna rağmen cemaatin yeterli İslâmî şuuruna sahip olmaması gerçekten acıdır. Peygamberimiz (s.a.v.) mescidlerin süslenmesini hoş karşılamamaktadır. (*İbn Mâce, Mesâcid 2, hadis no: 739-741*).

Mescidler, takvâ üzerine kurulur ve insanlar orada arınmaya çalışırlarsa gerçek fonksiyonlarını yaparlar. Gösteriş ve övünme için veya Allah'ın rızâsı dışında başka bir gâye için yapılan mescidlerden hayır gelmez. Hele hele müslümanların arasını açmak için (*nifak için*) yapılan mescidler 'dılar'

(zararlı) mescididir (9/Tevbe, 107-108).

Müslüman toplumu ve onlardaki İslâmî hayatı ve şuuru mescidler ayakta tutar. Mescidler bu görevlerini yapamaz duruma gelince, sıradan birer bina durumuna veya tarihî eser konumuna düşerler. **Bugün bazı ülkelerdeki mescidler, devlet kurumu gibi, resmî daire şeklinde işlev görmekte, oradaki tüm faâliyetler, tâğûtî rejimler tarafından ücretli köleler eliyle ve resmî kanunlarla belirlenen esaslarla yönlendirilmektedir.** Özellikle Avrupa ülkelerindeki Türklerin açtığı mescidler ya belli bir hizbin (*grubun*), yahut bir siyasî rejimin elindedir. Herkes elinde tuttuğu mescidi kendi anlayışının, kendi ideolojisinin propaganda yeri olarak kullanabiliyor. “**Falancıların mescidi, filancıların mescidi**” deniyor. Halbuki Kur'an'a göre, mescidler sadece Allah'ındır, Allah içindir; orada sadece O'na çağrı yapılır (72/Cinn, 18).

Bize düşen görev camiileri, mescidleri amacına uygun kullanmak, görünür veya görünmez işgalle, amacından saptırılan mescidleri kurtarmak ve mescidleri hayatımızın merkezine yerleştirip kurtulmaktır

"Allah'ın mescidlerinde O'nun adının zikredilip anılmasına engel olan ve onların harap olmasına çalışandan daha zâlim kim vardır?! Aslında bunların oralara ancak korkarak girmeleri gerekir (Başka türlü girmeye hakları yoktur). Bunlar için dünyada rezillik, âhirette de büyük azap vardır." (Bakara, 114)

Bu ayetin anlamını düşünürken gözünüzün önüne “**Ayasofya**” camiini ve onu müzeye çeviren kişilerin durumunu tefekkür ediniz.

Laik düzenlerde topluma yön veren tüm kurumlar, beşerî diktaların tekelindedir. Sokakları, meydanları, okulları, mahkemeleri, meclisleri... dinin düzenlemesine müsâade etmeyen demokratik, laik ve dine saygılı(!), ama irticâya amansız düşman rejimler, câmilerde bile dinin tümüyle hâkim olmasını istemezler. Tümüyle Allah'a ait ve O'nun için olması gereken mescidler, tâğûtî düzenlerde “Allah'ın evi”nden ziyade “**devlet dairesi**”ne benzerler.

Bu kutsal mekânları laik devletin kontrol altına alması ve işlevlerini de yalnızca namaz ibâdetinden ibaret kılması; dine, sünnete, hukuka aykırıdır. Câmilerde yapılan vaazların ve hutbelerin devlet tarafından kontrolü, hele devlet tarafından hazırlanıp papağan yerine konanların eline tutuşturulması, kesinlikle din özgürlüğüne müdâhale anlamı taşır.

İyi niyetli halk tarafından büyük fedâkârlıklarla yapılan câmilere Diyânet hemen el koyar. Maksat, orada kendisinin anlattığı devletin dininden farklı bir dinin anlatılmasına, yaşanmasına engel olmaktır. Câmiler, Diyanet eliyle devlet dairesi haline gelmiştir; İmamlar da namaz kıldırma memuru.

İşgal edilen bu mekânlar, mü'minler için zararlı mıdır (*Dırar mescidi midir*), tartışılmalı ama, devlet için öylesine faydalı yerlerdir ki, devlet bu yerlerin kendi kontrolünde olmak şartıyla sayılarının artmasından memnun bile oluyor. Haftada bir gün, o kadar insana Cuma günü anlatacağı mesajları neden fırsat bilmesin? O kadar insan zorla toplanmaya çalışılsa bu kadar başarılı olunmaz.

Din ıstılahında imam “devlet başkanı” demektir. Din ve dünyayı ayrı düşünen inanç sonucu devletin başındakilere değil de sadece câmide namaz kıldıranlara bu isim münhasır olmuştur. Halbuki imam “otorite” demektir. Devletin başı, hem idarî işlerde, hem de dinin diğer sahalarında en üst makamdaki zat demektir. Cumâ’yı o, ya da onun vekili kıldırır. Onun adına hutbe okunur. **Böyle iken bugün imam, beşinci sınıf devlet memuru sayılmaktadır.** İmam ve müezzine “din görevlisi” demek çok sakıncalıdır. Dinimizin bu şekilde görevlendirdiği birileri yoktur. İslâm’da kim daha ehil ise, o kişi müslümanların önüne geçer, imam olur ve namaz kıldırır. Namaz dışında da bu kimseler, cemaatin her türlü işinde istişâre edeceği, sözünü dinleyeceği selâhiyetli kimselerdir.

İmam, devletin memuru statüsünde değil; halkın ve cemaatin içerisinde ilmiyle, ahlâkıyla, irfânıyla sivrilmiş örnek alınacak şahıs demektir. Aynı zamanda o Peygamber’in vekilidir/olmalıdır. Mihrab, Peygamberin hakkıdır. Hz. Peygamber’den sonra ise O’nun vekillerine emânet edilmiştir. İmam olan şahısların bu sorumluluğu takdir edebilecek ve taşıyabilecek kabiliyet ve kapasitede olmaları gerektiği gibi, cemaatin de imamı, Peygamber’in vekili mevkiinde görüp ona itaat ve saygıyı elden bırakmaması gerekmektedir. İmamı, sadece namaz için görevlendirilmiş bir “**namaz kıldırma memuru**” gibi görmek din ile devlet, din ile dünya işlerini birbirinden ayrı gören laik bir anlayışın ürünüdür. Bu anlayış ile namazın gerçek mânâsına erebilmek, hiç de mümkün olmayacaktır.

Mihrâbın ve bu mevkînin hakkını verebilecek gerçek imamlar yetiştirmek, bu ümmetin boynuna borçtur. Ümmetin kurtuluşu, ancak, ehil âlimler ve imamların yetiştirilmesiyle gerçekleşecektir. Cenâze ve mevlit peşinden koşmayan, nikâh ve hatim paralarına tenezzül etmeyen ehl-i Kur’an,

hamele-i Kur'an imam ve müezzinler tasavvur ettiğimiz takdirde ve bunun tedbirlerini aldığımız zaman din ve dindara bakış da bugünkü halinden çok farklı olacaktır

Namaz kılanların imamlığa geçecek kişiyi seçmeleri haklarıdır. Mescit ehli, devamlı namaz kıldırarak kişiyi kendileri seçer. Eğer ihtilâf ederlerse, çoğunluğun seçtiği namazı kıldırır.

Kişinin, cemaat istemediği takdirde imamlığa yeltenmesi doğru değildir.

“Üç kişinin namazları kabul olmaz. Bunlardan birisi, cemaat istemediği halde imamlık yapmak isteyen kişidir...” (Ebû Dâvud)

“Üç kişi vardır ki, namazları kulaklarını aşmaz:

Kerih gördükleri halde bir cemaate imamlık yapan kişi...” (Tirmizî)

İmam denilince, sözlük anlamına da uygun olarak, çevresine önderlik ve öncülük eden kimse anlaşılır. Bunun için imamın, hem namaz ibâdetinin, hem de her türlü hayırlı hizmetin yerine getirilmesinde toplumuna önderlik etmesi, ilim ve ahlâkıyla, söz ve davranışlarıyla insanların takdirini kazanması beklenir. Tabii, her şeyden önce, imâmet-i kübrâ için olduğu gibi, namaz imamının da müslüman olması gerekir.

Bazılarının, *“bu da mevzû mu edilir, tabii ki imamların hepsi müslümandır”* diyecekleri büyük ihtimaldir.

Ama günümüzde imamlarda aranacak ilk şart, onların her çeşit şirkten arınmış, sadece Allah'tan korkan muvahhid birer müslüman olmalarıdır. İmamlar ve cemaatler, gereği gibi muvahhid mu'min olsalar, nihâi tercihlerini Allah'tan ve âhiretten yana yapsalar, her şey bir başka olacaktır.

Mu'minlerin imamı/lideri, ancak mü'minlerden olur. Herhangi bir kâfirin mü'minlere yönetici olma hakkı yoktur. **“Allah kâfirlere mü'minler üzerine asla velâyet hakkı tanımamıştır.”** (4/nisâ, 141).

Ummetin ekserisi, müslüman olduğu halde fâsık veya zâlim olan birisinin de imam ve yönetici olma hakkına sahip olmadığı görüşündedir. Bu anlayış, Kur'an'da “imam” ve “itaat” kavramıyla ilgili âyetler değerlendirildiğinde tercih etmek zorunda olduğumuz bir tavidir.

Kur'an'da kâfirlerin, ancak kâfirlere imam olduğu, kendisine uyanları ateşe/cehenneme ulaştıracağı ifade edilir. (Kasas, 41, 17; İsrâ, 71).

Fâsık ve zâlimlerin de, ancak kendileri gibi imamları olacaktır. Çünkü insanlar nasıl iseler, öyle idarecilere/imamlara mustahak olacak ve o şekilde yönetileceklerdir.

İslâm kültüründe ve tarihimizde "imam", sıfatının devlet başkanına verilen ad olduğu, devlet başkanlarının aynı zamanda imamlık yaptığını biliyoruz. Şimdi, fıkra ve karikatür kahramanı, gerici, yobaz gibi damgalara aday, toplumda ağırlığı olmayan biri konumunda. İlköğretim yaşlarındaki çocuklara sorun bakalım, içlerinden hiç, “**ben, büyüyünce imam olacağım!**” diyen çıkacak mı?

“Müftü” fetva veren demektir. Bugün fetva için müftülere danışan var mı, hiç sanmam.

Müminlere namaz kıldırın kişi onların diğer işlerinde de lideridir. Belki İslam siyasetinin en önemli noktası da budur . Önlerine geçip namaz kıldırıktan başka arkasındaki cemaat üzerinde hiç bir emretme ve yasaklama yetkisi olmayan bugünkü cami imamlığı ile İslam’daki imamet olayının birbirleriyle uzaktan yakından hiç bir alakası yoktur.

Mu'minin dışarıdaki lideri aynı zamanda onun camideki imamıdır. Veya müminin camideki imamı onun aynı zamanda dışarıdaki lideridir. Bunun zıddı asla düşünülemez. **Mu'minlere namaz kıldırın kişinin onlar üzerinde hiçbir yaptırım gücü, velayeti , emretme ve yasaklama yetkisi yoksa , sadece onlara namaz kıldırıyorsa , mu'minler orada ya esirdir, ya istilaya uğramıştır , yahut da fasid , geçersiz ve şerii olmayan bir yapılanma içerisinde.**

Nice cemaatlerimiz vardır ki ,onlara namaz kıldırın, islami konularda fetva veren, görüşüne müracaat edilen kişi başkası , onların lideri , abisi bir başkasıdır. Çünkü liderleri namaz kıldırıyorsa yetkili değildir , fetva vermeye, mesele danışmaya yetkili değildir. Fakat nasıl oluyorsa müminlere lider olmaya layık olabiliyor. Yine nice sohbetler olur ki namaz kıldırın, Kur’an okuyan başka, sohbet eden başkadır. Nice tasavvufi cemaatler vardır ki , namaz kıldırın , ilmi konularda görüşüne baş vurulan kişi başka, bu cemaatin lideri , şeyhi başkadır. Din ve dünyayı birbirinden ayırma işi bizim ta iliklerimize kadar işlemiş.

En küçük cemaatımızdan en büyük yapılanmamıza kadar dini ve kuvveti , İslam’ı ve velayeti birbirinden ayırmışız ve her şeyimizi yüzyıllar önce laiklik üzerine bina etmişiz. Hatta islam’ı bir tarafa, sultanı bir tarafa , şeyhulislamı bir tarafa ayırıp bunlar hakkında akaid kaideleri uydurup din haline getirmişiz. Tabi din haline getirdikten sonra da kimse dokunamamıştır. Müminler önce kendi aralarında liderliği teke indirip , mihrapdaki liderlerini dışarıda öne geçirmedikçe, dinleri ve dünyaları hususunda emir aldıkları kişi aynı olmadığı müddetçe İslamı yeryüzüne

hakim kılma iddiasında bulunmamalıdır. Bunun en güzel uygulaması ve en güzel adımı da liderlerinin arkasında namaz kılmaya başlamalarıdır.

Laik düzenlerde topluma yön veren tüm kurumlar, beşerî diktaların tekelindedir. Sokakları, meydanları, okulları, mahkemeleri, meclisleri... dinin düzenlemesine müsâade etmeyen demokratik, laik ve dine saygılı(!), ama irticâya amansız düşman rejimler, câmilerde bile dinin tümüyle hâkim olmasını istemezler. Tümüyle Allah'a ait ve O'nun için olması gereken mescidler, tâğûtî düzenlerde "Allah'ın evi"nden ziyade "devlet dairesi- ofisine " benzerler.

Rasulullah'ın (s.a.v.) müslüman devleti kurar kurmaz ilk işi bir mescit inşa etmek oldu. Daha sonra da ezan şart kılındı. Bunlar İslam devletinin ayrılmaz iki parçasıdır . Ezan Allah'ın büyüklüğünün, O'nun tevhidinin, O'ndan başka ibadet edilen bütün sahte ilahların batıllığının ve inkarının ; İslam dininin ise tabi olunması gereken yegane hayat sistemi olduğunun bütün aleme haykırılışıdır. Şüphesiz böyle bir çağrı ancak İslam devletinde mümkündür. Hiç bir tağut kendi sonu demek olan böyle bir çağrıya, yine kendi idaresi altında yapılmasına asla izin vermez .

Müslüman devlet içindeki mescid sadece namaz kılınan bir yerden ibaret değildir. Mescid müslüman devletin parlamentosu gibidir . Bütün kararlar oradan çıkar. Müslümanların ve İslam devletinin sorunları orada çözülür. Hatta askerler eğitimini mescidde yapar ve ordu orada yetiştirilir. Kısacası mescid İslam devleti için hayati bir önem taşır. Mescidin ne derece önemli olduğunu bilen Rasulullah (s.a.v) Medine'ye gelir gelmez ilk iş olarak mescidi inşa ettirmiş ve mescidin inşa işine de kendisi de bizzat katılmıştır. İslam devletinin temel taşı olan ve çok önemli fonksiyonları bulunan ezan ve mescidlerin, zamanımızda İslam kanunlarını tatbik etmeyen küfür devletlerinde de var olduğunu görmekteyiz. Bu nasıl mümkün olabilmektedir?

Allah'ın kanunları dışındaki bütün kanunların geçersiz olup yıkılıp reddedilmesi gerektiğini , bütün hakimiyetin Allah'a tanınması gerektiği gerçeğini haykıran ezan çağrısı, küfür devletleri içerisinde nasıl var olabilmektedir?

İçinde İslam devletinin ve müslümanların sorunlarının tartışıldığı, küfrü yok etme çarelerinin arandığı bir bina olan mescide,küfür devletleri içinde nasıl izin verilebilmektedir?

Şüphesiz bu anlamdaki ezana ve mescide hiçbir küfür devleti izin vermez. Bu devletler ezana izin vermişler fakat önce insanları ezanın ifade ettiği şeyleri anlamaz hale getirmişlerdir. Mescidlere, camilere izin vermişler fakat oralarda kendilerini yıkıp yerlerine Allah'ın hükümlerini hakim kılmaya çalışacak insanları değil , aksine kendilerini destekleyecek, sistemlerine kendi dinsiz kutsal! günlerine hutbelerden (29 ekim halifeliğin kaldırılması , Laikliğin gelmesi vb.) övgü ve methiyeler düzecek, Tağuta ve ordusuna övgüler ve dualar ettirecek , halkın dininin mübarek gecelerinde sahtekar, din tüccarlarını (bel'am) medyaya çıkartıp kendi Putlarına da dua ettirerek halkı sisteme bağlatacak, insanları uyutacak, onları doğru yoldan saptıracak insanları koymuşlar, böylece mescidleri, camileri kendilerini yıkıcı değil, destekleyici müesseseler haline getirmişlerdir .

Bugün kafir devletler okunan ezanları ve mescidlerde kılınan namazları insanları aldatmada bir vesile olarak kullanmaktadırlar. Bunları ülkesinde gören cahil insanlar da o ülkeyi İslam ülkesi sanmakta, bu sebeble ülkelerine daha sıkı bağlanmaktadırlar. Bilmiyorlar ki bunlar İslam mucahidleriyle savaşan kafir ülke dedikleri hıristiyanlarda (Rusya,Avrupa,Amerika,Çin vs.)muüşriklerde bile var.

Bu cahillere göre bu ülkeler de İslam ülkeleri (*dar'ul islam*)dir. Bu ülkeler camilere kendi tayin ettikleri imamları atamaktadırlar. Bu imamları önce 657. maddeye tabi tutup tağuti devletin memuru yapan, M. Kemal'in ilke ve inkılaplarına bağlı kalacağına, koruyacağına, yaşatacağına yemin ettiren , imza attıran bu düzenler, imamların bütün yetkilerini kısıtlayıp onu bir robot haline getirerek, bir binadan sorumlu kılan "**KILDIR GAÇ**"lar haline dönüştürmüşlerdir.

Bir mümin eğer İslami hassasiyetinden dolayı tağuttan önce , dini nikah kıymak için imama başvurmuşsa; o imam Tağuti düzenin en hararetli savunucusu, havarisi kesilerek sizi önce belediyeye (*rejime*) başvurmaya davet eder, ve hatta başını belaya soktuğunuz için sizi tehdit eder!

Düğün yapacağım deyin ya da itikafa gireceğim camide deyin bakalım size izin verirler mi ? Cüzdanı ile vicdanı arasına sıkışan imamlar artık gerçek İslam yerine bidatlere, mevlütlere, hatimlere koşturan bir tüccar durumuna düşmüşlerdir. İmamlar cenazeye gitmek için birbirleriyle yarış halindedirler.

Fakat bu imamlar, herkesin de bildiği gibi önlerine konulan cenazenin hayatta iken mu'min yada kafir olduğunu araştırmadan herkesin namazını kılar ve kıldırırlar.

Geçen günlerde İzmir'de ölen Türk Mason locasının büyük üstadı azamının cenazesi bile camide kılınmıştı. **Çünkü bunlar artık İslam'ın istediği İmam'lar değil ; küfrün istediği "Kıldırma"lar olmuşlardır.**

Önlerine getirilen ister homoseksüel , Yahudi , ateist , komünist, İslam'a düşmanlığı herkes tarafından bilinen bir kafir bile olsa , Allah'ın haramını helal kabul eden bir müşrik bile olsa , müslümanları aldatan bir münafık dahi olsa , Tevhidi kavrayamamış bu imamlar pek çok dünyevi menfaatlerden dolayı herkesi mu'min statüsüne koyarak cenaze namazlarını kılma bedbahtlığına girişirler. Oysa ki Allah c.c. habibini bile uyarmıştı bu konuda :

"Onlardan ölen birinin namazını hiç bir zaman kılma. Çünkü onlar , Allah'a ve elçisine (karşı)inkara saptılar ve fasık olarak öldüler." (Tevbe 84)

İmamların başındaki sarığa bile karışan , kendi gönderdiği makinede sarılmış sarıklara mecbur kılan, tek tip imam zihniyeti yetiştirdiği gibi kıyafetini de kendi belirleyecek kadar azmanlaşan bu düzenlerdir. Camiler resmi daireler gibi açılıp kapanan , sadece namazların kılındığı devletin "büro"su haline gelmiştir.

Zaten eğer bu imamlar da eğer sistemden razıysa , milliyetçi duygularla doluysa , birazda rızık endişesi ve evhamcı ise gerisini sormayın artık. Rejimin ücretli yalakası ,bel'amı, avukatı , ispiyoncusu kesilirler .Böyle imamlara tarihte **Turan Dursun** gibilerinin Müftü olması çok da değildir. Tayin ettikleri imamlar da insanlara Allah'ın istediği İslam'ı değil bu devletlerin istediği İslam'ı anlatırlar.

Bu devletlerin camilerindeki hutbeleri ya o ülkenin tağutları hazırlatırlar veya bu hutbeler o ülkenin tağutlarının izin verdiği kadarı ile sınırlıdır ve bu hutbelerin hiç birisi tağutları yeren hutbeler değil , aksine onları öven ve onların hakikatini gizleyen hutbelerdir .

Halbuki İslam devletindeki mescidlerde, öncelikle akidenin temelini oluşturan konu olan ; tağutu reddetme, onu yok etme , onun yerine Allah'ın nizamını hakim kılmak için var güçle çalışmanın gerekliliği konuları anlatılır.

Bugün küfür devletlerinde camilerde imamlık yapan kimselerin Allah katında büyük sorumlulukları vardır. Çünkü insanlar (*avam*) gözünde imamlar , İslam'ı temsil etmektedirler. Onların İslam'dan dediği şeyi insanlar İslam'dan kabul ederler. Onları kendileri için alimler kabul ederler ve onların kendilerine bütün İslam'i gerçekleri anlattıklarını zannederler. O zaman imamların insanlara öncelikli olarak ameli husuları değil, onların en çok ihtiyaç duydukları konu olan akidevi (*itikadi*) konuları anlayabilecekleri şekilde açık olarak anlatmaları , bu konuda hiçbir şeyi gizlememeleri gerekir.

Bu imamların açık bir şekilde insanlara kendilerinin küfür devleti içinde yaşadıklarını , kendilerini idare eden kimselerin kafirler ve tağutlar olduğunu, müslüman olmak isteyen kimsenin bunları reddetmesi ve bunları yok edip yerine Allah'ın ahkâmını hakim kılmak için çalışmasının şart olduğunu , bunu yapmadıkları müddetçe müslüman olunamayacağını açık bir dille anlatmaları gerekir.

Şayet imamlar tağutu desteklemek veya maddi *menfaat* (*rızık endişesi*) elde etmek ya da kafir devletten korktukları için insanlara İslam'ı bu şekilde açık olarak anlatmazlarsa müslüman olmak isteyen kişileri saptırdıkları , tağutları korudukları ve hakkı gözledikleri için Allah'ın ve lanet edebilecek her şeyin lanetini hak etmiş olurlar. Allah (c.c.) bu gibi kimseler hakkında şöyle buyuruyor:

"Gerçekten indirdiğimiz belgeleri ve doğru yolu kitapta insanlara açıkladıktan sonra gizleyen kimseler var ya , onlara hem Allah lanet eder, hem de lanet ediciler lanet eder " (Bakara 159)

Bunun için kafir devletler içindeki mescidlerde imamlık yapan kimseler Allah'ın vaadettiği bu korkunç sondan kaçınmak istiyorlarsa insanlara akideyi, tevhidi, şirki ve küfrü açık olarak anlatmalıdırlar. Şayet mescidlerde, camilerde bunu açık olarak yapamıyorlarsa o zaman istifa edip mescidler dışında İslam'ı anlatmaları gerekir . Böyle yapmadıkları müddetçe onların ihlaslarından ve İslam'larından söz edilemez.

İslâm hâkimiyetinde her yer, üzerinde namaz kılınabilecek temizlikte olacağı, yani mescide benzeyeceği gibi, küfrün egemenliğindeki günümüzde de her yer tapınaklara benziyor. Müzikholler, stadlar, borsalar, bankalar, nice kurumlar, kanallar, sokaklar, çarşılar... mâbed değil de nedir? Oradaki insanlar, ibâdet halinde değiller mi dersiniz?

Günümüz insanı, çok kibleli, çok mâbedli, çok imamı (önderli) ve çok dinli. Câmi, hayatımızın merkezi ve her şeyimiz câmiye uygun olmadıkça bu problemler azalmayacak, aksine gittikçe artacaktır. Halbuki; “Minâreler süngü, kubbeler miğfer; / Câmiler kışla, mü'minler asker!” olmalı.

Günümüzde, mescidlerle ilgili bir başka yanlışlık da, çoğu müslüman halk tarafından yapılıyor:Filan vilâyet veya uzak semtten Sultan Ahmet Câmiini veya câminin içindeki Konya'ya Mevlâna müzesini ya da başka bir câmiyi ziyaret etmeye gidiyorlar. Câmi ziyaret edince sevaba girdiklerini zannediyorlar. Halbuki câmi ziyareti kasdıyla yapılan bu davranışlar, yanlıştır, yasaktır, vebaldir. Çünkü yeryüzünde namaz kılmak ve ziyaret etmek maksadıyla yolculuğa çıkılabilecek ancak üç mescid vardır.

“Üç mescidden başka bir yere (ibâdet ve ziyâret etmek için) özel olarak yolculuk yapılmaz; Mescid-i Haram, Mescid-i Aksâ ve Benim mescidim.”

(Buhârî, Fedâilu's-Salât -Salâtu Mescid-i Mekke- 1, 6, Savm 67; Muslim, Hacc 74; Ebû Dâvud, Menâsik hadis no: 2033; Tirmizî, Salât 243, hadis no: 326)

Bugün müslümanlar, maalesef Mescid-i Aksâ'yı ziyaret edememektedirler. Hiç olmazsa hacca gidenlerin yol üzerinde uğrayıp ziyaret edebilecekleri ilk kiblelerine gitme yollarını bulmak bedel istiyor; insanımız da kolay sevap istediği için bedele yanaşmıyor.

Câmilerde; farzmış, namazdan bir parça imiş gibi, Haşr sûresinin son âyetlerinin sabah ve akşam namazlarında imam veya müezzin tarafından mutlaka okunması, tesbihlerin komutlarla ve hiç ihmal edilmeksizin ve mescidin dışındaki hayata yayılmaksızın câminin ve namazın olmazsa olmazı gibi okunması da bid'attir. Bakara sûresinin son iki âyetinin de yatsı namazından sonra, başka âyetler okunmaz veya hiç terkedilmemeli gibi kıraati için de aynı şey söylenebilir.

Aslında, okunan aşır veya sûrelerin meal ve tefsirleri verilmeli, hatta güncel konularla, câmi dışı hayatla ilgili hükümleri, tavsiyeleri içeren âyetler seçilmelidir ki, okunanlar yerini bulsun, gerçek sünnete ve istenilen sevaba ulaştırsın.

Ezanın, muezzinliğin haydi neyse, hele Kur'an'ın namaz veya namaz dışı okunmasında teğannî, şarkı okur gibi gereksiz, yersiz ve hatta yanlış uzatmalar ve ses dalgalandırmaları, sesin alçaltılması gereken yerlerde yüksek sesle okunması ve tersi uygulamalar, cehâlet kaynaklı bid'atlerdendir.

Kur'an kıraatinin ağlayarak, hiç olmazsa ağlar gibi yapılarak hüzünlü bir şekilde okunması gerekirken, ses sanatkârı gibi ve değişik makamlarda okumanın da doğru olmadığını belirtelim.

Yine, muezzinlik gereği zannedilen tesbih duâları için komutlarda ve mevlid vb. okuyuşlarda Kur'an makamıyla, Allah'ın âyetleri dışındaki şeylerin okunması büyük yanlışlardan ve bid'atlerden biridir.

Kamet getirilirken bazı müezzinlerin ellerini namazda imiş gibi bağladığı görülüyor; bu da bid'attir. Mevlid okunurken de, Peygamber'in doğum zamanı anlatılırken, namaza durur gibi cemaatin ayağa kalkması ve ellerini namazda bağlar gibi bağlamaları da yanlış üstüne yanlıştır.

Namazdan sonra veya câmiden çıkmak üzere cemaatin birbirleriyle sanki namazın bir tamamlayıcısı gibi her zaman tokalaşmaları, bunu âdet haline getirmeleri de bid'attir. Ama arada bir yapılıyor, olmasa da olur deniliyor ve özellikle birbirlerini az görenlerin arasında uygulanıyorsa, bunda sakınca yoktur.

Ramazan'larda câmilerde kılınan teravih namazları, İstanbul boğazında sürat teknelerinin tehlikeli yarışlarına benziyor.

Kıraat, rukû, secde hep yarım yapıldığı gibi, ta'dîl-i erkâna riâyet edilmiyor. Böyle, dostlar alışverişte görsün hesabı 20 rekât kılınacağına, sünnette olduğu gibi 8 veya 12 rekât kılınsa, ama hakkını vere vere kılınsa bid'at ve hatalardan uzaklaşmış olur. Ama, Hz. Ömer devrinde sahâbe 20 rekât da kıldığından, usûlüne uygun şekilde isteyen elbette 20, hatta daha fazla kılabilir. Ama, tavuğun yem topladığı gibi kılınacaksa, 100 rekât da kılınsa, gerçek sünnet sevabı elde edilemez. Teravihlerin devamlı cemaatle ve câmide kılınması da Peygamberimiz'in sürekli yapmadığı bir davranıştır.

Osmanlı döneminde şehir, kasaba ve köylerde "sibyan mektebi" olmayan yerlerde câmilerin, çocukların eğitimi için "okul" olarak kullanılması çok yaygındı. Bu gelenek, Cumhûriyet devriyle birlikte dayatmalarla ve büyük zulümlerle kaldırılmaya çalışılmış, çocuklara Kur'ân-ı Kerim, Arabca ve "elif be" öğretmek, devlete ve devrimlere karşı en büyük başkaldırı gibi değerlendirilmiştir. Buna rağmen, fedâkâr hocalar câmilerde çocuk okutmaktan ve cefakâr vatandaşlar da çocuklarını câmi kurslarına göndermekten vazgeçmemişlerdir.

Dayatmalarla Kur'an'ı aslî harfleriyle okuma eğitiminin önünü alamayan

rejim, yasakları giderek yavaşlatmak zorunda kalmıştır.

Bu uygulama, çok partili dönemlerde, özellikle 1950'lerden itibaren yaz aylarında İlkokul öğrencilerine câmilerde Kur'an öğretilmesi ve bazı sûrelerin ezberletilmesi şeklinde 2000 yılına kadar devam etmekteydi. Bu tarihte çıkarılan kanunla 15 yaşından küçük çocukların Kur'an Kurslarına gitmeleri yasaklanmış, câmilerde Kur'an öğrenme konusunda da 15 yaş altındaki çocuklara engeller çıkarılmaya çalışılmıştır.

Küfür devleti içinde yaşayan fertlerin de bilmeleri gerekir ki ; yaşadıkları devlet içindeki mescidler artık gerçek fonksiyonlarını kaybetmiştir. Artık bu mescidler , camiiler İslam'ın öğrenildiği İslam yuvaları değil, İslam'dan saptıran zehir yuvaları haline gelmiştir. Müslümanlara düşen bu mescidleri tekrar İslam'ın anlatıldığı ilim yuvaları haline getirmek için çalışmaktır.

[Kitabın Başına Dön](#)

25- CAMİ İMAMLARININ ARKASINDA NAMAZ KILMAK (Kılabilmek)

"Onlar (o mûminlerdir) ki, eğer kendilerini yeryüzünde iktidar mevkiine getirirsek namazı kılarlar, zekatı verirler, iyiliği emrederler ve fenalığı yasak ederler. Bütün işlerin sonucu Allah'a âittir. (Hacc 41)

"Hep Allah'a dönüb itaat ediniz , Ondan korkunuz ve namazı kılınız da müşriklerden olmayınız." (Rum 31)

"Onlar cennettedirler, sorub dururlar. Suçluların durumunu."Nedir sizi Sekar'a sokan?" diye. Suçlular der ki: "Biz namaz kılanlardan değildik." "Yoksula da yedirmezdik." "Boş şeylere dalanlarla dalar giderdik." "Ceza gününü yalanlardık." "Nihayet bize ölüm gelip çattı." Artık onlara şefaathilerin şefaati fayda vermez."(Muddesir 40-48)

"Eğer tevbe ederler, namazı kılarlar, zekatı verirlerse dinde kardeşleriniz olurlar. Biz âyetleri, bilen bir kavme açıklarız." (Tevbe 11)

"Sizin asıl dostunuz Allah'tır, O'nun Rasuludür ve namazlarını kılan zekatlarını veren ve rukû eden mu'minlerdir. (Maide 55)

Cabir (r.anh), Rasulullah (s.a.v.) den şöyle işittiğini söyledi:

"Şubhesiz ki kişi ile şirk ve küfr arasındaki şey namazın terkidir. "

buyurdu.

(Muslim 82, Ebu Davud 4678, Tirmizi 2619, Nesei 465 , İbn Mace 1078)

Burayde (r.anh) şöyle dedi:

Rasulullah (s.a.v) : **"Bizlerle onlar arasındaki ahd (onlarla savaşmamıza engel olan anlaşma) namazdır. Kim namazı terk ederse kâfir olur"** buyurdu.

(Tirmizi 2623 , Nesei 231 , ibn Mace 1079 , Musned 5 /346)

"Allah'ın en çok sevdiği yerler mescidlerdir. Allah'ın en fazla nefret ettiği yerler de çarşı ve pazarlardır."

(Muslim, Mesâcid 288, hadis no: 671)

Cenâb-ı Hak, ilk mescidi "evim" (Bakara, 125; 22; Hacc, 26) ve "bu beytin Rabbi" (Kurayş, 3) ifadeleriyle yüceltmıştır. Bundan dolayı Kâ'be'ye "Beytullah" denilmiştir. Mâbed veya mâbedlerin bulunduğu yerler için "beytullah" ve benzeri ifadeler Ahd-i Atîk'te de rastlanır. Peygamber, bu ifadeyi diğer mescidler için de kullanmıştır.

(Ebû Dâvud, Vitir 14; İbn Mâce, Mukaddime 17).

Ancak, Rasûl-u Ekram Mescid-i Harâm, Mescid-i Nebevî ve Mescid-i Aksâ'ya özel bir değer atfetmiş, buralarda yapılan ibâdetin diğer mescidlerde yapılandan çok daha fazîletli olduğunu söylemiştir. (Muslim, Hac 250).

Bunların dışında Peygamber'in içinde ibâdet etmeyi en çok sevdiği mescid, İslâm'da ilk mescid olan Mescid-i Kubâ'dır. Kendisi her Cumuartesi burayı ziyaret ederdi. Rasûl-u Ekram, şeytandan Allah'a sığınarak ve rahmet kapılarının açılmasını dileyerek mescidlere sağ ayağı ile girer ve Allah'ın lütfunu temennî ederek çıkardı. (İbn Mâce, Mesâcid 13).

Mescide girdiğinde iki rekât "tahiyyetu'l-mescid" namazı kılar .

(Buhârî, Salât 60).

"Namaz için ezan okunduğu zaman, şeytan oradan sesli sesli yellenerak uzaklaşır, ezanı duyamayacağı yere kadar kaçır. Ezan bitince geri gelir. İkamete başlanınca yine uzaklaşır, ikamet bitince geri dönüb kişi ile kalbinin arasına girer ve "şunu hatırla" , "bunu düşün" diye insanın aklında daha önce hiç olmayan şeylerle vesvese verir. Öyle ki (buna kapılan) kişi kaç rekât kıldığını bilemeyecek hale gelir."

(Buhârî, Ezan 4, Amel fi's-Salât 18, Sehv 6; Muslim, Salât 19, Mesâcid 89; Ebû

Dâvud, Salât 31; Nesâî, Ezan 30; Muvattâ, Nidâ 6; Kutub-i SitteTercümesi, 8/320)

_ Bazı kimseler için (*miras Müslümanları*) tuhaf ve gereksiz bir meseledir bu. Diyanet teşkilatı ,yaşadığımız ülkedeki insanlara İslam'ı hakiki manada anlatmayı amaçlayan bir teşkilat olsaydı, elbette böyle bir konu olmazdı bizim için.

Şurası muhakkak ki , diyanet teşkilatının kuruluş amacı ,İslam dininin apaçık bir şekilde anlatmak değil, bu ilahi dini resmi ideolojinin küfür nizamlarına göre ifade etmek , barıştırmak için vardır.

Nitekim diyanet çizgisinde faaliyet gösteren pek çok cami, resmi ideolojinin kontrolünde olub ,İslam'ın değil, boynundan bağlı olduğu firavuni tağutların ağızlarının içerisine bakmaktadır. Böylece küfür sistemi içerisinde dünyevi ihtiraslarından dolayı "imamet" gibi kutsal bir vazifeyi "bel'am"lık gibi kepezeliğe çevirmişlerdir.

İslam dini, Allah'ın hükümlerini reddeden beşeri ideolojiler ile pek çok konuda açık bir çatışma içerisindedir.

Allah'ın haram dediğine helal , helal dediğine haram diyebilen resmi ideoloji ve yetkilileri, siyasi manevra gereği İslam ile barışık olduklarını ileri sürseler de, İslam böylesi mustekbirlerle ve kurumlarla barışık değildir.

Toplumun dini inançlarını kontrolleri altında tutabilmek ve izin verdiği ve istediği şekilde dinin uygulanmasına ve öğretilmesine çalışılmak için kurulmuştur. İslam adına resmi ideolojinin maslahatını gözetken, İslam'ın değil, resmi ideoloji ile çelişmekten sakınan bu misyon, bu anlayışı ve uygulamasıyla hiç kuşkusuz ki bu çizgisiyle İslam'a ihanet eden bir misyondur.

Diyanet ya da işlevi itibariyle hıyanet teşkilatı , laikliği temel ilke olarak benimsedikten sonra, iftarı üzümle mi, yoksa hurma ile mi açılmasının daha eftal olduğunu tartışabilecek kadar lüzumsuz konuları tatışabilirken (!) , ancak İslam'ın toplum ve yönetimle ilgili pek çok hükmünü kesinlikle gündeme getirmeyen bu teşkilat , bazı toplumsal hükümleri resmi ideolojinin çıkarlarına uygun bir yorumla gündeme getirmektedir.

Mesela yıllardır Türkiye’de bir başörtüsü sorunu vardır. Bu sebepten dolayı pek çok başörtülü hanımefendi okullarından ve görevlerinden atılmış ya da ayrılmak zorunda kalmıştır.

Bu sorun dönemin **Hıyanet işleri başkanı Mehmet Nuri Yılmaz’a sorulduğunda ise , başörtüsü sorunu bizi ilgilendiren bir mesele değil, resmi ideolojinin meselesidir, bizi siyasete çekmeyiniz gibi ne dediğini bilmez , tutarsız, alakasız, saçma sapan harf yığını ağzından klozete dökülmüştür!**

Yine aynı başkan, ramadanda sahurda içki içip oruç tutmaya cevaz vererek; hadis-i şerif’lerde iğreti saç (peruk) takmanın haram olmasına rağmen tesettürlü hanımlara : "başınızı açın , peruk takın okuyun, "Y.Ö.K." ile sorun çıkartmayın" diyecek kadar soysuzlaşmıştır.

Şimdi geliniz de bu bel’am'ların arkasında ya da ondan icazet alan imamların arkasında "uydum bu kıldırğaça" diyerek namaz kılın, sonra da "bana ne ondan, ben namaz kıldım çıktım, imam kötüyse , yanlışsa beni ilgilendirmez, benim namazım sahihtir" diye savunmaya çalışmanın hatasını inceleyelim.

Bu aynen abdestsiz bir imamın arkasında namaz kılan abdestli kimsenin haline benzer. Benim abdestim vardı. Benim namazım geçerlidir. Bu iddialarında ne kadar isabetli iseler o kadar dine yakındırlar.

Bu ifadelerimiz karşısında bazı kimseler “**efendim, bu kimseler kelime-i şهادeti söylüyorlar ! Bunu inanarak mı yoksa inanmadan mı söylediklerini araştırmak bizim görevimiz değildir. Çünkü kalblerde olanı ancak Allah bilir. Biz kalblerde olanı araştırmakla görevli değiliz”** derler.

Doğrudur, kalblerde olanı araştırmak sizin göreviniz değildir. Sizin göreviniz meselenin kalbi yönünü değil, ilmi yönünü dikkate almanızdır. Sizin göreviniz inanarak mı, yoksa inanmadan mı söylediklerini dikkate almak değil , bu kutsal ifadenin gerçek manasını bilerek mi yoksa bilmeden mi söylediklerini dikkate almaktır.

Camilerde imamlık yapma meselesi hiç kuşkusuz sadece diyanet ile bağlantılı inceleyeceğimiz bir mesele değildir. Çünkü yaşadığımız ülkenin pek çok bölgesindeki cami ve mescidlerde, diyanet teşkilatına bağlı olmadan bu görevi yapan kimseler vardır. Bu kimselere göre düşündüğümüz zaman , bu imamların arasında tevhidi düşünen ve insanları apaçık bir İslam'a davet eden müslümanlar bulunmaktadır. Bu imamlar özel günlerde (Cumua ve bayram gibi) hutbeleri İslam'a göre hazırlayıb müminlere hakkı anlatırlar. Elbette ki bu imamların arkasında namaz kılabiliriz.

Diyanet teşkilatına bağlı olarak imamlık yapan kimseler ise iki ayrı statüde ele almamız gerekmektedir. Çünkü bunlardan bazıları, hem diyanet teşkilatına bağlı olan ve hem de diyanetin resmi misyonunu benimseyen kimselerdir.

İslam dinini resmi laik ideolojiye göre algılayan ve yorumlayan ve bu şekilde cemaate vaaz veren, Cumua'larda laik devletin bayramlarını kutlatıp , Allah'ın ahkâmını yürürlükten kaldırıp kafir batının kanunlarını uygulatarak helali haram, haramı helal yapan tağutlara ve onun yılmaz bekçilerine dualar ederek hutbe okuyan, inancında , din erozyonuna uğramış gönüllü bel'amların arkasında namaz kılmamız tabiki söz konusu olamaz. Çünkü, Rabbe kullukla ilgili en önemli amelimiz olan namaz, İslami şuurdan yoksun, tevhid fukarası, rızık budalası , makam soytarısı , şarlatan kimselere emanet edebileceğimiz bir amel değildir.

Mu'minleri ilgilendiren çok önemli olaylar ertesinde hiç alakası olmayan konuları hutbede okuyarak insanların beyinlerini büzme görevini ifa ederler.

Hutbelerin konusu ise şöyledir:

“Ormanı sev yeşili koru, vergi mukaddestir, milliyetçilik ve önemi, kurtuluş savaşımız ve M. Kemal Atatürk, fitre-zekât ve kurban derilerini Diyanet vakfına veriniz, devlete karşı vatandaşlık görevlerimiz, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı vs...” dikkat edecek olursanız bu hutbelerin birçoğunun başlığı mûminleri küfre düşürecek kavramlardır

Son Hilâfet Devleti’nin yıkılışını, Halife’sinin sürgüne gönderilmesini, Allah’ın hükümlerinin yürürlükten kaldırılıp, beşerî kanunların yürürlüğe girdiği tarihi ulusal egemenlik bayramı adı altında (cumhuriyet bayr.), sanki bir dinî vecibeymiş gibi tüm camilerde onun adına hutbe okunur. İşte bu zihniyette sahib imamların (kişilerin) arkasında namaz kılınmaz. Tıpkı abdestsiz imamın arkasında ,abdestli cemaatin namazının geçerli olamayacağı gibi!

Özellikle farz olan beş vakit namaza önem vermeyerek ,sadece Cuma , Bayram ve teravih namazlarında bir araya gelmeye çalışan yığınlar için burada cemaat konusunda iki satır yer işgali bile israftır!

Herhangi bir İslâm toprağı, kafirlerin veya murtedlerin istilâsı altına düşerse, cihad her mu'min üzerine farz-ı ayn olur. Mustevli kafirlerin tayinleri (*Velev ki tayin ettikleri kimse müslüman bile olsa*) meşrû sayılmaz. Hele hele mescid imamı ve kadı tayinleri hileli birer tuzaktır. Dolayısıyla istilaya muhatab olan (*Allahû Teâla (cc) muhafaza buyursun*) mu'minler; kendi içlerinden imam ve kadı seçmek zorundadırlar.

Şimdi bir misal verelim: 1979 yılında Sovyet-Rusya Afganistan İslâm topraklarını istila etti. İstilayı gizleyebilmek için de, kendi adamlarından birisini işbaşına getirdi. Şimdi bu komünistin tayin ettiği Mescid imamları'nın arkasında kılınan namaz, cemaatle kılınan namaz hükmünde değildir. Bu gibi hallerde mûminler; kendi aralarından imam seçerek cemaat haline gelebilirler. Esasen bu onların üzerine vacibtir. Bu durum hıristiyan olan Rus yapınca oluyorsa , dinden bihaberim diyen laik yapınca da aynı hüküm geçerlidir. Çünkü küfür tek millettir.

Diyanet teşkilatına bağlı olarak görev yapmalarına rağmen karşılaştıkları tevhidi gerçekleri kabul ederek diyaneti ve diyanet misyonunu meşru görmeyen , İslam’ı Kur’an-ı Kerim’e göre algılayan ve yorumlayan ve geçim kaygısından, sürülme endişesinden uzak olan , insanlara Allah’ın dinini tevhid esaslı tebliğ edebilme amacıyla görevi sürdüren, Allah (c.c)’un esma-ul hüсна’sındaki isimlerini ve manalarını; kişilere ,

kurumlara , tağutlara vermeyen , sadece Allah'a halis kılan , er Razzak , el Hakim gibi isimleri ve manalarını ; laik ve tağuti devlete ve parlamentoya vermeyen imamların arkasında namaz kılınabilir.

Bu gerçekleri insanlara anlattığımızda hemen şu tepkiyi verebilirler:
"Biz cemaate katılmanın çok önemli olduğunu biliyoruz, bizi cemaatten uzaklaştırmak mı istiyorsun? Ben günahı hocaya yüklüyorum, vebali hocaya ait , bana ne "

gibi seviyesiz mesnedsiz hezeyanlar ile durumlarını kurtarmaya çalışırlar. Fakat bu savunmaların ilmi bir geçerliliği yoktur. Çünkü cemaat ayrı cemâ'dat (cansız varlıklar) ayrı şeylerdir.

Birbirine zıt partici görüşü olan yığınların ,şariatçıyım diyemeyen imam ve cemaatin , İslam'ın istediği cemaat olmadığı , aksine küfür devletlerinin istediği ve teşvik ettiği cemaatler olduğu aşikardır.

Radikalliğe karşı Türk imam projesi!

İşçi Partisi'nde Funda Pepperell, hükümete, radikal İslam'ın önlenmesi için Türkiye'den imam getirilmesi için program hazırladı! *Star gazetesi* tumgazeteler

Birde şu görüş vardır : "Fâsığın arkasında namaz kılınır "

Kişi kendisine uyduğu imamın fıskını bilmiyorsa onun arkasında kıldığı namazda sakınca yoktur .

Ebu Hurayra anlatıyor:

"Rasulullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "(İmamlar) sizin için kılarlar. Doğru kılarlarsa(sevabı) sizedir. Hatalı kılarlarsa (sizin namazınızın sevabı) sizedir, hata onların aleyhlerinedir."

(Buhari, 694)

Nitekim bu hadiste imamın namazında hatalı davranması söz konusu edilmiştir. Namaz dışındaki fâsıklığı için değil. Birbirine karıştıranlar veya bu ayrımı fark edemeyenler sorumludurlar.

Kişi imamın fıskını biliyorsa arkasında namaz kılmak mekruhtur. Zira Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, kibleye tüküren bir imamı imamlıktan azletmiş, onun arkasında namaz kılınmasını yasaklamıştır.

(Ebu Davud (481); İbni Hibban(4/515); Taberani Evsat(6/215); Ahmed(4/56) Mecmauz Zevaid(2/20) sahihtir.)

Cumua ve bayram namazları gibi halifenin ardında kılınan namazlarda, halife bidatci ve zalim olsa da ardında namaz kılınır. İbni Ömer (r.anhuma) , Haccac'ın arkasında namaz kılmıştır.

(el İrva(525); İbni Ebi Şeybe(2/84)

Hasen el Basri; **"Namazi kıl, onun bidati kendisinedir"** demiştir.

(Buhari (ezan 56); Fethul Bari(2/158)

Kafir olduğu bilinen kimsenin arkasında ise namaz caiz olmaz.

Şeyh'ul İslam İbni Teymiye der ki;

"Başkasının ardında kılma imkani varken, bid'atçıların ve heva ehlinin ardında namaz sahih olmaz. Bu konuda müslümanların halifesi ile başka imamların hükmü farklıdır.

Müslümanların halifesinin ardında namazı (halife bidatçı de olsa) ancak bid'at ehli terk eder. Eğer bidatinden dolayı tekfir ediliyorsa ardında namaz kılınmaz."

(Tecridul İhtiyarat (s.17)

Yine Şeyhu'l islam **İbn Teymiyye** şunları bildirmektedir:

"Dört imam ve Müslümanların diğer imamlarının ittifakı ile, durumu kapalı olan her Müslümanın arkasında namaz kılınır. Kim, "Ben sadece batınî akidesini tanıdığım kimsenin arkasında Cumua yahud cemaat namazı kılarım" derse; sahabeye, onlara iyilikle uyanlara, Müslümanların dört imamına ve diğerlerine muhalefet eden bir bid'atçıdır. Allah en iyisini bilir." *(Mecmuu'l-Fetâvâ, 4/ 542)*

Aynı konuda farklı yerde şöyle der:

"Dört imam ve Müslümanların diğer imamlarının ittifakıyla, bid'atı ve fıskı bilinmeyen kimsenin arkasında beş vakit namaz, Cumua ve başka namazları kılmak câizdir. İmama uyan kimsenin, ne kendisine imamlık eden kimsenin itikadını bilmesi ve ne de onu sınayarak; "Senin itikadın nedir?" diye sorması imamlığın şartlarından değildir. Bilakis durumu kapalı olanın arkasında namaz kılınır." *(Mecmuu'l-Fetâvâ, 23/351)*

Hatta durumu kapalı bir kimse, gerçekte bazı komünistler, laikler ve Allah ve Rasulü ile savaşımlar gibi kafir birisi de olsa; onda (namaz gibi) bir İslam alameti görülür ve bir kimse bu kişinin zahirî küfür ile kafir olduğunu ve gerçek durumunu bilmeyerek, zahiren İslam alameti gördüğü için Müslüman hükmü verip arkasında namaz kılsa namazı sahihtir.

Şeyh Abdulkadir b. Abdulaziz kitabında şöyle demektedir :

İbn-i Kudame Rahimehullah şöyle demiştir:

“Bir kimse, Müslümanlığında yahut çift cinsiyetli (*hunsu*) olup olmadığı hususunda şubhe bulunan bir kimsenin arkasında namaz kılsa, bu kişinin küfrü veya çift cinsiyetli olduğu açığa çıkmadığı müddetçe namazı sahihtir. Çünkü namaz kılan kimsenin (özellikle *de bu kimse imam olursa*) bu davranışından anlaşılan onun Müslüman olduğudur. Çift cinsiyetli olduğundan şubhelenilen kimse ise (özellikle *erkeklerle imamlık yapıyorsa*) onun bu davranışından anlaşılan, böyle bir durumunun olmadığıdır. Ancak namazdan sonra kişinin kafir yahud çift cinsiyetli olduğu ortaya çıkarsa, onun arkasında namaz kılanın, açıkladığımız gibi namazını iade etmesi gerekir. Şayet imam İslam’a bir girib bir çıkıyorsa, onun hangi dinden olduğu öğrenilinceye dek arkasında namaz kılınmaz.” (*El-Muğnî Mea’s-Şerhi’l-Kebîr*, 2/34)

Şu halde, kafir olabileceğine dair hakkında şubhe bulunan bir kimsenin arkasında kılanın namazı sahih oluyorsa, kâfir olduğu bilinmeyen bir kimsenin arkasında kılanın namazının sahih olması daha uygundur.

(*Şeyh Abdulkadir b. Abdulaziz; İman ve Kufur kitabı, Zahirî Halinden Müslüman Olduğu Anlaşılan Kimse babı*)

Asrımızın alimlerinden **Şeyh ebu Asım el Makdisi**, tağuti düzenlerin namaz memurları hakkında şöyle buyurmaktadır:

Tağutların görevlendirmiş olduğu imamları şöyle değerlendiririz:

Birinci Kısım: Tağutları dost edinenler.

Bunlar, tağutların askerleri gibidirler. Onların demokrasilerini meşru görerek, şirklerine yardım eder ve savunurlar. Bu türden olan imamların arkasında namaz kılmayı caiz görmüyoruz. Onların arkasında namaz kılmaktan nehyediyoruz ve onların arkasında kılınan namazın iade edilmesi gerektiğini söylüyoruz.

Çünkü bu imamlar bizden değil, tağutlardandır. Allahu Teala şöyle buyurur:

“Allah kafirlere, iman edenler aleyhinde asla fırsat vermeyecektir.”

(Nisa/ 141)

İkinci Kısım: Dünyalık elde etmek ve maaş için tağutların kurumlarına

ve batıl velayetlerine bağı kalarak onlara yalakalık yapanlar.

Bu kimsenin arkasında kılınan namazı batıl olarak görmeyiz. Onların arkasında namaz kılmanın hükmü, fasığın ya da küfre düşürmeyen bid'at ehlinin arkasında namaz kılmanın hükmü gibidir. **Bu nedenle biz onların arkasında namaz kılmayı uygun görmemekle beraber, batıl saymayız. Şirk ehlinden uzak olan ve sünnete bağlılığını izhar eden sünnet ve Tevhid ehlinin arkasında namaz kılmak bize daha sevimlidir.** Kafir ya da Müslüman olsun, yöneticiler ve sultanlar için duada bulunmak bize göre cuma namazının bid'atlarından ve onların itaati altına girmenin işaretlerindendir. Biz bunu hoş görmez ve reddederiz. Bu bid'ati terk edip Ehl-i Sünnet'e uyan bir kimse bize göre daha iyidir. Bununla birlikte, bu duadan dolayı namazı batıl saymayız. **Dua, açık bir şekilde tağutlara ya da onların şirk olan dinine yardımı içermedikçe namazın iade edilmesini şart görmüyoruz. Açık bir şekilde tağutlara ya da onların şirk olan dinine yardım içerikli dua eden kimseler, tağutların yardımcıları ve orduları hükmündedir. Bu durumda, dili ile tağutlara destek olmuş olur.**

Kanun koyucu tağutlara bey'at eden, onlara elini ve kalbini veren veya onlara yardım edip, onları dost edinen ve bu tağutların her işine olumlu fetva veren kişinin, kafir ve murted olduğuna inanırız.

Küfür hükümetlerinden görev alan alimler ve şeyhler, tağutlardan aldıkları bu görevlerine göre değerlendirilirler.

Eğer bu görevin içeriğinde küfür bulunmakta ise veya küfre yardım varsa veya küfür kanunlarının çıkarılmasına katkıda bulunuluyorsa ya da muvahhidlere karşı müşriklere yardım gibi bir durum söz konusu ise, bu görevin sahibi kafir olur. Bu kişinin sakalının uzun olması ya da sarığının büyüklüğü, hakkındaki bu hükmü değiştirmez. Kişinin almış olduğu bu görevin içeriğinde küfür bulunmuyor ancak batılın sayısını artırıyor ve hakkı bulandırıyorsa, bu kişi, sapan ve saptıran cehalet önderlerinden olarak kabul edilir.

(Şeyh Makdisi ; Akidemiz kitabı, Namaz babı, S: 50 - 51)

İmamın sakat olan akidesi ve fasıklığı deşifre olmuş (biliniyor) ise :

Evet , fâsığın arkasında namaz kılınır ama bu ilmihaldeki fâsıktır. Yani ameli fâsıklık hakkında söylenmiş bir sözdür. Ya itikatteki fasıklık ?

İtikatteki fâsıklığın ve Fâsıkların hakkında Rabbimin buyurduklarından bir kaç :

_ O munafıklara şunu da de ki; gerek isteyerek, gerek istemeyerek infak edip durun. O infak ettikleriniz sizden hiçbir zaman kabul edilmeyecektir. Çünkü siz fâsık bir kavimsiniz. (Tevbe 53)

_ Ve onlardan biri ölürse asla namazını kılma ve kabirinin başına gidip durma. Çünkü onlar Allah'ı ve Rasulunu tanımadılar. Ve fâsık olarak can verdiler. (Tevbe 84)

_ Ama fâsıklık etmiş olanların barınakları ateştir. Oradan her çıkmak istediklerinde oraya geri çevrilirler ve kendilerine: "Haydi tadın o ateşin yalanlayıp durduğunuz azâbını!" denir. (Secde 20)

*İtikatte (*fıkıh*) fasık olan cehennemlik kâfir, müşrik ve munâfıklardır . (KILINMAZ)

*Amelde (*ilmihal*) fâsık açıktan günah işleyen günahkar müslümandır. (KILINAN NAMAZ GEÇERLİDİR - FASIK OLMAYAN KİŞİ VARSA O İMAM YAPILMALI , TEBLİĞ VE TAVIR OLARAK FASIĞA İMAMLIK VERİLMEMELİ)

Yine amelde fâsık imamlar için şunlar söylenmiştir :

Fâsık olan imamların arkasında namaz kılmamalı, başka camide kılmalı. (*Redd-ul muhtar, Tahtavi, Hindiyeye*)

Fasık kimse, âlim olsa da, imam yapılması tahrimen mekruh olur. Çünkü, İslamiyet'e uymakta gevşek davranır. Böyle kimseye fâsıklığından dolayı kıymet vermemek vacibdir. İmam yapmak ise, ona saygı göstermek olur. İmam olmasına mani olunamazsa, her namazı başka camide kılmalıdır. (*Merak-ıl-felah*)

Tevhidi şuura vakıf bireylerin , kendileri gibi tevhidi kavramış muvahhidlerle , bütün bulundukları ortamlarda, bir arada namaz kılarak cemaat sevabından istifade etmelidirler. Çünkü Allah (c.c.) yeryüzünü müslümana mescid kılmıştır.

"Benim için yeryüzü temiz ve mescid kılındı. Kime namaz vakti gelirse, bulunduğu yerde namazını kılar."

(*Muslim, Mesâcid 3, hadis no: 521; Buhârî, Salât 56, hadis no: 84*)

Mescidlerde, evde, işyerinde, ormanda, deniz kenarında, piknikte vs. temiz olan her yerde tek ya da cemaatle namaz kılınabilir.

Sonuç olarak :

1- Diyanete bağılı olub, tağıuti rejimin misyonunu benimseyen, her türlü küfür hutbelerini ve tamimlerini cemaate bildiren , sevdiren, kafirlere , zalimlere dini günlerde dua eden ve ettiren , sisteme bağılatan imamlar **(KILINMAZ)**.

2- Diyanete bağılı fakat devletin misyonunu beğenmeyen , eleştiren , gönderilen tamim ve hutbelere rağmen gerçekleri anlatabilen , küfrü , tağıutu açıkça anlatabilen. Böyle imamlar az fakat var !**(KILINIR)**.

3- Diyanete bağılı olmadan görev yapan imamlar (*vakıf , dernek gibi*), bunlar hakikati anlattıkları muddetçe , Aynı zamanda tağıutların İslam'a olan tutumlarını sergiledikleri muddetçe bu imamların arkasında da namaz caizdir **(KILINIR)**.

SELAM HİDAYETE TABİ OLANLARA

BÖYLE HIYANET BAŞKANINDAN BÖYLE İMAMLARA TABİ Kİ MAAŞ BAĞLANIR!

Laik demokratik Türkiyede Hıyanet İşlerinin Kurulma Amacı :

Diyamet Teşkilatı Neden Kuruldu ?

Diyamet Gerçeği

TAĞUTİ DÜZEN PLANYASINDAN GEÇEN YENİ KILDIRGAÇ
ADAYLARI !

Allah'ın indirdiği kitabdan bir şeyi gizleyib de bununla biraz para alanlar gerçekten karınları dolusu ateşten başka birşey yemezler. Kıyamet günü Allah onlara ne söz söyler, ne de kendilerini temize çıkarır. Onlara sadece acı veren bir azab vardır Bakara 174

İntihar Eden Ateistin Cenaze Namazı ! Vasiyetine Mudahale

Hıyanet kurumu , kıldırğaçları da askerleri gibi tek tip giydirerek kontrol altına almakta , sarığı bile makinalarda kadınlara yaptırarak sünnet ruhunu donuklaştırmaktadır.!

[Kitabın Başına Dön](#)

26- YAPTIRIMLARI KABULLENMEMİZ , REJİMLERİ KABULLENDİĞİMİZİ GÖSTERMEZ

Allah teala'nın insanlara lutfettiği bu haklarını kullanırken, insanlara tahakküm eden rejimlerin yaptıklarını gören bazı kimseler bu müminlere dönerek "hem bu düzeni reddettiğinizi söylüyorsunuz , ve hem de onun müsadisiyle ticaret yapıyorsunuz, vergi veriyorsunuz , gazete ve dergi çıkarıyorsunuz, kitap yayınlıyorsunuz" vs. diyerek bizi İran'a yada herhangi bir Arab ülkesine gönderme teklifini ileri sürerler.

Allah (c.c.)'a ait olmayan beşeri düzenlerde müslümanların dikkat etmesi gereken en önemli konu öncelikle rejimlerin niteliğine bakmadan yaptığı işin fitri olup olmaması , İslam'i olup olmaması ve kendisinin yaratılıştan gelen tabii bir hakkının olup olmamasıdır. Böyle bir hakkını kullanırken rejimlerin bir takım yaptırımlarına muhatap olması ve ta'katının üstündeki bu yaptırımlara boyun eğmesi, müminin asla o rejimi kabullendiğini göstermez.

Mesela evinize su götürüyorsunuz. O beldelere tahakküm eden eşkıya geliyor ve sizin su kabınıza mühürlerini vuruyor ,kendi işaretini vuruyor veya vermek istemediğiniz halde sizden bir miktar para alıyor. Şimdi siz bu durumda oradaki mevcut rejimi kabullenmiş sayılır mısınız? "O halde bende su içmem" diyebilir misiniz ? Diyemezsiniz tabi ki. Çünkü su içmek sizin en tabii hakkınızdır. Fakat önünüze bir takım engeller çıkarılıyor , zorbalık ve gasb söz konusudur.

Çalışıp alın terinizle hak ettiğiniz yiyeceklerinize de aynı şekilde zorbalar gelip mührünü bassa veya kaçıramayacağınız, alırken peşinen ödenen bir takım vergiler koysa ; "O halde ben de hiç bir şey yemem " mi diyeceksiniz ? Ya ne diyeceksiniz ? "**Al , zehir zıkkım olsun** " diyeceksiniz ! Birde Rasulullah Mekke'de iken orada yaşarken Hicret edene kadar müşriklerin sistemlerinden razı mıydı, kabullenmiş miydi ?Tabi ki hayır. Bulunduğu ortamı en güzel biçimde değerlendirmiştir .

Alın terinizle hak ettiğiniz malınızın mülkünüzün size ait olduğuna dair tapuyu eğer bu zorbalar veriyorsa ve verirken de sizden para alıyorsa siz bu durumda satmaktan veya satın almaktan vaz mı geçeceksiniz, hiç bir şeye sahip olmayacak mısınız? Veya daimi bir şekilde ticaret yapmak istediğiniz takdirde, tağuti rejimlerden müsaade alınması gerektiği için , bir takım paralar ödemek zorunda kaldığınız için bu işlerden vaz mı

geçeceksiniz? Veya bütün bunları yaptığımızdan dolayı birileri bize;“Siz de tağuti düzenleri kabullenmiş durumdasınız.Onun müsadeseyle ticaret yapıyorsunuz, ona vergi ödüyorsunuz , onun verdiği tapuyu alıyorsunuz vs.” diyemez. Çünkü bütün bunlar Allah Azimu's şan'ın meşru kıldığı fiilerdir, amellerdir. Bunların hiç birisini daha önce yokken rejimler türetmiş değildir . Kervanımızı soyan eşkıya karşısında çaresiz kalışımız ve o an için elimizden bir şeyin gelmeyişi, eşkıyayı meşru gördüğümüz anlamına gelebilir mi ? HAYIR .

Gazete, Dergi Çıkarmak : Tağuti rejimlerde yayın faaliyetlerinde bulunan kitap ve özellikle dergi gazete çıkaran müminler mevcut düzeni kabullenmiş sayılmazlar.Çünkü, okumak ve yazmak, başkalarına meramını iletmek, diğer müminleri olaylardan haberdar etmek insanların özelliklerinden fitri haklarından dır . İnsana konuşmayı lutfeden, yazmayı lutfeden, okumayı lutfeden ve talim eden Allah(c.c.) dır. Bunlara kısıtlama getiren, bazı şartlara bağlayan, iktidarları için tehlike gören ise rejimlerdir . İster darulislam'da olsun ister darulküfür (darulharb)'de olsun. Allah teala'nın insan için meşru kıldığı her fiili mümin yapabilir.Aynı şekilde nerede olursa olsun Allah Teala'nın meşru kılmadığı fiilleri ise yapamaz .Tağut'un hakim olduğu beldelerde yaşayan müminler için Allah tela'nın meşru kılmadığı fiilleri de şu şekilde ikiye ayırabiliriz.

Birincisi ; her zaman ve zeminde mümin bir ferd için haram olan veya mekruh olan fiiller .

İkincisi ; tağutu kabullenmenin , tağutu benimsemenin işareti sayılan fiiller veya törenlerdir.

Tağuti bir düzende bir kimsenin söz konusu düzeni benimsemiş sayılacağını söyleyebilmek için , o kimsenin tağuti rejimin rükünlerinden birini, alameti farikalarından birini yaparken görülmesi gerekir. Beşer sistemler ve tağuti rejimler ise kendi rejimlerinin veya dinlerinin rükünlerini kendileri açıklamışlardır.

Kendi rejimlerinin ana esaslarını (*iman şartlarını!*) vaz geçilmez unsurlarını belirlemişler ve ortaya koymuşlardır. Kendilerine has törenleri , ibadetleri , rumuzları , işaretleri bulunur. Bu yolların mensupları ile diğer insanlar birbirlerinden bu rumuzlarla , bu işaretlerle veya bu amellerle ayrılırlar .

Küfür diyarındaki bir mu'min, tağuti yönetimler altında yaşayan bir mümin öncelikle işte bu fiillerden şiddetle sakınmalıdır. Meşru haklarını

yaşarken gönül ister ki , tağutun gölgesi mu'minlerin üzerinde hiç olmasın .
Fakat bu ya mağlubiyettir veya o beldede İslam'ı hareketin ilk devresidir .

[Kitabın Başına Dön](#)

27- MÜSLÜMANIN GÜNDEMİNİ KİM BELİRLER

Hakimiyetlerini kaybeden müslümanların farkına varamadıkları en büyük tehlike, gündemlerini başkalarının tesbit ediyor oluşudur. Müslüman halklara musallat olan tağuti yönetimler, gerek kısa vadede ve gerek uzun vadede neyin mücadelesini vermeleri gerektiğini müslümanlara empoze etmekte, işin kötüsü, müslümanlar da bunu kabullenmektedirler. Tağuti sistemler müslümanlara yanlış hedef göstermekte, müslümanları o istikamette mücadeleye çekmekte ve o hedefe koşturmakta .

Aslında söz konusu hedefler müslümanlar tarafından ele geçirilmiş olsa bile bir hiçtir .

Müslümanlara *“koparılması gereken haklar, elde edilmesi gereken tavizler”* gösteriliyor, gündemlerine sokuluyor.

Zavallı müslümanlaar da artık o hakları ve tavizleri elde etmek için başlıyor koşmaya. Bu gündemlerin her biri uzun yıllarını alıyor müslümanların. Hatta bir neslin ömrünü bile içine alıyor. Zavallı müslüman, gençliğinden ölünceye kadar kendisine empoze edilen bu tür gündem maddeleri uğrunda mücadele ediyor ve ölüp gidiyor. Bu hedefi kendisine gösterenin sistemin kendisi olduğunu unutuyor. Düşünün bir defa , sistem müslümanlara kendisine zarar verecek bir hedef gösterir mi dersiniz ?

Tağuti sistemler müslümanlar için problemler icad ediyor, dertler tesbit ediyor, neleri istemesi gerektiğini, neleri reddetmesi gerektiğini ortaya atıyor, sonra bütün bunların müslümana ait olduğunu müslümana kabullendiriyor.

Tağuti sistem , müslümanlara diyor ki :“Sizin şu problemleriniz var, bizden şu istekleriniz var, bizden dolayı şu ve şu rahatsızlıklarınız var “ diyor. Zavallı müslümanlar da “evet “ diyor ve başlıyor bu gündem istikametinde

mücadeleye. Ve işte bu noktada kaybediyor.

Türkiye müslümanlarına yaklaşık 60 yıldan beri, hatta daha fazla “**Ayasofya ,163. madde, baş örtüsü...**” meseleleri gündem olarak önlerine konulmuş, onlarda bu uğurda uzun müddet mücadele vermişlerdir. Sanki müslümanların bu düzenle aralarında anlaşmazlık konusu olan hususlar sadece bunlar veya en önemli anlaşmazlık konuları bunlardır.

Müslümanlara hedef olarak gösteren de düzenin kendisi, çözen de düzenin kendisi . Hatta bu haklar ve tavizler müslümanların mücadelesi neticesi değil , düzen kendisi müslümanlara bir lütuf ve minnet olarak vermektedir. Tabi bundan dolayı tağuti sisteme şükür yağdıran enayilerin ve bel’am’ların sayısı da az değildir hani. Müslümanlar kendi gündemlerini oluşturamadıkları müddetçe başkalarının oluşturduğu gündem uğrunda verecekleri bütün mücadeleler boşa gidecektir , ömürlerini ve nesillerini yiyip bitirecektir, bu husus asla unutulmamalıdır.

Müslümanca bir hareketin en ufak bir detayı dahil müslümanların bizzat kendileri tarafından tesbit edilmelidir. Mevcud sistemler müslümanları ilgilendiren bir konuyu ele alıyor veya onların bir yarasını kaşıyor, sonra geriye çekilip onlardan gelecek tepkiyi bekliyor. Gösterilecek tepkinin boyutlarını da elbette önceden tahmin ettiği gibi planını da ona göre yapıyor.

Yine rejim kendisi zor duruma düştüğü anlarda , pisliğin içine battığı herkes tarafından ortaya çıktığında , elinde hazır bulunan gündemleri piyasaya sürerek istemediği gündemi değiştirip , kendisinin seçtiği gündemi getirerek kafaları iğdiş ederek bir anda gündemi değiştirmiş olur. Bu aynen “**susurluk**” olayında olduğu gibi.Hatırlarsanız rejimin valileri , emniyet müdürleri , Şanlıurfa DYP partisi milletvekili “**Sedat Bucak**”ları , kırmızı bültenle aranan “**Abdullah Çatlı**”ları aynı otomobilde birbirlerini görmeden, tanışmadan!, seyir halinde iken önlerine çıkan kamyonu arkadan çarparak kaza yapınca ilişkileri ortaya çıkınca gündeme bir anda rejimin pislikleri akınca , hemen rejim daha önceden depolamış olduğu sıradaki “flash, flash , falsh fırtınayı piyasaya sürmüştür.

O fırtınayı hatırlarsak , **Fadime Şahin , Ali Kalkancı ; Müslüm**

Gündüz üçlüsünün deşifre olmasıdır. Ve halkın önüne, sırtlana atılır gibi bir ceylan atılmıştı. Haftalarca bu olay halkın diline sakız, gözüne gözlük olduğundan ülkenin gündeminde halk artık haber yerine sadece bunları bekliyordu.

Halk gözünü ve beynini işaret edilen hedeften alamadığından “Susurluk olayı”da, sadece Susurluk Ayranı ile anılır olmuştu.

Bundan sonraki olay ise yakın zamanda PKK ‘nın başı diye bilinen **Abdullah Öcalan**’ın yakalanması ve Türkiye’ye! teslim edilişidir. Tam da seçim zamanıydı. Üstelik hükümette ise “**ya sev ya terk et**” ilkeli , MHP vardı. DSP ve ANAP ile beraberdiler. Asacaklardı. 20 yıl boyunca asacağız diye halkı aldatan bu sülükler , asmak bir yana 5 yıldızlı adadaki hapishanede (otelde) tatile göndererek , adamın ömrü boyunca yaşamadığı huzur yuvasında kampa aldılar.

Bu aşağılanmayı kabul etmeyen niyazi şehid ! aileleri ise ayaklanma başlatıp her tarafta eylemler yaparak, hatta kendilerini yakacak seviyeye kadar tepkiler ulaşınca bu seferde sistem hemen gündem değiştirmek için sırası gelen dosyalardan “Hizbullah” ı piyasaya halkın huzuruna sürdü. Bu arada “**aaa bakın havada kuş uçuyor**” demeyide ihmal etmedi. Tabi embesil kesimde uzaktan kumandalı , tv. merkezi beyin sistemli, düşünme kapasiteli olduğundan , efendilerinin istediği şekilde düşünmeye ve inanmaya başlamıştı bile.

Hizbullah olayını tek yanlı, eli kolu bağlı, savunma hakkı tanımadan zum ‘larla müslümanları gözden düşürerek sessiz kalmasını , kendi faili meçhullerini de bu karambolde Hizbullah’ın üzerine yıkarak(*domuz bağı ile bağlamayı dünyada bir tek MOSSAD yapar*), ve ülke genelinde patlak veren “APO” faciasını örtbas ederek, yıllardır besiye aldıkları zatı muhteremi Avrupa’nın isteği doğrultusunda verilecek görevi beklemeye başlatılmıştır. Artık 15-20 yıl sonra Türkiye’nin başına Cumhurbaşkanı yada MHP’nin başına genel başkan olursa hiç şaşırmasın bu halk.

MÜSLÜMANIN AMACI

Müslümanın amacı makam ve mevki elde etmek değil , Allah’ın dinini

hakim kılmak için çalışmalı ve yaşamalıdır ! Kafirler hayatın sadece bu dünyada olduğunu zannederler ve bu hayatı en iyi , en refah ve en mutlu şekilde geçirmeye çalışırlar. Onlar için iki önemli unsur vardır:Makam ve mülk. Onlar bu ikisi için çalışır , bu ikisi uğrunda kavga eder ve bu ikisi için yaşarlar .Onların tek amacı ya makam , ya mülk ya da her ikisidir. Müslümanın ise tek bir gayesi vardır, O da Allah'ın razı olacağı şekilde bir yaşam sürmektir.

Allah'ın hükümlerinin yürürlükten kaldırıp küfür ahkâmının tamamıyla hakim olduğu bir toplumda Allah'ın razı olacağı emri ise şüphesiz O'nun bizler için çizmiş olduğu metod çerçevesinde O'nun nizamını hakim kılmak için var güçle çalışılmasıdır. Kafirler hiç bir zaman İslam nizamının hakim olmasından hoşlanmazlar. Çünkü bu nizam onlara uğrunda hayatlarını harcadıkları makam ve mülk gibi şeyler için değil, yalnız Allah rızası için çalışmalarını emredip gerçek kurtuluşun bunda olduğunu açıklamaktadır. Bu din kafirlerin çıkarlarıyla çatıştığı için onun hakim olmaması amacıyla ellerinden geleni yaparlar.Hatta onlar kendileri için en değerli şeyleri dahi bu dinin hakim olmaması için feda etmeye hazırdırlar. Nitekim Kurayş müşrikleri , Rasulullah'a gelip mal , mülk , makam ve en güzel kızlarını ve o toplumun en saygın mevkilerini teklif etmişlerdir. Sırf ne için? Onların dinine laf atılmaması, ilahlarını aşağılamaması ve onların akıllılarını akılsızlıkla itham etmemesi için. Rasulullah'ın tavrı ise çok nettir .Şöyle diyordu Allah rasulu :

“Ben size bunu mallarınız almak , şerefli olmak ya da makam elde etmek için getirmediğim. Bunun için size gönderilmiş değilim. Ben size Allah'ın benim vasıtamla gönderdiği şeyi getirdim. Tebliğ ettiğim şeyleri alırsanız kabul ederseniz bu sizin dünya ve ahirette nasibinizdir. Eğer reddederseniz Allah sizinle benim aramda hüküm verinceye kadar Allah'ın emrine sabrederim“ dedi.

Burada da görüldüğü gibi kafirler küfür devletleri içinde taviz vermeleri şartıyla Müslümanlar makam, mülk verebilirler. Hatta kafirler kendi kontrolleri İslam'i yayınların yayınlanmasına, videoların gösterilmesine, kaset , cd çıkarılmasına ,

konferanslar verilmesine , milli eğitim müfredatına uymak şartı ile özel okullar açılmasına izin verebilirler.

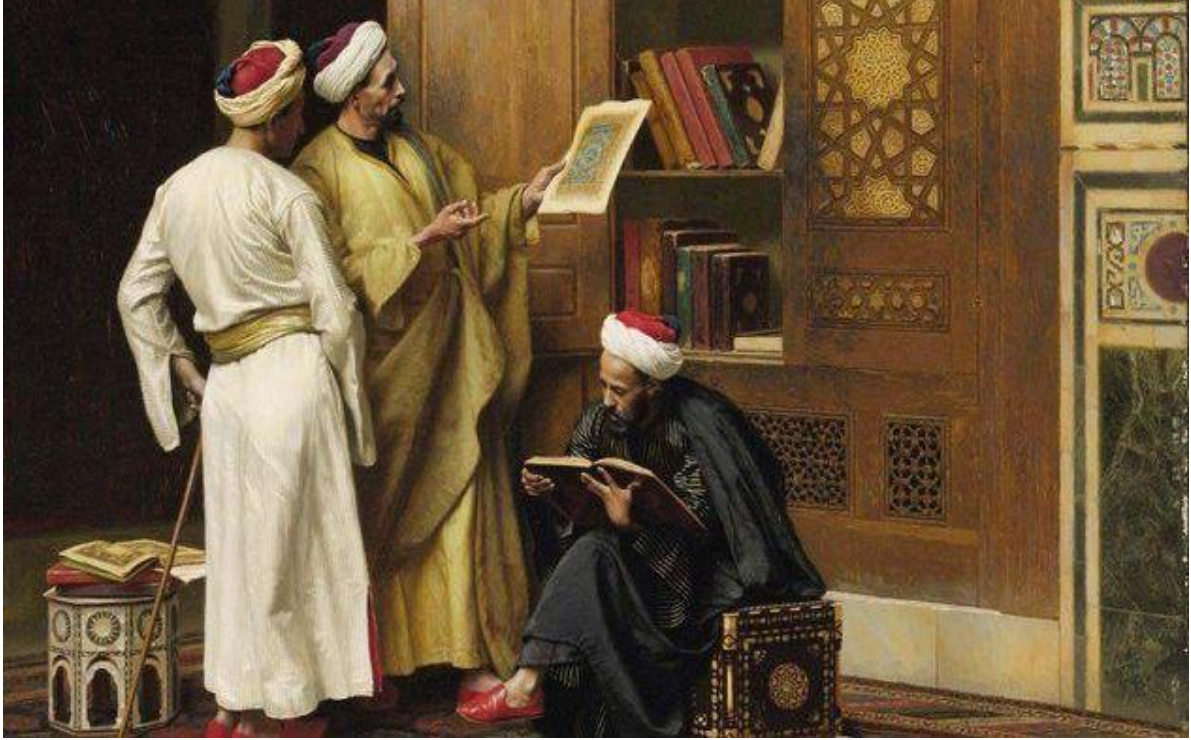
Fakat bu kafir güçler yeryüzünün en ufakcık bir yerinde dahi olsa bir İslam devletinin kurulmasına izin vermezler . Her şeye rağmen Müslümanlar böyle bir girişimde bulunmuşlarsa orayı ortadan kaldırmak için bahane uydurarak azgın bir hayvan misali saldırırlar , hatta daha da beter. Çünkü yeryüzünde Kur'an'la yönetilen bir yer olursa bir tohum misali filizlenmeden bitirmek isterler ki gelişip te kafir başlarına bela olmasınlar.Bu en yakın zamanımızda **Çeçenya** ve **Afganistan**örneklerinde yaşanmış ve yaşanacaktır.

Kafirlerin bu zihniyetlerini idrak edemeyen bir çok kişi ve cemaatler islam'ı getireceğim diye partiler kurup, kafirlerin kontrolleri altında miting ve konferanslar düzenlemektedirler. Bunlar İslam'ı hareket metoduna temelden zıt hareketlerdir. Çünkü İslam'ı hareket metodu hiçbir zaman kafirlerin kontrolü altına girmeyi kabul etmez. **Zilletten izzet doğmaz !**

Rasulullah (s.a.v.) bu cevabıyla müslümanın hedefini ve yolunu çizmiştir . Müslüman hiç bir zaman kendi hükümranlığını kurmak için çalışmaz . Onun gayesi yeryüzünde yalnız Allah'ın hakimiyetini kurmaktır . Yoksa kendi hakimiyetini kurmak değil . İşte Peygamberimiz önderimiz bize bunu kendisine yapılan şahsi hükümranlılık, liderlik tekliflerini reddederek pratik olarak göstermiştir. Bu metod kıyamete kadar geçerlidir. Hiç bir güç ya da şahıs o eskiden di , bu devirde böyle olmaz , şöyle olur gibi saçmalayarak nefsinden din uyduramaz.

Bu dinin hakim kılınması yolunda çalışan Müslüman bilmeli ki küfür devleti içinde akideden tavizler vererek bir takım mevkiler elde edip , bu mevkiler vasıtasıyla İslam'ı hakim kılmak bu dinin metodu değildir . Bu metod asla başarıya ulaşamaz . Şayet böyle olsaydı Rasulullah (s.a.v.) müşriklerin bu teklifini kabul eder ve bu mevkiden İslam'ı hakim kılmak için çalışırdı. Fakat bu din akideden taviz verilmesine asla yanaşmaz. Kafirlerin kendi inançlarından bazı taviz vermeleri onlar için pek önemli değildir . Fakat bir Müslüman için bu asla mümkün değildir .

Rasulullah (s.a.v.) makam ve mevki elde etmek için gelmedi . Bilakis O, gerçek makam ve mevkinin Allah (c.c.) katında olduğunu bildirmiş ve “**La ilahe illallah deyin bütün arab ve acem diyarı sizin olacak**” demiştir. İslam dini küfür düzenlerini güçlendirmek için değil , şirkin her çeşidini yeryüzünden kaldırmak için gelmiştir. “**Din tamamıyla Allah’ın olub yeryüzünde fitne (şirk)kalmayınca kadar savaşın**” (Bakara 193)

[Kitabın Başına Dön](#)

28- MÜSLÜMAN KAFİRLERİN TÖRENLERİNE KATILAMAZ

Müslüman bir devlet, maslahat gereği bazı kafir devletlerle barış anlaşması yapabilir. Fakat Müslüman devletin her hangi bir temsilcisi , sebep ne olursa olsun barış anlaşması yapılan kafir devletlerin küfür olan törenlerine katılamaz. Çünkü bir Müslüman böyle bir törene katıldığında o kafirlerin küfrünü kabul etmiş sayılır ki bu apaçık bir küfürdür. Kafir devletler, ülkelerini ziyaretine gelen kimselerden, kendilerine saygı ifade eden birtakım ameller yapmalarını isteyebilirler.

Mesela ; devletlerinin kurtarıcısı olarak gördükleri kimselerin mezarlarını , mozalelerini ziyaret ettirip onun için fatiha okutturabilir veya onun mezarına çelenk koydurarak saygı duruşunda bulunulmasını isteyerek

“Tî” sesiyle başlayıp Tî sesiyle biten , rukusuz , secdesiz namaz kıldırarak ibadet ettirebilirler.

Kafirlerin putlarına saygı ifade eden her türlü hareket küfürdür. Kafir devletin kurtarıcısı olarak görülen kişiler için saygı durumunda bulunmak veya mezarlarına bir şeyler takdim etmek ; Ebu Cehil’ e, Firavun’a , puta secde etmek veya onlar için kurban kesmek gibi küfür olan bir ameldir.Bu yüzden bir mu'minin mutlak manada elfaz-ı

küfr (küfür sözler–dinden çıkaran kelimeler), ve efal-i küfr(küfür ameller- insanı dinden çıkaran ameller , hareketler) bilmesi , anlaması gerekir. Bunun gibi kafir devletin (dar’ul- harb) simgesi olan bayrağa karşı saygı durumunda bulunmak da küfürdür . Bütün bunları Müslüman bir şahıs yapamayacağı gibi , Müslüman devletin temsilcisi de yapamaz.

Müslüman bir şahıs , ikrahı mulci (zorlayıcı baskı) dışında her ne sebeble olursa olsun bunlardan birini yaparsa kafir olur. Müslüman bir devlet için ise ikrah söz konusu değildir. İkrah, devletler için değil ancak fertler için söz konusu olur. Müslüman devletin temsilcisi bunlardan birini yaparsa söz konusu bu devlet o kimsenin kendisini temsil etmediğini söylemedikçe, kendi sınırları içinde Allah’ın hükümlerini uygulasa bile kafir olur.

Şayet Müslüman devletin temsilcisi kendisine ikrahı mülci derecesinde bir baskı yapıldığı için bunlardan birini yapacak olsa bile, o zaman bu devletin Müslüman kalabilmesi için, yine o temsilcinin kendisini temsil etmediğini bildirmesi gerekir.

Rasulullah (sa.s.)in kafirlere tebliğ için gönderdiği elçileri , kafir devletlerin küfür olan hiçbir törenine katılmamış , onların saygı duyup taptıkları nesnelere saygıyı ifade eden hiçbir söz veya harekette bulunmamış ve onların küfür olan adetlerine uymamışlardır. İşte Rasulullah (s.a.s.) in Habeş kralı Necaşi’ye gönderdiği elçisi **Amr b. Ümeyye !** O Habeş ülkesine gittiğinde, insanların, **Necaşi’nin** huzuruna küçük bir kapıdan eğilerek girdiklerini gördü . Kapıya geldiğinde , hemen oradan geri döndü. Bir rivayete göre de kapıdan eğilerek değil, geri geri girdi. Amr b. Umeyye , bir insanın yanına secde eder gibi eğilerek girmenin küfür olduğunu bildiği için böyle yapmıştı . Müslümanların böyle konularda çok hassas olmaları ve kafirlerin oyunlarına gelmemeleri gerekir. Çünkü bir Müslüman için Allah’tan başkasına tapmak, ateşe girmekten daha ağırdır .

Kafir bir devletin putlarına, maslahat gereği laf atılmayabilir veya imkan olmadığı için onları ortadan kaldırmaya teşebbüs edilmeyebilir . Fakat onlara saygı göstermek veya bir şey takdim etmek ya da övmek, Allah’tan

başka bir varlığa ibadet etmek manasına gelir ki, bu açık bir küfürdür . Müslümanların, merhale gereği veya güçleri yetmediği için kafirlerin putlarına laf atmamaları veya onları yıkmamaları caizdir. Fakat, ne merhale icabı, ne müttefiklerini kızdırmama amacıyla , ne de bunların dışında herhangi bir sebeple , onların put olduklarını ve onlara tapanların kafir veya müşrik olduklarını gizlemeleri katiyen caiz değildir.

Rasulullah (s.a.s.) , Kurayş'le Hudeybiye'de barış anlaşması yaptıktan sonra , ertesi sene kaza umresi için Mekke'ye gittiğinde , Ka'be 'nin içinde ve etrafında pek çok put vardı. Rasulullah (s.a.s.), o putlara dokunmadan umresini yaptı. Fakat o putlara hiçbir şekilde saygı ifade edecek bir davranışta veya takdimde, tazimde bulunmadı. Aynı şekilde, o putlara tapmanın caiz olduğunu veya onlara ibadet edenlerin kafir olmadıklarını söylemediği gibi, o putlara ibadet edenlere de Müslüman muamelesi yapmadı . Müslümanlar böyle küfür amelleri yapmadıkları için , müşrikler barış anlaşmasını bozmaya kalksındılar bile , ne Rasulullah (s.a.s.) , ne de diğer Müslümanlar böyle bir şey yapacak değillerdi. Çünkü bunlar , putları kabul veya onlara ibadet etmek kapsamına giren hareketlerdir .

Tarık b. Şihab (r.amh) Rasulullah (s.a.v.) in şöyle buyurduğunu rivayet ediyor :

“Bir sinek yüzünden adamın biri cennete , diğeri de cehenneme girdi ” dedi.

Sahabeler : **“Bu nasıl oldu ey Allah'ın Rasulu ?”** dediler.

Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu : **“İkisi beraber bir şehre uğradılar. Bu şehir halkının oradan her geçenin mutlaka kurban takdim etmesi gereken bir putu vardı.**

Birine ; “Bir kurban takdim et ” dediler .

O ' da ; “Takdim edecek hiç bir şeyim yok ki ” dedi.

Onlar da ; “Hiç değilse bir sinek takdim et ” dediler.

O da bir sinek takdim etti, yolunu serbest bıraktılar. Allah (c.c) o kişiyi bu amelinden dolayı cehenneme soktu.

Diğeri ; “Sen de takdim et ” dediler.

O : “Allah'tan başka hiç bir varlığa sinek dahi takdim etmem ” dedi. Bunun üzerine boynunu vurdular. O adam da bu amelinden dolayı cennete girdi ”

(Ahmed b. Hanbel, zayıf)

Fakat maslahat icabı laf atılmayan veya dokunulmayan bu putlar , güç

yetirildiğinde veya o belde ele geçirildiğinde hemen yerle bir edilmelidir. Nitekim , Mekke'yi feth ettiği zaman Rasulullah (s.a.v.) in ilk işi , Ka'be 'deki bütün putları kırmak olmuştur. Müslüman devlet , kafirlerin küfür törenlerine katılmayacağı , putlarını yüceltemeyeceği gibi, barış anlaşması yapmış olsa bile , İslam şariatını tatbik etmeyen ülkelerin küfür diyarı olduklarını bildiren İslam'ın açık hükmünü hiçbir şekilde gizleyemez. Çünkü böyle bir hareket İslam akidesinden tavizdir. Böyle bir ülke , kendi içinde şeraiti tatbik etse bile küfür devleti olur .

[Kitabın Başına Dön](#)

29- MUNAFIK VE KÂFİRLERİN YÖNETİMDEKİ TAKİYYELERİ

İslam dininin iyiliği emir, mazlumlara yardım, akrabaları gözetip yardım etme gibi güzel ahlakı emreden prensibleri vardır. Kafirler sıkıştıklarında , İslam dinini kabul etmemelrine rağmen, İslam'ın bu tür prensiblerine veya Müslümanların aleyhine kullanmaya kalkışabilirler.

Mesela ; Yemame'nin efendisi **Sumame b. Usal** Müslüman olduktan sonra , Mekke halkıyla yapmış olduğu zahire ticaretini tamamen kesince , Mekke ahalisi çok büyük bir kıtlığa uğradı. Bunun üzerine Ebu Sufyan, Rasulullah (s.a.v.)'e bir mektup yazarak “*Sen akrabaları gözetmeyi emrediyorsun, fakat kendi akrabalarının açlıktan ölmesine göz yumuyorsun*” diyerek, o zamanlar İslam'a inanmamasına rağmen İslam'daki akrabaları gözetme prensibinden yararlanarak ambargoyu kaldırtmaya çalışmıştır.

Zamanımızda, İslam dinini sevmemelerine rağmen , cehaletlerinden dolayı İslam'a tamamen tabi olmayan ve İslam'ı tam olarak yaşamayan bir çok kimse görmekteyiz. Amerikan başkanı puşt adam Bush Ramazan ayında kendi ülkesindeki saftiriklere iftar yemeği vererek onların ve dünyadaki cuhelanın gözlerini boyar, alkışını ve methiyelerini alır.

Fakat aynı ramazan ayında o verilen iftar yemeğinden önce ve sonraki günlerde de başta Irak'taki Müslümanları ve dünya üzerindeki Müslümanlara üzerinde

“**ramazan hediyeniz**” yazılı bamba yağdırır. Bütün bu olanlara rağmen şakşakçılar pek çoktur. Özellikle Türkiye'de gavur aşıklığı jön Türk'lerden miras kalmıştır bu andavalara. Muttefikliklerini iyice sağlamlaştırılar.

Tağutlar ve yandaşları işte böyle cahil kimseleri kandırıp, kendi saflarına çekmek için, İslam'ı överler, hatta saltanatlarını zedelemeyecek Cuma, bayram ve cenaze namazı gibi bazı İslam'i ibadetleri şeklen de olsa yerine getiriler. Sapık görüşlerini desteklemek için konuşmalarında ayet ve hadisler kullanırlar.

Hatırlarsanız , bu kravatlı munafık sülüklerden Celal Doğan (*G.anteplı.Bşk*), zina için genelevi açarken bile kurban kestirmişti .Koca anaç mason **Salamon Demirel** 1991 seçimlerinde Diyarbakır'da mitingte Kur'an-ı Kerim'i öperek başına koymuştu. Fakat aynı karaktersiz, aşağılık zat ; bugün uygulanması mümkün değil diyerek Kur'an-ı Kerim'den 235 ayetin çıkarılması gerekir sözünü söyleyebilmiştir. Sırf İslam inancından dolayı subayları görevlerinden attırabilmiştir, Kur'an öperek saf halkı kandıran muhteşem Salamon.

Ya bu belgeli masonun talebesi Tansu Çiller'e ne demeli. Hocasından aldığı taktiklerle mitinglerde saf halkın dini duygularının istismar ederek, başta Erzurum'da olmak üzere doğu ve güneydoğu şehirlerinde başörtüsü dağıtan bu dişi yaratık, nedense aynı "çirkefliği" İstanbul , Etiler, Ataköy, İzmir , Antalya'da dağıtamamıştır. Muhatabına göre şerbet veren bu uzman munafık, Erbakan ile iktidarda iken nasılda gemiyi terk ederek kaçmıştı. Onbaşı "Yarasa" Mesut Yılmaz'ı ,acemi it Ecevit'i saymaya tenezzül görmüyorum. Yine günümüzde, İslam devleti olmadıkları halde cahillerin ve Bel'am'ların İslam devleti dedikleri, Allah'ın kanunlarını bir tarafa atarak kendi yanlarından kanunlar üreterek tatbik ettikleri halde,Yahudilerle çarpışmayı İslam cihadı olarak niteleyen bazı arap devletleri de bu konuya güzel bir örnektirler.

Filistin Kurtuluş örgütü de ilk çıktığında İslam adına ortaya çıkmış, Yahudilerle yaptığı mücadeleyi insanlara mukaddes bir islami cihad olarak yansıtmıştı . Hatta bu örgütün lideri **Yaser Arafat**, kendini büyük bir İslam lideri olarak tanıtmış ; kendisine, Lübnan 'da Yahudiler tarafından kuşatıldıklarında ne yaptığı sorulduğunda : "*O sırada sık sık teheccüd namazı kılar ve oruç tutardık*" diye cevap vermiştir. Fakat, kurduğu Filistin devletini Allah'ın razı olduğu İslam dinine göre değil , laik ve demokratik beşeri sistemlere göre şekillendirmiştir.

İslam şeraitini isteyenleri tek tek yakalayıp asan ve İslam'la hiçbir alakası bulunmayan, Saddam'ın başında bulunduğu İslam düşmanı Irak Baas rejimi bile , İran ile yaptığı savaşı; Ömer'in hilafeti dönemindeki , kafirlerle Müslümanlar arasında yapılan Kadisiye savaşına benzetmiştir. Bu İslam

düşmanı rejim, insanları kandırmak için bayrağına “Allahu ekber” yazısını dahi eklemeyi göze almıştır.

Günümüzde bu şekilde , sıkıştığı zaman İslam'ı şahsi emellerine alet eden bir çok tağuti rejim görmek mümkündür . Müslümanların ise bu tür hilelere ve sahtekarlıklara karşı uyanık olmalı , gerçek Müslümanlarla , gerçek kafir ve münafıkların kimler olduğunu açıkça insanlara anlatmalıdır.

İslam , açık bir şekilde anlatılınca, tağutların hileleri ortaya çıkacaktır. Böylece artık onlar, bu yolla insanları kandıramayacaklardır . Zaten tağut ve uşakları , İslam'ı açıkça anlatan gerçek Müslümanları kendileri için en büyük tehlike olarak görmelerinin ve onların üzerine yoğunlaşmalarının sebepleri de budur.

[Kitabın Başına Dön](#)

30- "AMELLER NİYETE GÖREDİR " HADİSİYLE HER YANLIŞI AKLAYAMAZSIN

Ömer (r.anh), Rasulullah (s.a.v.)den rivayetle :

إنما الأعمال بالنيات وإنما لكل امرئ ما نوى، فمن كانت هجرته إلى الله ورسوله فهجرته إلى الله ورسوله، ومن كانت هجرته لدنيا يُصيبها أو امرأة يتزوجها فهجرته إلى ما هاجر إليه

“Ameller (başka değil) ancak niyetlere göredir; herkesin niyeti ne ise eline geçecek odur. Kimin hicreti, Allah ve Rasûlu (rızası ve hoşnutlukları) için

ise, onun hicreti Allah ve Rasûlu'ne muteveccih sayılır. Kim de nâil olacağı bir dünya veya nikahlanacağı bir kadından ötürü hicret etmişse, onun hicreti de hedeflediği şeye göredir."

(Buhârî, Bedu'l-Vahy, 1; Muslim, İmare, 155; Ebu Davud, Talak, 11)

Bir sohbet esnasında "Nur cemaatinden" bir hoca efendinin (hoca oluşu tartışılır) "**Ameller niyete göredir**" hadisini kullanarak bir müslümanın avrupa'da papazlık yaptığını ve kendisinin müslüman olduğunu gizlediğini söyleyince , bende ona böyle bir durumun İslam itikadine göre olamayacağını, söylemiştim. Sonra da halk arasında bu hadisi art niyetli ya da farkında olmadan yanlış konular için kullanılmaması için bir çalışma hazırlama gereği gördüm.

Dileğim Rabb'imden bu çalışmayı ümmete faydalı kılmasıdır.

Amellerin değeri imandan sonra niyete'de bağlıdır. Yüce duygu ve amaçlar taşımayan veya kötü amaçlar için yapılan bazı âmeller kişiye fayda sağlamaz. Meselâ, ashâb-ı kirâm Medine'ye hicret ederken Mekke müşriklerinin kötülük ve baskılarından kurtulmak, Medine'de daha güzel ibadet, taat ve amellerde bulunmak, İslam'ı, oradan cihana yaymak gibi düşüncelerle dolu idiler.

İçlerinden birisi ise, nişanlı olduğu kadın hicret ettiği için, sadece onunla evlenmek niyet ve düşüncesiyle Medine'ye gelmişti. İşte Peygamber, diğer muhacirlerin büyük ecir ve mükafatlara nail olduklarını bildirirken onun da istediği kadına kavuşmakla niyetine ulaştığını, ancak hicret sevabından mahrum kaldığını haber verdi. Bunun üzerine

"**Ameller ancak niyetlere göredir**" buyurdu.

(Buhârî, Bedu'l-Vahy, 1; Muslim, İmare, 155)

Bu vakıayı , öncelikle **ameli** ve **itikadi** olmak üzere ayrı ayrı değerlendirerek analiz etmemiz gerekecektir.

"**Ameli**" konuda, bir müminin yaptığı bir fiil eğer kötü bir sonuç ile bitiyorsa ; böyle durumda o failin bu olaydaki niyeti geçerlidir. Yani olay olumsuzda gözükse buradaki niyetinden dolayı selam vardır. Müslüman kadının buradaki niyeti islami yurda hicret olduğundan hicret sevabını kazanmıştır.

Fakat nişanlısı olan erkek müşrik ise hicret etmekteki niyeti , islami yurt değil nişanlısı kadın için olduğundan hicret sevabını alamamıştır.

“İtikadi “açıdan olaya bakarsak bir yer için ziyarete gitmek isteyen kimse ; gideceği yer ile ilgili olan şartları , detayları , yolları , özellikleri , gerekli bilgi donanımını almadan yola çıkar ve kendi cehaletinden, hatasından dolayı oraya ulaşamazsa benim amelim niyetime göredir; ben falan niyetle çıkmıştım gitmek istediğim yere gittim diyemez.

Bu en basit bir misafirlik ziyaretinde bile geçerlidir.

Bir kimse arkadaşına ziyaret için çıkmış olsa ve yanlış arabaya binerek farklı semtlere gitse ve randevusuna ulaşamazsa ben mazeretliyim , ben geldim sayılır diyemez. Yine aynı şekilde Hacc için niyetlenib yola çıkan bir kimse, yollarını araştırmadan Arabistan uçağı yerine Ermenistan uçağına binmişse, ben Erivan’da hacı oldum diyemez, hacc Arafat’tır çünkü!

Rasulullah (s.a.v.) kendisine teklif edilen Dar’un - nedve cahilyye parlamentosunun başına geçme teklifini; “**ameller niyete göre**” deyip ben bunların küfür puthanesine gireyim , “**çaktırmadan yavaş yavaş islami tebliğ ederim , hem müslümanlara yapılan işkence ve eziyetleri önlerim**” dememiştir. Ama şu anki ameller niyete göre deyib her yapılan işi bu söz ile faailyete geçiren guruh olsa idi; o devirde oraya da çekinmeden benim niyetim iyi deyib girerdi.

Rasulullah tam tersini yaptığı ve ayette de:

- “**De ki, siz gerçekten Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve suçlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok esirgeyici ve bağışlayıcıdır.**” (Al-i imran 31)

-“**Kim peygambere itaat ederse Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse, biz seni onlara bekçi olarak göndermedik.**” (Nisa 80) dendiği halde.

Allah c.c. bize Rasulullah’ı örnek almamız gerektiğini, O’na uymamız gerektiğini emrediyor.

Bunun yanında yine müslüman olmadan önce müşrik iken Dar’un-nedve meclisinde bugünkü dışişleri bakanlığı mevkisinde olan Ömer ve Ebubekir müslüman olunca bir daha o meclise girmemiştir.

Günümüzün sakat anlayışı ile “**ben burada kalayım , müslüman olduğumu da bilmiyorlar, yavaş yavaş islam’ı çaktırmadan anlatırım ; bu kadar baskı ve zorluğa, ambargoya uğramam, hem cihad ederek kafirleri öldürmek zorunda da kalmam, tatlılıkla, diyalog ile konuşarak ikna**

ederim çaktırmadan” diyebilirdi. Ama “**rabbani metod**” buna izin vermemiştir. Ömer ve Ebubekir (r.anhuma)’da izzetli bir tavrı sergilemiştir.

Gelelim sahabelerin Habeşistan kralı “**Necaşi Asheme**” ye olan tavırlarına :

En zayıf durumda, kendisine sığınmak zorunda oldukları halde bile onların törenine katılmayıb, önünde eğilmemiştir bile bırakın Necaşi’nin yanındaki papazlar gibi giyinib hareket etmesini.

Yine **ameller niyete göre** deyib eğilib tazim edib bizde sizdeniz deyib oradan gönderilmenin ramak kalmasına kadar mücadele etmezler. Daha rahat, daha tehlikesiz bir durumda orada misafir edilebilirlerdi. Ki onların ölüm korkusu gibi mazeretleri de olmasına rağmen!

Hatta İsa (a.s.) hakkında sorulduğunda hiç yamulmadan, yalpalamadan, tereddut geçirmeden Kur’an-ı Kerim’den Meryem suresini yüzlerine okumuştı. Ve bu İzzetli duruş sayesinde orada Allah (c.c) sayesinde kalmışlardı. Ama o sahabeler ameller niyete göredir sözünün burada geçerli olmayacağını çok iyi biliyorlardı.

Tarık b. Şihab (r.anh) Rasulullah (s.a.v.)’in şöyle buyurduğunu rivayet ediyor :

“Bir sinek yüzünden adamın biri cennete , diğeri de cehenneme girdi ” dedi.

Sahabeler : **“Bu nasıl oldu ey Allah’ın Rasulu ?”** dediler.

Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu : **“İkisi beraber bir şehre uğradılar. Bu şehir halkının oradan her geçenin mutlaka kurban takdim etmesi gereken bir putu vardı.**

Birine ; “Bir kurban takdim et” dediler .

O ‘ da ; “Takdim edecek hiç bir şeyim yok ki ” dedi.

Onlar da ; “Hiç değilse bir sinek takdim et” dediler.

O da bir sinek takdim etti, yolunu serbest bıraktılar. Allah (c.c) o kişiyi bu amelinden dolayı cehenneme soktu.

Diğerine ; “Sen de takdim et” dediler.

O : “Allah’tan başka hiç bir varlığa sinek dahi takdim etmem ” dedi. Bunun üzerine boynunu vurdular. O adam da bu amelinden dolayı cennete girdi “

(Ahmed b. Hanbel , zayıf hadis)

Amelim kötü olsa da , niyetim iyi deyib ; Allah’tan başkasına kurban

keserek küfür hareketini yapan kişinin niyetinin onu kurtarmadığını ve cehennemlik olduğunu bildirir.”

Bu hadisi iyi analiz edersek durum daha da net anlaşılabilecektir. Peygamber aleyhisselam :

“**Kim bir kavme benzerse, onlardandır**” buyurmuştur

(Ebu Davud: No: 4031, 2/441; Ahmed ibni Hanbel : No: 5115 , 2/310)

Bir müslüman “zünhar “ takınıp da Dar’ulharb’e ticaret için girse kafir olur. Çünkü o küfür libasını(elbisesini) onu yapmaya mecbur kılacak bir zaruretsiz giymiştir.

Bunun hiçbir fayda temin etmeyeceği malumdur. “Mülteka” da şöyle varid olmuştur:

Zünharı taktığı, Hristiyanlara mahsus olan elbiseyi giydiği , mecusilerin serpuşunu giydiği zaman , bunları şaka yaparak giysin , ciddi olarak giysin kafir olur. “Zahiriyye” de deniliyor ki ; kim ki mecusi serpuşunu başına koyarsa ve kendisine söylense de kalbin doğru ve temiz olması gerekir(sen kıyafete bakma) derse o kimse kafir olur. Çünkü o kimse şeriatın açık, seçik hükmünü iptal etmiştir.

(İmam-ı azam fıkıh-ı ekber şerhi (şerh eden Allame Aliyyul Kari) ; “Kafirlere Benzemek” başlığı sayfa 477-478 Hisar yayınları)

Son olarak bakalım zamanımızın Nur’cularının üstadı Said Nursi ne buyurur bu hususta :

“Ve yirmisekiz sene , gavurlara benzememek için inzivayı ihtiyar eden bir islam fedaisi ve hakikat-ı Kur’aniyenin fedakar hizmetkarına maslahatsız , kanunsuz denilse ki, “Sen yahudi ve Hristiyan papazlarına benzeyeceksin , onlar gibi şapka giyeceksin, bütün islam ulemasının icmasına muhalefet edeceksin ; yoksa ceza vereceğiz “ denilse, elbette öyle her şeyini hakikat-Kur’aniyeye feda eden bir adam , değil dünyevi hapis veya ceza ve işkence , belki parça parça bıçakla kesilse , cehenneme de atılsa , kat’iyen; yüz ruhu da olsa , bütün tarihçe-i hayatının şهادetiyle, feda edecek”

(Emirdağ Lahikası -II sh:166)

Velhasıl diyeceğimiz “**ameller niyete göredir**” hadisi şerifi kalkan edilerek her türlü kötülüklere bulaşılıp sığınılacak bir konu değildir. Bu hadisin geçerli olduğu , mazurlu olduğu durumları inceleme yapmadan dillere dolamamak gerekir.

Bu hadisi Murcie gibi sapık fırkaların anladığı şekilde batıl yorumlarla

anlamak caiz değildir. Kötü amellere niyet bahane edilecek olursa , Allah aşkına söyleyiniz ortada kötü olan ve kötü denecek hangi ameller kalır. İmam Ebu Hanife böylesi zatlara gereken ve en güzel cevabı vermiştir ki O da :"**İyi niyet kötü ameli iyi yapmaz**" cevabıdır.

[Kitabın Başına Dön](#)

31- F. GÜLEN, SAİD NURSI'Yİ SUİSTİMAL EDİLİYOR

Not : Bu yazımızda Said Nursi'nin örnek bir şahsiyet olarak sunmak istemiyoruz. Zaman zaman doğru söylese de kitaplarında pek çok hatalar bulunmaktadır.

RİSALE-İ NUR'LARDA TEZAT VE YANLIŞLIKLAR !

<https://www.islam-tr.net/konu/risale-i-nurlarda-tezat-ve-yanlisliklar-kitap.7125/>

Bu yazımızda demek istediğimiz Fethullah Gülen cemaatının bu şahısı bile istismar ederek, nefislerine uyduklarının isbatıdır.

Tarihçe-i Hayat - İlk Hayatı - sf: 2131

Yaşasın Şeriat-ı Ahmedî (Aleyhissalât-u Vesselâm) 5 Mart 325 (18 Mart 1909)
Dinî Ceride, no. 77

Dünya için din feda olunmaz. Gebermiş istibdadı muhafaza için, vaktiyle mesâil-i şeriat rüşvet verilirdi. Dinin meseleleri terk ve feda edilmesinden, zarardan başka ne faydası görüldü? Milletin kalb hastalığı zaaf-ı diyanettir. Bunu takviye ile sıhhat bulabilir. Bizim cemaatımızın meşrebi, muhabbete muhabbet ve husumete husumettir. Yani, beyne'l-İslâm muhabbete imdat;

ve husumet askerini bozmaktır.

***(_ Said Nursi burada , İslama karşı sevgi ve saygı ile gelene aynen mukabele ile karşılık vereceği, tam tersi ile yani düşmanca bir tavır ile gelene yine aynı tepki ile yani kora kor , dış dış muamele der . Kur'an-ı kerim de Maide suresi 54 ayette ... Allah müminlere karşı karşı alçak gönüllü , kafirlere karşı onurlu ve şiddetlidediği gibi bir yaklaşım sergilemekte ve düşünmektedir. Said Nursi Osmanlı askeri iken Rus'lara esir düştüğünde Rus komutan nicola geldiğinde bütün esirler ayağa kalkarken Said Nursi hiç istifini bozmadan oturmuştur . Bunun üzerine Nicolan'ın ustada *neden kalkmadın* sorusu üzerine ise cevap muhteşem olmuştu. **Bir mu'min kafiye tazim etmez ayağa kalkmaz** der. Maide suresi 51 ayette

- **Ey iman edenler! Yahudileri ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost edinirse, şubhesiz o onlardan olur. Şubhesiz Allah, zalim kavmi doğru yola iletmez.**

Şimdi gelelim bu yorumlar izahında Fethullah Gülen'in tavırlarına: İslam alemine kan kusturan ve tüm kuran ve sünnet üzere olan yerleri ve milletleri istila altına almak için toplu katliam yapanlarla yahudi ve hristiyanlarla kucak kucağa dinler arası dialog yaparak zillet durumuna düşmesi , onlarla bir araya gelerek nesh ve tahrif olmuş bir dini MEŞRU'laştırma mücadelesi onların huzuruna varıp el pençe divan durması Adem (a.s.)'den beri hangi rasulun sünnetidir ?) ****

Lemalar , 17. Lema : 125 s.

Ey bu vatan gençleri! Frenkleri taklide çalışmayınız. Âyâ, Avrupa'nın size ettikleri hadsiz zulüm ve adâvetten sonra, hangi akılla onların sefahet ve bâtil efkârlarına ittibâ edip emniyet ediyorsunuz? Yok, yok! Sefihâne taklit edenler, ittibâ değil, belki şuursuz olarak onların safına iltihak edip kendi kendinizi ve kardeşlerinizi idam ediyorsunuz. Âgâh olunuz ki, siz ahlâksızcasına ittibâ ettikçe, hamiyet dâvâsında yalancılık ediyorsunuz. Ey kâfirlerin çokluklarından ve onların bazı hakaik-i imaniyenin inkârındaki ittifaklarından telâşa düşen ve itikadını bozan biçare insan! Bil ki, kıymet ve ehemmiyet, kemiyette ve adet çokluğunda değil. Çünkü, insan eğer insan olmazsa, şeytan bir hayvana inkılâp eder. İnsan, bazı frenkler ve frenkmeşrepler gibi ihtirâsât-ı hayvâniyede terakki ettikçe, daha şiddetli bir

hayvâniyet mertebesini alır. Sen görüyorsun ki, hayvânâtın kemiyet ve adet itibarıyla hadsiz bir çokluğu varken, ona nisbeten insan gayet az iken, umum envâ-ı hayvânât üstünde sultan ve halife ve hâkim olmuştur. İşte, muzır kâfirler ve kâfirlerin yolunda giden sefihler, Cenâb-ı Hakkın hayvânâtından bir nevi habislerdir ki, Fâtır-ı Hakîm onları dünyanın imâreti için halk etmiştir. Mü'min ibâdına ettiği nimetlerin derecelerini bildirmek için, onları bir vâhid-i kıyasî yapıp, âkıbetinde, müstehak oldukları Cehenneme teslim eder.

Yirmi Dokuzuncu Mektup - s.555

Halbuki, din ve şeriat-ı İslâmiyenin sahibi olan Fahr-i Âlem Aleyhissalâtü Vesselâm iki cihanın sultanı, şark ve garp ve Endülüs ve Hind birer taht-ı saltanatı olduğundan, din-i İslâmın esâsâtını bizzat kendisi gösterdiği gibi, o dinin teferruatını ve sair ahkâmını, hattâ en cüz'î âdâbını dahi bizzat o getiriyor, o haber veriyor, o emir veriyor. Demek, fûruat-ı İslâmiye, değişmeye kabil bir libas hükmünde değil ki, onlar tebdil edilse esas din bâki kalabilsin. Belki, esas-ı dine bir cesettir, lâakal bir cilttir. Onunla imtizaç ve iltiham etmiş; kabil-i tefrik değildir. Onları tebdil etmek, doğrudan doğruya Sahib-i Şeriatî inkâr ve tekzip etmek çıkar. Mezâhibin ihtilâfı ise, Sahib-i Şeriatin gösterdiği nazarî düsturların tarz-ı tefehhümünden ileri gelmiştir. "Zaruriyât-ı diniye" denilen ve kabil-i tevîl olmayan ve "muhkemat" denilen düsturları ise, hiçbir cihette kabil-i tebdil değildir ve medar-ı içtihad olamaz. Onları tebdil eden, başını dinden çıkarıyor, Kaidesine dahil oluyor. (4) 4 "Okun yaydan fırlaması gibi dinden çıkarlar." Buhârî, Enbiyâ: 6; Menâkıb: 25; Meğâzî: 61; Fedâilü'l-Kur'ân: 36; Edeb: 95; Tevhid: 23, 57; İstitâbe: 95; Müslim, Zekât: 142-144, 147, 148, 154, 156, 159; Ebû Dâvud, Sünnet: 28; Tirmizî, Fiten: 24; Nesâî, Zekât: 79, Tahrîm: 26; İbni Mâce, Mukaddime: 12; Muvattâ', Messü'l-Kur'ân: 10; Müsned, 1:88, 3:5, 4:145, 5:42.

(İslam dininin furuuatları (*fûruat* = *kökten ayrılan kısımlar*. *Furu'lar Esastan olmayıp geniş bilgide ortaya çıkan meseleler*) , bile elbise gibi değiştirilebilir bir şey değildir ki değiştirildiği halde din baki kalabilir olsun. Onları değiştirmek direktmen Allah c.c. reddetmek ve yalanlamaktır. Dinde iman edilmesi zorunlu olanlar açık ve muhkem (-sağlam kanunlar- hükümler) kati olarak değiştirilemez ve içtihat edilemez, yeniden yenilikçi yorumlarda bulunulamaz .

Hükümleri değiştirenler boyunlarındaki islam halkasını çıkarıp fırlattıklarının , murted olanların hükmünü alıyor. Said Nursi tesettür konusundaki hassasiyetini yaşamında da tatbik etmiş ve tesettür yüzünden 11 ay cezaevinde yatmıştır. Dönemin Ankara valisi **Nevzat Tandoğan** şapka emrine muhalefet etmemesi için sarığı çıkartmasını söylediğinde yine cevabı muhteşem idi . ***Bu sarık (sünnet)baş ile beraber çıkar .***

Şimdiki takibcisi olduklarını ilan eden Abi'leri farza? aç oku kafirler kağıt versin der.

Şimdi gelelim Fethullah Gülen isimli şahısa:

Kur'an-ı Kerimde ahzab 59 ve nur 31ayetleri ile Allah cc. Farzı , islam alemin ittifakı ve fırkai naciye(*ehli sunnet*) ve sapık fırkaların dahi ittifak etikleri bu muhkemat karşısında FURUATTIR demek , buna mukabil Nur'cu kızların baş açarak okula devam etmelerine sebep olacak yenilik yaparak ve hicretin 17 yılında örtü ayeti gelmiştir önemli olan imandır; diyerek önemini bozmaya çalışacak cahilane bir uslub ile kendini savunmaya çalışan bu zat acaba sonradan gelen Cumua namazı , içki , faiz , zina vs ayetleri hakkında da muctehidlik sanatını konuşturmak isteyecek midir acaba laik demokratik beşeri küfr sisteminin istemi doğrultusunda ? Acaba Said Nursi'nin bu yazısı okuyub küfür tehdidi hakkında nasıl bir yorum yapacaktır ?

Maide 3 "...**Onlardan korkmayın, benden korkun. Bugün dininizi kemale erdirdim, size nimetimi tamamladım. Size din olarak İslâm'ı beğendim...**")

On Dördüncü Şua - s.1040

İddianamede benim hakkımda dört esas var. Birinci esas: Güya bende tefahur ve hodfuruşluk var ve kendimi müceddit biliyorum. Ben bütün kuvvetimle bunu reddederim. Hem mehdîlik isnadını hiç kabul etmediğime bütün kardeşlerim şehadet ederler. Hattâ Denizli'deki ehl-i vukuf "Eğer Said mehdîliğini ortaya atsa bütün şakirtleri kabul edecek" dediklerine mukabil, Said, itiraznamesinde demiş ki: "Ben Seyyid değilim. Mehdi Seyyid olacak" diye onları reddetmiş.

***** (Said Nursi yine burada sakın bir uslub ile mutevazi olarak kendisi ile iftihar etmediğini, kendini beğenmediğini bununla birlikte kendini

müceddit olarak görmediğini büyük bir tepki ile reddediyor. Buna rağmen günümüzün bağluları zorla muceddit ilan ediyorlar ve gözlerinin içine bakarak iftira atmaktadırlar. Hatta Said Nursi'yi şakirtleri dolduruşuna getirebilselermiş mehdiliğini ilan edecekmiş buna rağmen büyük bir azimle bunların bu komplosunu reddetmiş ve mehdinin özelliklerine ve mehdi konulu hadisi şeriflere rağmen zorlamışlar. Said Nursi , mehdi peygamberin soyundan olacaktır diyerek onları red edebilmiştir.)*****

Emirdağ Lâhikası (2) - Mektup No: 26 - s.1820

Nihaî Vesika

Lozan Muahedesinden sonra, İngiltere Avam Kamarasında, "Türklerin istiklâlini niçin tanıdınız?" diye yükselen itirazlara, Lord Gürzon'un verdiği cevap: "İşte asıl bundan sonraki Türkler bir daha eski satvet ve şevketlerine kavuşamayacaklardır. Zira biz onları, mâneviyat ve ruh cephelerinden öldürmüş bulunuyoruz. Yani Mustafa Kemal ve İsmet'in verdikleri karar, Türk milletini İslâmiyet ve din cihetinden öldürmek kararıdır." Artık bunun üzerine herşey ap açık anlaşıyor, değil mi?

Gizli anlaşmanın entrikası Türklere dinlerini ve din temsilciliğini feda ettirmek şartıyla, sun'î istiklâl işinde gizli anlaşmanın müessiri, tek kelime ile, Yahudiliktir. Buna memur-u müşahhas kimse de, şimdi Mısır Hahambaşısı bulunan Hayim Naum'dur.

Bu Hayim Naum, bu korkunç teşebbüse evvelâ Amerika'da Türkler lehinde bir seri konferans vermek ve emperyalizma şeflerine, Türkün maddesini serbest bırakmaları, buna mukabil ruhunu, tâ içinden ve kendi öz adamlarına yıktırmaları fikrini telkin etmek suretiyle başlamıştır. Yani, masonluk hasebiyle Kur'ân'ın ahkâmını kaldırmak, milleti dinsiz yapmak. Hayim Naum müthiş plânının zeminini Amerika'da hazırladıktan sonra İngiltere'ye geçmiş ve hâlis Yahudi olan Lord Gürzon ile temas ederek şu teklifte bulunmuştur: "Siz Türkiye'nin mülkî tamamiyetini kabul ediniz. Onlara ben İslâmiyeti ve İslâmî temsilciliklerini ayaklar altında çiğnetmeyi taahhüt ediyorum." Aynı Hayim Naum Türk murahhaslar heyetine müşavir sıfatıyla sokulmanın da yolunu bulmuş, yani Mustafa Kemal ve İsmet'i kendine dost bulmuş. Onun için üçü birleşmiş. Ve artık arada santralin intizamla işlemesine hiçbir mâni kalmamıştır. Hayim Naum o sırada Ankara'ya kadar da uzanarak plânın muvaffakiyeti için gereken en mühim ve merkezî şahıs nezdinde-yani Mustafa Kemal yanında-emin

bulunduğu tesirinin derecesini ölçmek istemiştir. Öyle ki, bu tesir, mahut mevzuda Hayim Naum'dan daha heveskâr ve gayretli bir İslâmiyet düşmanına tesadüf etmekle muradına ermiş ve artık Türkü içinden vurmanın plânını gerçekleştirmek için her unsur tamamlanmıştır. İşte bu ehemmiyetli vesika, tam tamına Risale-i Nur tercümanının kırk küsur sene evvel hadis-i şerifin ihbarına dair beyan ettiği hadiseyi tasdik ettiği gibi; ve Şeriat-ı Ahmediyeye ihanet eden o dehşetli şahsın mühim bir kuvveti Yahudi olduğu, Yahudi olan Lord Gürzon ile Hayim Naum o ihbarın hakikatını gösterdiklerini ve yirmi beş seneden beri Nurcuların imhasına keyfî kanunlarla dehşetli zulümlerin hikmetini tam gösteriyor.

On Dördüncü Şua - s.1038

Ankara Ağırceza ve Denizli ve Eskişehir mahkemelerini itham etmek hükmünde olmasından, cevabını onlara bırakıyorum. Ve ondan başka da iki üç mesele var. Birisi: İki sene Denizli ve Ankara Ağırceza Mahkemelerinde inceden inceye tetkikden sonra bize beraat verip o kitabı bize iade ettikleri halde, o Beşinci Şuanın bir iki meselesini, ölmüş gitmiş bir kumandana tatbik edip bize suç gösteriyor. Biz dahi deriz: Ölmüş gitmiş, hükümetten alâkası kesilmiş bir şahıs aleyhinde tatbik edilebilen küllî bir haklı tenkidi hiçbir kanun suç saymaz. Hem küllî bir tevîl mânâsından makam-ı iddia cerbezisiyle o kumandana bir hisse çıkarıp ona tatbik etmiş. Böyle yüzde bir adam ancak fehmeden bir mânâ mahrem ve gizli bir risalede bulunmasını hiçbir kanun suç sayamaz. Hem o risale harika bir tarzda müteşabih hadislerin tevillerini beyan etmiş. O beyan otuz kırk sene evvel olduğu ve üç mahkemeye ve mahkemenize ve Ankara'nın altı makamına üç sene zarfında iki defa takdim edilip tenkit görmeyen müdafaa ve itiraznamemde kat'î cevap verildiği halde, o hadîsin hakikatini beyan sadedinde bir kusurlu şahsa mutabık çıkmasını hiçbir kanun suç sayamaz. Hem o şahsı tenkit, o içinde bulunduğu ve kusurlara sebep olduğu bir inkılâbın hasenatı yalnız onun değil, belki ordunun ve hükûmetindir.

Onun da yalnız bir hissesi var. Onun kusurları için onu tenkit etmek elbette bir suç olmadığı gibi, inkılâba hücum ediyor denilemez. Hem bu kahraman milletin ebedî bir medar-ı şerefi ve Kur'ân ve cihad hizmetinde dünyada pırlanta gibi pek büyük bir nişanı ve kılıçlarının pek büyük ve antika bir yâdigârı olan Ayasofya Camiini puthaneye ve Meşîhat Dairesini kızların lisesine çeviren bir adamı sevmemek bir suç olması imkânı var mı?

(Burada ise Said Nursi kendisini islam dini için ömrünün 30 küsur yılını zindanlarda süründüren Ayasofya camini puthaneye çevirdiğini din işleri bölümünde açık kızların okuluna çevirdiği için sevmemekte ne kadar haklı olduğunu bunun kanunen suç sayılamayacağını bildiriyor ve mahkemelerde sürünmesini eleştiriyor; ya şimdi ben o Said Nursi'ciyim diyen ve İslam adına konuşan görevli görevsiz her kes bunları yapan kişiye medhi senalar düzer ve ona dualar etmesi ile ne kadar samimi olduğuna acaba kendileri inanıyorlar mıdır ?)

[Yirmi Dokuzuncu Mektuptan] İman ve Küfür Muvazeneleri - s.2244

Beşinci Risale Olan Beşinci Kısım43

Bir zaman Eskişehir hapishanesinin penceresinde oturmuştum. Karşısında bulunan Lise mektebinin büyük kızları onun avlusunda gülerek raks ederken, onları, o dünya cennetinde cehennem hûrileri hükmünde gördüm. Fakat, birden elli sene sonraki vaziyetleri bana göründü. Onların gülmeleri, elîm ağlamaları sûretini aldı. Ondan bu gelen hakikat inkişaf etti. Yani, elli sene sonraki hallerini mânevî ve hayalî bir sinema ile gördüm ki: O gülen altmış kızdan ellisi kabirde azap çekiyorlar, toprak olmuşlar. Ve on tanesi, yetmiş yaşında çirkinleşmiş, herkesin nazar-ı nefretini celbediyorlar. Ben de onlara ağladım. Fitne-i âhırzamanın mahiyeti bana göründü ki, o fitnenin en dehşetlisi ve cazibedarı, kadınların yüzsüz yüzünden çıkıyor. İhtiyarı selbedip, pervane gibi sefahet ateşine atıyor. Ve bir dakika hayat-ı dünyeviyeyi, senelerle hayat-ı bâkiyeye tercih ettiriyor. Ben birgün sokağa bakarken, o fitnenin tesirli bir nümûnesini hissettim. Gençlere çok acıdım. Dedim: "Bu biçareler kendilerini, bu mıknaş gibi cezbedici fitnenin ateşinden kurtaramazlar" diye düşünürken; birden, o fitneyi ateşlendiren ve tâlim eden irtidatkâr bir şahs-ı mânevî önümde tecessüm etti. Ben de ona ve ondan ders alan mülhidlere dedim: Ey Cehennem hûrileri ile zevklenmek yolunda dinini feda eden ve sefihâne dalâleti severek irtikâb eden ve hevesat-ı nefsiye lezzeti yolunda dinsizliği ve ilhadı kabul eden ve hayatı perestiş edip ölümden şiddetli korkan ve kabri hatırına getirmek istemeyen ve irtidada yüz tutan bedbaht! Kat'iyen bil ki: Dinsizlik cihetiyle senin bu koca dünya; bu saatten evvel ve bu dakikadan sonra, bilumum senin bu kâinatın ve mâzi ve müstakbelin ve geçmiş nev'in ve cinsin ve

gelecek mahlûklar ve nesiller ve gitmiş dünyalar ve milletler ve gelen insanlar ve tâîfeler tamamen ölüdürler. İşte, insaniyet ve akıl cihetiyle alâkadar olduğun bütün o seyyar dünyalar ve seyyal kâinatlar, mütemadiyen senin dalâletin sûretiyle, senin başına dünya dolusu dehşetli ve hadsiz ölümlerin şiddetli elemelerini yağıdırıyor. Senin şuurun varsa, kalbini yakıyor. Ruhun varsa, yandırıyor. Aklın sönmemiş ise, gamlar içinde boğuyor. Eğer bir saatçık sarhoşça sefahetin ve pis lezzetin bu nihayetsiz gamlara, hüznölere, elemelere mukabil gelebilirse o sefahette kal. Yoksa aklını başına al! O mânevî Cehennemden kurtulmak ve imanının bu dünyada dahi temin ettiğı bir mânevî Cennete girmek ve saadet-i hayatiyeyi tatmak için Kur'an'ın dersini dinle. Cüz'i, fâni bir dakika lezzeti; küllî, bâki, dâimî, imanî* lezzetler ile mübadele et...

(Said Nursi Eskişehir cezaevinde çile çekerken gördüğü lisede okuyan akil balığ olmuş ve İslami emirlere ve tekliflere muhatab olmuş , Allah c.c. bütün emirlerine rağmen Kur'an-ı kerimi dinlemeyib , aksine kurana muhalif davranarak o kızların cehennemlik huriler olmasına sebep olanları tenkid ve aşağılıyor. O manevi cehennemden kurtulmak ve imanını bu dünyada kurtarmak isteyenlerin manevi cennete bu dünyada girebilmek için Kur'an-ı Kerim'e bütün hükümleri ile beraber iman ve tatbik etmele elde edilebileceğini ; aksi takdirde cehennem ile korkutur. Dünya menfaatleri için dini emirleri terk edilemeyeceğini akıl sahibi insaf ehline anlatmaktadır .

Gelelim Nurculuğun kaymağını yiyen omurgasız Fethullah Gülen'e : İmanını kurtarmak(*kurtulduğunu sanmak*) risaleyi kabul edib nurcu olmakla, sadece furuâtı terk etmenin (*tesettür hükümlerinin*) önemi olmadığını ictihad eder. Acaba günümüzün üstadcıları bu elimden ve bu yazıdan bihaber midirler? diyerek konuyu bitirelim.

- **günümüzün** (*amerikan kafirine sğınarak darulislam ! vatanlarına gelemeyib tağutun-küfrün önderlerine sığınmalarına*) **bu devrin modern esirlerine ithaf olunur.**

Not :

Bu yazımızda Said Nursi'nin örnek bir şahsiyet olarak sunmak istemiyoruz. Zaman zaman doğru söylese de kitaplarında pek çok hatalar bulunmaktadır.

Bununla ilgili Link :

Bu yazımızda demek istediğimiz Fethullah Gülen cemaatının bu şahısı bile istismar ederek, nefislerine uyduklarının isbatıdır.

[Kitabın Başına Dön](#)

32- VAHDET NEDİR ? NASIL GERÇEKLEŞİR ?

"Ey inananlar! Allah'tan sakınılması gerektiği gibi sakının, sizler ancak Müslüman olarak can verin, toptan Allah'ın ipine sarılın, ayrılmayın." (Al-i İmran / 102-103)

Vahdet : Kelime anlamı: Beraber olmak, birlikte bulunmak, birlikte hareket etmek, birlikte düşünmek velhâsıl bilgide, düşüncede ve tavırda beraberliği ihtiva etmektir. Arabca'daki tefrikanın/ayrılığın tam tersi manadadır.

Tefrika (*ayrılık*) doğrularda hilafa düşmek, açık gerçekler üzerinde bilerek ya da bilmeyerek ihtilaf çıkarmak ve sahiplenilen yanlış doğru sanarak onunla avunmak manasındadır. Ki beraber olmanın tersi olarak tanımlanmaktadır.

İstilahtaki anlamı: İslami davayı yüceltme konusunda el ve güç birliği yapmaktır. Bir çatı altında çalışmaktır.

VAHDET kavramından her şeyden önce Müslümanların fikirsel birliği/vahdeti anlaşılmalı. Gurupsal vahdet bunun peşinden gelir. Vahdet konusu gurupsal vahdetle sınırlandırılmamalı. Bu yüzden biz önce fikir

sonra cemaat diyoruz. Cemaatlerin ayrılığı da yine önce fikirde ayrılığa düşmelerinden kaynaklanmaktadır. Bu ayrılık temel din anlayışı ve bu dinin öngördüğü siyasi metod konusunda olmaktadır.

Asıl sorun dinde ayrılığa düşmek, din anlayışında ayrılık olgusudur. Sorunu doğru teşhis edersek çözüm de ona göre doğru tesbit edilebilir.

Gurupsal vahdetten de şunları anlamalıyız:

İki gurubun vahdeti; Bir kişinin bir guruba girmesi, vahdet/birleşmesi; Daha önce bağımsız olan birkaç kişinin yeni bir gurub/cemaat oluşturması da vahdet kapsamına girer. Yani vahdet denince sadece mevcut büyük cemaatlerin birleşmesi olarak bakılmamalı.

Birleşmenin faydaları ve üstünlükleri:

Her birlik, her türlü tefrikadan birçok üstünlüğe sahiptir. Bâtıl üzerinde birleşme bile birleşenler ve üzerinde birleşilen şey açısından başarıya **Bu bölüm uygun görülmemiştir** ürücüdür.

Küçük, büyük her başarı bâtıl ya da hak üzerinde olsun mutlaka birleşmenin ürünüdür demek sünnetullah'ın izahı sadedinde anlaşılmalıdır.

Birleşmek Nasıl ve Ne Üzerinde olacaktır: 3 bölüm (A, B, C)

A. Birleşmenin şartları: 4 bölüm

1. Niyet birlikteliği / samimiyet:

Aynı fikir/din anlayışı olsa dahi niyet birlikteliği vahdetin en temel şartıdır. Birisi reklam yapmak istiyorsa, diğeri hava atmak istiyorsa, öteki benlik davası güdüyor veya liderlik sevdasına düştüyse birliktelik olmaz. Vahdet

kisvesi altında kendi taraflarına yontmaya çalışanlar olabilir.

2. Fikir birlikteliği:

Fikirde birlik sağlanmadan işte birlik sağlamak, işbirliği yapmak mümkün değildir. Hangi işte birlik yapılacak: İslam davasını yürütme ve hakim kılma işinde. Bu iş ise organize olmayı, yetki, sorumluluk ve görev dağılımını, ciddiyeti ve disiplini gerekli kılar. Dolayısıyla önce düşünce hareketi olmalı. Çünkü birliktelik bir davranıştır, ameldir. Her davranışın temelinde bir düşünce vardır. Dolayısıyla önce harekete geçelim, birlikte işler yapalım, bu eylemlilik hali bizi süreç içinde birleştirir demek yanlıştır. Fikri birliktelik sağlanmadan birlikte yapılacak işler akamete uğrayınca bu o kişiler arasında güvenin kaybolmasına yol açar. İhtilaf ortaya çıkar, ayrılık başlar. Ondan sonra böyle bir deneyim yaşayanları yeniden birleştirmek daha güçleşir.

Halk arasında filancılar falancılar neden birleşmiyorlar şeklinde bir şaşkınlık sürekli ifade edilir. Allah bir, Peygamber bir, Kitap bir, o halde neden ayrılır bunlar. Vahdet bu kadar basit bir olay değil. Zira Allah bir, fakat Allah anlayışı bir değil, birden fazla. Peygamber bir, fakat Peygamber anlayışı bir değil, birden fazla. Kuran bir, fakat Kuran anlayışı bir değil, birden fazla. Bu açıdan bakıldığın bu halin çok doğal bir hal olduğunu görüyoruz.

Temel konular ayrıntı konular ayrımını doğru yapmak gerekmektedir ve detaylara takılmamak lazım.

Temel konular:

1. Tevhid
2. Kuran
3. Sünnet hadis
4. İtikatta Usul
5. Siyasi Metod

3. Güvenin tesisi:

İnsanların kaygıları haklı olarak vardır. Bu yüzden güven çok önemli bir

şarttır. Kimse aldatılmak veya yarı yolda bırakılmak istemez. Bu yüzden birlikte yola çıkacağı insanlara güven duymak ister.

Güven duygusu ise kişinin geçmişiyle birlikte tanınması sayesinde oluşur veya oluşmaz.

Geçmişte yaptığı davranışları gizleyen insanlar güven telkin edemezler.

Bu güvenin oluşmasında da temel faktör kurumların hem topluma hem de temas halinde bulundukları diğer kurumlara karşı “Açık” olmalarıdır. Açık olunması gereken noktaları üst başlıklar halinde şöyle belirtmek mümkündür:

1. Genel İslami anlayışları buna bağlı olarak ;
2. Kuran ve sünnet anlayışları
3. İslami hareket Fıkıhı veya Metodu
4. Topluma ve sisteme bakış açıları

4. Ciddiyet ve disiplin:

Birleşmek

1. her şeyden önce ciddî olmayı gerektirir.
2. Disiplinli olmayı gerektirir.
3. Bir bilgi disiplini, ciddî olarak kavramayı gerektirir.

Ciddî olmayı gerektirir derken kasdımız :

1. gerçekten, içtenlikle birleşmeyi istemek
2. ve istenilen şeyin gereğine uygun hareket etmeyi gerektirir demek istiyoruz. Namaz misali (*gerekleri, şartları vs. vardır*). Birleşmek de Rabbimizin emridir. Kardeşlik de hakeza. Bunun gerekleri nelerdir ? Bu gerekleri yerine getirmek samimiyetin göstergesi olacaktır.

Ayrılıkların sebepleri:

1. Fikri

2. Nefsi: Ayrılık için Nefis de bir faktördür fakat asıl etken fikir ayrılığıdır. Bazen nefis fikrin önüne geçebilir. Bu durumda aynı fikirde olunsa bile nefisler konuştuğundan yine birliktelik sağlanmayabilir.

3. Yanlış anlama

Fikri ayrılıkların sebepleri:

Ölçü farklılığı : İnsanların farklı hakikatlere ulaşmaları farklı ölçüler kullanmalarından kaynaklanmaktadır. Mesela hava basıncını ölçmek istiyorsanız herhalde metreyi kullanmazsınız. Bu sebeble önce doğru ölçüyü bulmak gerekiyor. Tebliğ faaliyetlerinde de önce o kişilerle ölçülerde anlaşmak gerekmektedir. Onlara sizin kullandığınızı (*doğru*) ölçüleri kabul ettirebilerseniz, o kişiler de bu ölçülerle aynı sonuçlara varacaklardır. Gelenekçi bir insanın ölçüsü alim olarak kabul ettiği herhangi bir kişinin kitabıdır. O bu kitabı ölçü bildiği müddetçe sizin söylediklerinizi kabullenemez. Çünkü sizin söyledikleriniz o kitapta yazılanlarla çelişiyor. Dikkat edilirse o şahıs bile bir fikri değerlendirirken çelişkisizlik özelliğini arıyor. Ama yanlış ölçüyle karşılaştırma yaptığından yanılıyor. Siz Kur'an'ın yegane ölçü olduğunu, o alimin fikirlerini de Kur'an'la ölçmek gerektiğini kabul ettirebilerseniz ikna etmenin önü açılmış demektir.

B. Neyin üzerinde birleşmek:

Önce neyin üzerinde birleşeceğimizi belirlemeliyiz. Kuranda 'takvada ve hayırda yardımlaşın' buyuruyor. Dolayısıyla yanlış temeller üzerinde birlik çağrıları yapmak İslami bir amel değildir. Temel ve o temel üzerinde bina edilecek ameller meşru olacaksa söz konusu çatı altında birleşmek gerekir

En büyük fikri sorun dinde kaynak sorunudur. Bu da hem kaynağı doğru tesbit hem de o kaynağa doğru yaklaşımı içeren bir mahiyet arz ediyor.

Din anlayışı bunlardan kaynaklanır. Fikri birliktelik derken din anlayışında birleşmeyi anlıyoruz evvela. İki tür din anlayışı vardır. Kuran merkezli din anlayışı, kişi merkezli din anlayışı. Din anlayışlarının merkezine kişileri/alimleri/üstadları/liderleri alanlar hiçbir surette birleşemezler. Arkasından gidilen kişiler arasında farklılıklar, zıtlıklar bulunduğundan bunlara dayanan cemaat ve kişiler arasında da tefrika hali devam edecektir.

Ancak Kuran merkezli bir din anlayışına sahip olanların birleşme şansı vardır. Çünkü Kuran'ın içinde bir çelişki yoktur. Kuran'ın her bir ayeti zincirin halkaları gibi birbirini tutar. Dolayısıyla Kuran'dan bir bütün olarak beslenmeyi başaranlar vahdete erişebilirler.

Hadis merkezli bir din anlayışında da birleşmek mümkün değildir. Zira hadisler arasında da çelişkiler olabildiği gibi, hangisinin sahih hangisinin mevzu olduğu konusunda da ihtilaflar mevcuttur. Hadislerin motamot peygamber sözü olmadığını hatırlatalım burada. Hadisler Peygamberin söylediği söylenen sözlerdir. Hadisler arasında çelişki var derken, bu rivayetleri aktaranların aktarımlarındaki çelişkilerden bahsetmekteyiz. Yoksa Peygamberin sözlerinde de çelişki olamaz tabiki.

Kuran ile Peygamberin sünnetini karşı karşıya getirmemek lazım. Kuran-Sünnet ilişkisinde Kuran'ın belirleyiciliği kabul edilmeli. Zira Allah-Peygamber ilişkisinde de Allah belirleyicidir, Muhammed (a.s.) O'nun kulu ve elçisidir, ortağı değildir.

Peygamberimiz Kuran'ı düşünce ve davranışlarının düsturu(*esas temeli*) kabul etmiştir. Diğer bir deyimle Kuran sünnet edinilsin diye gönderilmiş bir kitaptır. Yani sünnetin temel kaynağı Kuran'dır. Bu yüzden Sünneti bilmek ve ona ittiba etmek Kuran'ı bilmek ve yaşamaktan geçer. Kuran'a göre düşünmekten geçer. Sünnet Kuran'ın iki kapağı arasından ibarettir demek istemiyorum. Zira hükmü Kuran'da olup da biçimi Peygamberce belirlenen hükümler vardır. Zanni rivayetleri merkeze koyarak Allah'ın kelimasını belirlenen, kayıt altına alınan, pasif bir konuma düşürmek kadar büyük bir yanılga olamaz.

Hemen herkesin söyleyip kabullendiği Kitab ve Sünnet üzerinde birleşmek teorik olarak reddi mümkün olmayan bir gerçektir. Lâkin nedir bu Kitab ve nedir o Sünnet ki onu esas aldığını söyleyenlerin herbiri bir fırka halindedir.

Bu takdirde Kitab'ın neye delâlet ettiği ve Sünnet-i Rasûlullah (s.a.v.)'in (*Allah'ın Kitabını nasıl anlayıp uyguladığı*) ne olduğu konusunda bilgi, düşünce ve eylem beraberliği bulunmuyor demektir. Yani insanların Kuran ve Sünnet anlayışları farklıdır.

Fikri konularda vahdeti temin edebilmek için yapılması gereken en önemli ilmi faaliyetlerden bir tanesi usul dersleri olmalıdır. Biz her ihtilafı

çözemeyiz, çözmek zorunda da değiliz. Hangilerinin çözülmesi şart olduğunu yine Kuran'dan ve işin tabiatından öğrenebiliriz. İslam'ın temel alanlarıyla ilgili usuli bilgilere ihtiyacımız vardır. Usul çalışmalarıyla İslami düşünme metodunu öğrenmiş oluruz.

Sonuç olarak:

Fikri birliktelik temel mevzularda sağlanırsa vahdete giden yolun büyük bölümünü katetmiş oluruz. Bu yüzden vahdet isteyen ilimde derinleşmek zorundadır. Başka çıkar yolu yok. Yüzeyselliklerle biryere varılmaz. Tecrübe bunun en açık kanıtıdır.

C. Fikri birliktelik için temel konulara dair öneriler:

Tevhid:

Allah hayatın her alanında mutlak otorite olarak kabul edilmeli, gaybi yardımlar hususunda sadece kendisine sığınılmalı, yalnızca kendisinden medet ve şefaet umulmalı, O'na bu hususlarda hiçbir varlık ortak koşulmamalı. Allah ile kul arasında aracı ilahlar kabul edilmemeli.

İtikatta Usul:

İtikatta tek kaynak Kuran kabul edilmeli, zira inanç esasları zanna mütehammil değildir. Hadisler zann içerdiğinden itikatta delil kabul edilmemeli.

Kuran'ın rehberliğinde düşünmek:

Tevhidi düşünmek ayrı, Kurani düşünmek daha geniş kapsamlı. Kurani düşünmek ayrı bir vukufiyet ister. Örnek olarak tevhidi düşünen iki ana ekol vardır: Ehli Hadis ve Ehli Rey. Ehli Rey büyük ölçüde Kurani düşünebilmiştir. Önüne gelen her bilgiyi Kuran'la kritik edebilmiştir. Aynı şeyi hadis ehli için söylemek mümkün değildir. Zira onların kitaplarında hadis adı altında kaydettikleri o kadar rivayet vardır ki, bunların Kuran'la bağdaşması asla mümkün değildir. Peki nasıl oldu da bunları sahih gördüler ?

Kuran'a bölük pörçük yaklaşanlar kendileri de bölük pörçük yaklaşıyorlar.

Vahiy gayr-i metluv sorunu netliğe kavuşturulmalı, Peygamberimize Kur'an dışında bir vahiy indirilmediği kabul edilmelidir.

Peygamberin örnekliliğini esas almak:

Sahih Sünnetin bağlayıcılığı kabul edilmeli, Hadis Külliyyatının, metin tenkidi yöntemi ile yeniden kritiği yapılmalı ve mutevatir olarak kabul edilenler de dahil olmak üzere, Kur'an'a aykırılığı tesbit edilen her hadis, reddedilmelidir.

Bu bağlamda Peygamberi Bütün Olarak Kabul Etmek:

Namazı Peygamberden öğrenmekliğimiz gerekir de neden siyasi tavırlarımızı Rasûlullah'tan öğrenmemiz gerekmez! Aile fertleriyle hukukumuzu Kur'an ve Rasulullah'ın Sünnetinden öğrenmemiz gerekir de neden mevcut otorite ile ilişkilerimizi belirlemeyi O'ndan öğrenmemiz gerekmez?

Zira Rasûlullah bize yalnız namazı ve orucu öğretmek için gönderilmiş bir Peygamber değildir. O, hayatı bütünüyle nasıl İslamca yaşayabileceğimizi öğretmek üzere gönderilmiş bir Peygamberdir ve getirdiği din (İslâm) tamamlanmış bir dindir.

İslâm Kur'an'la ve Muhammed (s.a.v.)'in uygulamasını gösterdiği biçimiyle kavranılmaya çalışılmalıdır Rabbani metodu benimsemek:

Gaye vasıtayı meşru kılmaz ilkesi/prensibi esastır.

Mümin amaca ulaşmak için çalışırken, her türlü aracı kullanamaz, ancak izin verilen sınırlar(Hududullah) çerçevesinde amel edebilir. Mümin, amaca **Bu bölüm uygun görülmemiştir** üren her yolu mübah görmez. Amaç gibi aracın da meşru olması gereklidir. Aracın meşruiyeti ise, yine dinin ilkelerinden çıkarılır.

Diğer tüm meşrulaştırma ameliyeleri arasında, kavramlar konusunun özel bir yeri olduğu ise açıktır. Kavramların içini boşaltarak, amaç yönünde kullanma çabası, itikadın bozulmasına yol açacağı için, en çok da bu konuda hassasiyet gösterilmelidir. Bu bağlamda demokrasi, insan hakları, özgürlük vb. Batı menşeli ideolojik kavramlara müslümanlar sahip çıkmamalı.

Metod tartışmasında, eylem stratejisi ile 'güç' kavramı arasındaki ilişkinin doğru kurulması da çok önemlidir. Güç, hareketin başvuracağı

araçların/tekniklerin belirlenmesinde temel faktördür. Mekke ve Medine dönemlerindeki cihad biçimlerinin farklılaşmasının nedeni güç faktörüdür. Şu halde siyasal erke sahip olmayan yapıların başvuracağı araçlarla, bu erke sahip olanların başvuracağı araçların farklı olması doğaldır.

Müslümanlar olarak önce bu anlayış ve kavrayışta birleşmemiz, daha ileri düzeydeki birleşmelerin temelini oluşturacaktır. Prensiplerde birleşerek, bu prensiplere bağlı furu'da birleşilebilir, Başka türlü mümkün değildir.

Sonuç:

1. Anlamak anlaşmanın ön şartıdır
2. Önce fikir sonra cemaat. Fikirde netleşmeden cemaat seçimi yapmak yanlıştır. Müslümanlar önce dinlerini iyi öğrenmeliler ondan sonra cemaat seçmeliler veya oluşturmaları.
3. Fikri birliktelik iş birliğinin temel şartıdır.
4. Güvenin tesisi vazgeçilmez bir faktördür.

[Kitabın Başına Dön](#)